13

קומ"

1968

2

1/7/68 – 31.10.68

שם: קומיי - פליטים, שטחים

מזהה פיזי: חצ - 4293/9

מזהה לוגי: 121 - 130.23/7

כתובת: 02-120-03-19-09

30/04/2008

4293/9

קומ"

כלטיים

שטחים

1968

4293/9

(b) Without prejudice to the generality of the above, the Officer-in-Charge may —

1. appoint inspectors of abandoned property and delegate to any of them any of his powers, except the power to appoint inspectors;
2. appoint agents for the management of abandoned property and fix and pay their remuneration;
3. appoint clerks and other employees.

Vesting of abandoned property in Officer-in-Charge.

4. (a) Any abandoned property is hereby vested in the Officer-in-Charge as from the time at which it became abandoned property, and the Officer-in-Charge may assume possession thereof and may take any step deemed necessary by him for that purpose.

(b) Any right which the owner or possessor of abandoned property had, shall pass automatically to the Officer-in-Charge at the time of the vesting of the abandoned property; the Officer-in-Charge shall have the same status as the owner of the abandoned property.

(c) ~~Ignorance of~~ The fact that the identity of the owner or possessor of any property is not known shall not prevent that property's being abandoned property.

Surrender of abandoned property.

5. A person having control of any abandoned property shall surrender such property to the Officer-in-Charge.

Abandoned property of body corporate.

6. Property owned or held in possession by a body corporate shall be regarded as abandoned property if all the partners, directors or managers, as the case may be, in or of that body corporate have left the Zone.

Provision as to proceeds of abandoned property.

7. The proceeds of abandoned property shall be dealt with in like manner as the abandoned property which yields the proceeds.

Safekeeping of abandoned property.

8. (a) The Officer-in-Charge shall keep the abandoned property, either himself or through others having his written consent, so as to preserve the abandoned property or its full value, as far as possible, for the owner or possessor, as the case may be.

(b) The Officer-in-Charge may, either himself or through others having his written consent, incur any expenditure, and make any investments, necessary for the safekeeping of abandoned property, including expenditure for the keeping, storage, transportation, repair, or development of the abandoned property or other similar purposes.

(b) Without prejudice to the generality of the above, the Officer-in-Charge may—

1. appoint inspectors of abandoned property and delegate to any of them any of his powers, except the power to appoint inspectors;

2. appoint agents for the management of abandoned property and fix and pay their remuneration;

3. appoint clerks and other employees.

Vesting of abandoned property in Officer-in-Charge.

4. (a) Any abandoned property is hereby vested in the Officer-in-Charge as from the time at which it became abandoned property, and the Officer-in-Charge may assume possession thereof and may take any step deemed necessary by him for that purpose.

(b) Any right which the owner or possessor of abandoned property had, shall pass automatically to the Officer-in-Charge at the time of the vesting of the abandoned property; the Officer-in-Charge shall have the same status as the owner of the abandoned property.

(c) ~~[illegible]~~ The identity of the owner or possessor of any property shall not prevent that property's being abandoned property.

Surrender of abandoned property.

5. A person having control of any abandoned property shall surrender such property to the Officer-in-Charge.

Abandoned property of body corporate.

6. Property owned or held in possession by a body corporate shall be regarded as abandoned property if all the partners, directors or managers, as the case may be, in or of that body corporate have left the Zone.

Provision as to proceeds of abandoned property.

7. The proceeds of abandoned property shall be dealt with in like manner as the abandoned property which yields the proceeds.

Safeguarding of abandoned property.

8. (a) The Officer-in-Charge shall keep the abandoned property, either himself or through others having his written consent, so as to preserve the abandoned property or its full value, as far as possible, for the owner or possessor, as the case may be.

(b) The Officer-in-Charge may, either himself or through others having his written consent, incur any expenditure, and take any investments, necessary for the safeguarding of abandoned property, including expenditure for the keeping, storage, transportation, repair, or development of the abandoned property or other similar purposes.

שמור

31.10.68

מר ש. הלל ממנכ"ל

מ. קומיי

הנדון: השתתפות כוחות עיראקיים בתקרית

דובר צה"ל מוכן להוציא ההודעה הבאה בלי פרוט:

" אור ליום 17/10 היתה הפגזה שפגעה באזור אשדות יעקב. לפי הבדיקות בשטח מתברר שהיו אלה פגזים מתותחים של הצבא העיראקי מחונה בירדן."

אני מציע שנעשה זאת ושחקוק יגיש אגרת קצרה אחר כך, שתתייחס להודעת דובר צה"ל וגם למכתבו המשונה של נציג עיראק למזכ"ל מ-15.6.67, בקשר להפסקת האש, שבו נאמר:

" the position of the Iraqi Government with regard to the cease-fire is that the Iraqi forces are under the joint command in Jordan which has already declared its position together with the Governments of Jordan and the United Arab Republic."

ב ב ר כ ה,

מ. קומיי

31 October 1968.

Dear Congressman Bell,

I thank you for your letter of 11 October, and the copy of your speech on the floor of the House of Representatives. May I say how impressed I was by the grasp and lucidity with which you presented our security situation, and in particular our vital need for the Phantom aircraft. I feel sure that your statement has played a valuable part in informing Congressional and public opinion on this important matter. Since then we have been much encouraged by the President's announcement that he had instructed Secretary Rusk to enter into negotiations with us on the Phantoms.

Your continued and sympathetic interest in Israel is a source of comfort to us in this uncertain situation. We hope it will be possible for you to pay us another personal visit before long.

With respect and warm good wishes,

Yours sincerely,

Michael Comay
Political Adviser to the
Foreign Minister

Congressman Alphonzo Bell,
House of Representatives,
Washington, D.C.

cc. Embassy Washington
Mr. Michael Elizur

ירושלים, ט' בחשון תשכ"ט
31 באוקטובר 1968

לכבוד
מר משה שטרנברג
עורך דין
רחוב המלך ג'ורג' 47
ירושלים

מר שטרנברג היקר,

רב תודות בעד מכתבך מ-25.10 עם
ההזמנה הנאה להרצות בפני סניף בני ברית בירושלים.

לדאבוני אינני יכול לקבל את ההזמנה
כי קרוב לודאי שאהיה בתפקיד בארה"ב בהקופה הנזכרת
במכתבך.

ב ב ר כ ה,

מיכאל קופיי

ירושלים, ט' בחשון תשכ"ט
31 באוקטובר 1968

לכבוד
ד"ר עמוס זהבי
המחלקה לזואולוגיה
אוניברסיטת תל-אביב
רחוב הרצל
תל-אביב

ד"ר זהבי היקר,

אני מבקש סליחה אם אני מרשה לעצמי להסריד בענין אישי.

אני מעונין בצפרי הארץ, ומכל מה ששמעתי על עבודתך החשובה למען שמורת הטבע בארץ נדמה לי שתוכל לעזור לי להשיג חומר מודפס בנושא זה. אכיר לך תודה אם תואיל בטובך להציע לי רשימת ספרים או פרסומים בנדון עם שמות המוציאים לאור והשנים, ואנסה להשיגם.

רב תודות,

בברכה,

מיכאל קומיי

ירושלים, ח' בחשון תשכ"ט
30 באוקטובר 1968

אל : מר ח. ישראלי, משכת שר הבטחון, תל-אביב

מאת: לשכת היועץ המדיני לשה"ח

הנדון: מכתבי מר וולנברג משבדיה לשר הבטחון בקשר לתעלת סואץ
מכתבך למר בן-יוחנן ק/7490 מ-4.10.68

אבקש להודיעך כי עוד בספטמבר ביקשנו שגרירותנו בשטוקהולם להשיב לאיש על מכתביו לשר הבטחון. יש להניח שמכתבו אשר צורף למכתבך הנ"ל הצטלב עם תשובת שגרירותנו.

ב ב ר כ ה,

ד. רמין

דחוף - שמור 30.10.68

שה"ח

מ. קומיי

הנדון: רודסיה
מברקי נאו"ם 537 ו-541

המשלחת מבקשת הוראות לקראת הצבעה שתתקיים הערב בועדה הרביעית וממליצה שנצביע בעד ההחלטה בשלמותה ובעד כל חלקיה במקרה של הצבעות נפרדות.

השאלה המסובכת נוגעת לסעיף אופרטיבי 9 האומר:

" 9. Draws the attention of the Security Council to the urgent necessity of applying the following measures envisaged under chapter VII of the chapter of the United Nations;
(a) The scope of the sanctions should be widened further to include all the measures laid down in article 41 of the charter:
(b) sanctions should be extended to include South Africa and Portugal the governments of which have blatantly refused to carry out the mandatory decisions of the Security Council."

להלכה עלולות להיות מספר הצבעות כדלקמן:

א. הצבעה על הצעת ההחלטה בשלמותה. אין ספק שנצביע בעד.

ב. בקשה נוהלית להצבעה נפרדת על סעיף 9 או אפילו הצבעות נפרדות על שני חלקיו. מציע שנתמוך בקיום הצבעות נפרדות בהתאם למסורתנו העקרונית.

ג. בהצבעה נפרדת על תת סעיף 9(a) מציע שנצביע בעד. כל הסנקציות הנזכרות בסעיף 41 של המגילה כבר כוסו ע"י החלטת מועבי"ט חוץ מקשרי דואר טלגרף ורדיו.

ד. מוקד הבעיה הוא בהצבעה נפרדת אפשרית על תת סעיף 9(b) המבקש שמועבי"ט תטיל אותן הסנקציות על דרום אפריקה ופורטוגל. לפי הקו המנחה הנוכחי לגבי יחסינו עם דרום אפריקה נצטרך להמנע במקרה שתהיה הצבעה נפרדת כזאת, וזה בהנחה שנמצא את עצמנו בחברה מערבית מכובדת. מאידך יש להניח שהימנעות תעורר רוגז אצל אפריקנים דבר שינוצל נגדנו ע"י הערבים. אני אישית נוטה להימנעות משני טעמים:
ראשית - אי רצון שוב לעורר סערה בדרום אפריקה ובזה לסכן ענינים מסוימים החשובים לנו.
שנית - יש סיכוי סביר שלא יתקיים בעצרת הזאת דיון מחודש על סעיף מז"ת ולכן יש קצת מחות צורך בקיום רצון האפריקאים בכל מחיר.

2/.

ה. בהצבעה נפרדת על סעיף 9 בשלמותו קיימים שני מצבים אפשריים:

1. הצבעה לאחר שהתאפשרה הימנעותנו בהצבעה נפרדת על תת סעיף (b) - במקרה כזה מציע שנצביע בעד.

2. הצבעה על הסעיף כולו בלי שהיתה הצבעה נפרדת על חלקיו. במקרה כזה מציע גם להצביע בעד, אף כי הדבר לא יתן בטוי להסתייגותנו מתת סעיף (b).

אנא הערתך הדחופה.

ב ב ר כ ה,

מ. קומיי

העתק: המנכ"ל

30 October 1968.

Dear Mr. Graham,

In reply to your letter of 5 October 1968 (AD/C 340/P), I wish to inform you that all the names included in the lists of Arab staff of UNRWA to which you refer, have been cleared for security.

Yours sincerely,

Michael Comay
Political Adviser to the Foreign Minister

Mr. Alan Graham,
A/Chief UNRWA Operations,
West Bank.

cc. Mr. Zvi Kedar

30:10:68

Sar Hachutz

Michael Comay

Reply to Riad

I suggest some textual changes to your revised draft:

(a) Delete the underlining of certain words in the quotations near the foot of the first page and at the top of the second page. The underlining does not occur in the text. Alternatively, it should be said that this is your underlining.

(b) Question One on the first page: The phrase is "just and lasting peace" and not "just and final peace".

(c) Page 2. In the seventh line the words "taking the above Article into account" might be misconstrued as a willingness on our part to accept the armistice demarcation line rather than the cease-fire line as the point of departure for determining the permanent boundary. We should be very cautious to avoid injecting references to the armistice into a passage on the boundaries -- firstly because of the Soviet-Arab demand for a return to the 4 June lines, and secondly because of our unhappy experience with the "Lausanne Protocol" of 1949 where we accepted the partition boundaries as a basis for discussion. I suggest deleting these words.

Generally, we should not overdo the invocation of the paragraph you quote from the armistice agreement, since the Arabs have a plausible answer to it. The ADL's had two aspects: their status and their position. The Arab-Soviet demand for a return to the 4 June lines means in effect that they want the same geographical lines now to be given the status of a "secure and recognized boundary" in terms of the resolution, i.e. a "political or territorial boundary" in terms of the armistice agreement. The text of the armistice agreement is, therefore, not in itself a strong argument for drawing different lines on the ground. In fact, at any time between 1949 and 1967, we would have been willing ourselves to convert the armistice lines into permanent frontiers, with only local adjustments.

(d) Page 3, near foot : There are at least five draft resolutions on each of the two points. I suggest it is superfluous to give chapter and verse for assertions which are on public record and could not be denied by Riad.

(e) Page 3, in the paragraph starting "Having accepted Resolution 242," is it necessary to underline the words "discussions" and "agreement" ?

Secret 30:10:68

Sar Hachutz

Michael Comay

Reply to Riad - 2 -

(f) On page 4, the first sentence looks as if the Arabs are linking withdrawal with agreement on boundaries. I suggest "must be linked" instead of "is linked".

At the end of that sentence, after "secure and recognized boundaries", add "in the context of a peace agreement. In that context we are prepared....."

In the tenth line on that page, delete "within the context of a permanent peace" and substitute "as stated above". The reason is that the boundary question should be placed squarely in the peace context as soon as possible.

(g) In the last sentence on page 4 the inference is that we are unwilling to discuss the substance of the boundary with or through Jarring, only the methods of reaching agreement on the boundary. What this means is obscure. If it simply means discussions with the UAR under Jarring's auspices, then that has already been said in the middle of page 3, in a less negative way. Maybe this sentence should be reconsidered.

Michael Comay

D R A F T 30:10:68

On 21 October you transmitted to me a memorandum by the Foreign Minister of the UAR. It is difficult to establish a relationship between this document and my communication of 15 October to which Mr. Riad makes no reference. It is not clear to me whether the UAR Foreign Minister has taken my communication under advisement and I would welcome his confirmation that this is the case.

In my communication to you of 15 October 1968, I outlined Israel's views on eight specific matters, and added :

> " These positions are put forward in a serious effort to advance the mutual clarification of views and issues. When the UAR position on these specific problems is put on record, it would become possible by precise comparisons to estimate the nature and scope of our differences and to consider how the peacemaking effort might then be advanced. "

The UAR memorandum leaves unanswered the following questions which I submitted through you :

One: Does the UAR accept the definition of "just and final peace" given in my communication? If not, what is the UAR definition?

Two: Does the UAR accept the need for agreement? In particular does it accept the interpretation of the Security Council Resolution made by the Government which drafted it, as follows:

> " It is recognized that all aspects of the resolution must be accepted by the parties and that there should be agreement on all of them and on the programme under which all of them will be put into effect. "
>
> (A/PV. 1693, page 36)

Three: Does the UAR agree with the authoritative view of the term "secure and recognized boundaries", as indicating a concept different from the previous armistice lines which were described in the 1949 Agreement as follows:

" The Armistice Demarcation Line is not to be construed in any sense as a political or territorial boundary and is delineated without prejudice to the rights, claims and positions of either party as regards the ultimate settlement of the Palestine problem. "

Consequently, would the UAR be prepared to seek an agreement with us for replacing the cease-fire lines by a secure and recognized boundary, acceptable to both our Governments, taking the above Article into account?

Four: Would the UAR accept declarations of permanent non-aggression and work out concrete steps for putting them into effect?

Five: What is the precise doctrine and policy of the UAR regarding Israel's navigation rights from the day on which the Suez Canal is opened?

Six: What is the UAR's reaction to the refugee proposal in paragraph (6) of my communication?

Seven: Does the UAR agree to the interpretation given in paragraph (7) of my communication of the implications and consequences of terminating belligerency and acknowledging Israel's sovereignty, etc.? If not, what is the UAR's interpretation of these terms?

These questions were not put rhetorically or polemically. They touch the main elements of the Security Council Resolution which the UAR professes to accept. The mere invocation by the UAR of the Resolution does not solve the specific questions arising from it, since the Resolution is not self-executing or self-sufficient and, as is clear from its own paragraph 3, cannot be implemented except by "agreement".

Mr. Riad's memorandum contains the statement that Israel has refused to declare its acceptance and its readiness to implement the Security Council Resolution. This is untrue. A detailed statement on this question is

contained in my speech of 8 October, and my communication of 15 October. It appears that the UAR in referring to the Resolution objects to the condition of discussing it with a view to reaching agreement. But the need "to promote agreement" is stated in the Resolution itself while the idea of "implementing" it without agreement is not mentioned or implied in the Resolution at all. Israel's insistence on the concept of agreement is valid and legitimate in terms of the Charter, as well as of the Resolution itself, and if the UAR rejects the concept of agreement it effectively rejects the Resolution. It is quite unreasonable to regard our statement on agreement as invalidating our declarations on the Resolution.

This leads me to make the following comment on Mr. Riad's question A and B.

Having accepted Resolution 242 for the establishment of a just and lasting peace, we are prepared to enter into discussions with the UAR under your auspices to seek agreement on the implementation of its principles.

On B, Israel has occupied no territories "as a result of its aggression." The offensive and baseless suggestion that Israel had committed "aggression" was contained in draft resolutions submitted to the Security Council and the General Assembly (Document S/ A/).

All these were rejected since the UAR's responsibility for the belligerency and hostilities of May-June 1967 is universally attested. Similarly, proposals calling for a return to the 5 June lines were submitted and rejected on several occasions. (S/ A/).

The Arab request for "withdrawal" is linked with the need to agree on "secure and recognized boundaries." We are prepared to seek an agreement on permanent boundaries, acceptable to the UAR and Israel, and to implement the agreement when achieved. Obviously, when boundaries and security arrangements are established in a permanent peace, troops would not remain in positions other than those mutually agreed under the peace.

It is not true that Israel "refuses to reply to your question on secure and recognized boundaries." We obviously cannot define these unilaterally, because they have to be worked out by agreement within the context of a permanent peace. We do not know whether the UAR is willing to establish permanent peace. If the UAR will specifically affirm that it seeks a permanent peace, marking the final end of the conflict, it would become reasonable to discuss specific ideas on the nature of the secure and recognized boundary. Israel's attitude to the question of permanent Israel-Egyptian boundaries would be governed by considerations of permanent peace, security and the need to ensure full protection of Israel's right of passage through the Strait of Tiran. If the UAR will specifically declare its readiness to conclude final peace with Israel, we should be willing to address you more specifically on methods of reaching agreement on the secure and recognized boundary.

SECRET Draft 28:10:68

WORKING PAPER

REPLY TO RIAD MEMORANDUM OF 20 OCTOBER 1968

((Explanatory Note. The first part of this working paper is a comment on Riad's memorandum and a general expression of our desire to keep the exchange going. It is deliberately put in mild terms, and refrains from reacting to the sharp polemical tone used by Riad, such as the charges of Israel "aggression" and "expansionism".

The second part of the working paper is a response to Riad'squestions. It incorporates most of the formulations in the U.S. suggestions (underlined). The additions (not underlined) are generally self-explanatory. The crux of the U.S. suggestion is the degree of precision and commitment it would give the territorial aspect at this stage, i.e. the old international frontier as the secure and recognized frontier, and unspecified "special arrangements" for the Sharm-el-Sheikh area and the Gaza Strip, to protect navigation and security interests. I have suggested a tentative re-wording of the passage ~~(put in brackets)~~. But this is in the first instance a question of basic policy on the substance of a territorial settlement, rather than a question of drafting or of tactical positions. Even my suggested formulation implies the boundary that the U.S. suggestion makes explicit. In the working paper, it is not difficult to draw an inference from the paragraph on our general "attitude" to boundaries, the demilitarization of the Sinai, the phrase "withdraw its troops", and the way Sharm-el-Sheikh and Gaza are in effect taken out of the context of boundaries and treated as separate questions.

For convenience, the United States suggestion and my re-draft of this key passage are set out side by side at the end of the working paper.

MSC))

In my remarks to you of 15 October 1968, I explained the Israel views on eight specific matters, and added that

> " These positions are put forward in a serious effort to advance the mutual clarification of views and issues. When the UAR position on these specific problems is put on record, it would become possible by ~~xxxxxxx~~ precise comparisons to estimate the nature and scope of our differences and to consider how the peacemaking effort might then

be advanced. Even if our respective positions are now apart, their precise enunciation may help to bring us closer to substantive progress. "

It is regretted that the memorandum by the UAR Foreign Minister that was conveyed by you to Ambassador Tekoah on 21 October, refrained from giving the UAR position on the eight matters I had detailed to you. The memorandum merely reiterates a general invocation of Security Council Resolution 242. That evades the issue. The fallacy of the UAR position is that the Resolution is neither self-sufficient nor self-executing. It lays down a broad framework of "provisions and principles" and leaves it to the parties to elaborate them in the "agreement" to be promoted and the "peaceful and acceptable settlement" to be achieved by ~~the parties~~ them with the help of the Special Representative, as called for in operative paragraph 3 of the Resolution. The text of the Resolution is in no sense a substitute for an agreed settlement worked out by the parties themselves.

My Government wishes to regard my statement of views on 15 October and Mr. Riad's reaction to them on 20 October as an intermediate stage in a continuing process of clarification through you. We have noted the questions Mr. Riad has put, and I shall try to elucidate still further our position on the points to which they refer. I do so in the hope that this may help to dispel the misunderstanding and distrust that seem evident in the UAR memorandum, and facilitate a detailed and constructive examination by the UAR of all the matters I have raised, on their intrinsic merits. I continue to believe that such an examination could pave the way for a meeting of the parties under your auspices, and eventually a / meeting of minds on the substance of a just and lasting peace.

It is in that spirit that I would make the following observations in response to Mr. Riad's questions.

Israel accepts the Security Council Resolution of 22 November 1967, and is prepared to implement it in accordance with paragraph 3 thereof, which (as I have pointed out) calls for the promotion of agreement between the parties and a peaceful and accepted settlement in accordance with the provisions and principles of the resolution. Israel's understanding of the nature of the peace agreement and the way it should be expressed has already been set out in my comments of 15 October.

Israel wishes to make clear that its attitude towards secure and recognized boundaries is governed (primarily) by considerations of security and a permanent political settlement which (mutually) binds both sides to peace, rather than by considerations of acquisition of territory by war.

Within the context of an agreement implementing Security Council Resolution 242 which would set forth mutually acceptable terms -- including (the provisions of paragraph 1(ii) of the resolution), the establishment of secure and recognized boundaries, a guarantee of freedom of navigation for all vessels through the Straits of Tiran and the Suez Canal, and demilitarization of the Sinai, Israel would be prepared to withdraw its ~~troops~~ forces to the boundaries (that would be agreed in discussions under your auspices). An agreement embracing the above must also include special arrangements for the Sharm-el-Sheikh area to assure that the right of passage through the Strait of Tiran will be fully protected. The future disposition of the Gaza Strip would be considered as a question separate from the question of the Israel-UAR boundary.

Our purpose is achievement of the just and lasting peace called for in the Security Council Resolution of 22 November 1967. We are prepared to enter into immediate discussions (with the UAR) under your auspices to achieve agreement on ways to implement all of the provisions and principles contained in that resolution.

NOTE: The Territorial Aspect

U.S. Suggestion

.... Israel would be prepared to withdraw its forces to the ~~(~~international~~)~~ boundary between Israel and the UAR. ~~(~~ An agreement embracing the above must also include special arrangements (for Gaza and) for the Sharm el Sheik area to assure that Israeli security interests will be fully protected and the right of passage through the Strait of Tiran guaranteed.

Working Paper

Israel would be prepared to withdraw its ~~troops~~ forces to the boundaries (that would be agreed in discussions under your auspices). An agreement embracing the above must also include special arrangements for the Sharm-el-Sheikh area to assure that the right of passage through the Strait of Tiran will be fully protected.

The future disposition of the Gaza Strip would be considered as a question separate from the question of the Israel-UAR boundary.

Working Paper

Reply to Rizalis Mansorcadum - 2 - Draft 22/5/69

Israel wishes to make clear that its attitude towards secure and recognized boundaries is governed (primarily) by considerations of security and a permanent political settlement which (mutually) binds both sides to peace, rather than by considerations of acquisition of territory by war.

Within the context of an agreement implementing Security Council Resolution 242 which would set forth mutually acceptable terms -- including the provisions of paragraph 1(i) of the resolution), the establishment of secure and recognized boundaries, a guarantee of freedom of navigation for all vessels through the Straits of Tiran and the Suez Canal, and demilitarization of the Sinai, Israel would be prepared to withdraw its [illegible] to the boundaries that would be agreed in discussions under your auspices. An agreement embracing the above must also include special arrangements for the Sharm-el-Sheikh area to assure that the right of [illegible] through the Strait of Tiran will be fully protected. The future disposition of the Gaza Strip would be considered as a question separate from the question of the Israel-Unit boundary.

Our purpose is achievement of the just and lasting peace called for in the Security Council Resolution of 22 November 1967. We are prepared to enter into immediate discussions (with the UAR) under your auspices to achieve agreement on ways to implement all of the provisions and principles contained in that resolution.

NOTE: The Territorial Aspect

U.S. Suggestion

... Israel would be prepared to withdraw its forces to the international boundary between Israel and the UAR. An agreement embracing the above must also include special arrangements for Gaza and for the Sharm-el-Sheikh area to assure that Israeli security interests will be fully protected and the right of passage through the Strait of Tiran guaranteed.

Working Paper

Israel would be prepared to withdraw its [illegible] to the boundaries that would be agreed in discussions under your auspices. An agreement embracing the above must also include special arrangements for the Sharm-el-Sheikh area to assure that the right of passage through the Strait of Tiran will be fully protected.

The future disposition of the Gaza Strip would be considered as a question separate from the question of the Israel-Unit boundary.

PC's file copy

In discussions with the Israel Minister for Foreign Affairs, the United States Government has asked for clarification of Israel's position on the Non-Proliferation Treaty. Since the Foreign Minister's return to the United States is somewhat delayed because of the Prime Minister's indisposition, the Prime Minister is asking the American Ambassador to Israel to convey the Prime Minister's reply to this question forthwith.

Israel's position on the Treaty was authoritatively stated in recent months by the Permanent Representative to the United Nations in his address to the General Assembly on 29 May 1968, and by the Permanent Representative to the European Headquarters of the United Nations on 12 September, at the Conference of the Non-Nuclear States. In these statements the Israel Representatives declared the Israel Government's support for the principles and purposes of the Treaty. In the General Assembly Israel voted in favour of the non-proliferation resolution.

Since the Treaty was signed and opened for adherence the Government of Israel has been engaged in a continuous and detailed study of its terms in the light of the principles to which it has subscribed in its various statements. In this examination Israel, as a non-nuclear power, is taking into account the implications of the Treaty for long-term national security, the problem of inspection procedures, its programmes for peaceful use of atomic energy, as well as the numerous ideas expressed by other countries at the recent Conference of Non-Nuclear Powers at Geneva.

The Israel Government has also discussed this matter bilaterally with the United States at various times. All the statements and assurances which the Israel Government has given in this context continue to be valid, including especially its intention not to be the first to introduce nuclear weapons into the area.

The deliberations on adherence to the Treaty, as the United States will understand, involve detailed examination as well as the due fulfilment of certain domestic procedures. The study is now being expedited.

The Prime Minister is aware of the international significance of the problem and of the importance which the United States attaches to it.

28 October 1968.

R.C.'s file copy

After having received a report from Foreign Minister Eban on his conversation with the Secretary of State, the Prime Minister wishes to state that it is his understanding that the negotiations between our two Governments about the sale of Phantom aircraft are to commence forthwith without being linked with the question of the Non-Proliferation Treaty. The Prime Minister assumes and hopes that our negotiating team led by Ambassador Rabin will be enabled to start immediately with practical discussions relating to the sale of the aircraft.

28 October 1968.

27.10.68 שמור

מר ש. הלל ספנכ"ל

מ. קומיי

הנדון: ארגון נשים בגדה

אתמול ביקרתני ליידי אוקטרדינג מאנגליה המשמשת חברה בועד הפועל של International Council of Women – I.C.W. היא ספרה לי שאתמך קיבל הארגון בקשה להצטרפות מטעם ה- Federation of Arab Women's Union, Jordan. לא היה טיפול בבקשה כל עוד לא קבלו העתק התקנון המדרציה. כנראה עומדים כעת להגיש את התקנון להועד הפועל ידון על הבקשה בקרוב. ליידי רדינג השיגה באופן פרטי העתק התקנון המצ"ב. שים לב שהאגודים שהם חברים במדרציה הם מירושלים ומערי הגדה, ושמרכז צריך להיות בירושלים. לפי ידיעת ליידי רדינג הרוח החיה באיגוד הירושלמי היתה כנראה הגב' שיהאבי שגורשה לפני זמן קצר. היא לא יודעת אם המדרציה היתה קיימת גם לפני מלחמת ששת הימים או הוקמה רק אחרי כן.

ליידי רדינג רצתה להחיעץ אתי על פי עצת זינה הרמן, שגם היא חברה בועד הפועל הבינלאומי. ברור להם שיש לענין השלכה פוליטית, כי הארגון הבינלאומי מבקש להכיר כעת במדרציה לאומית ירדנית אשר מתבססת בעיקר על הגדה ועל מזרח ירושלים. קיימת גם כן אפשרות שהאגודים המקומיים או חלק מהם היו מעורבים בהפגנות נגדנו לעומת זאת, לא פשוט לחברת יהודיה להתנגד לקבלת גוף כזה אלא על פי הנמקה חוקית ומשכנעת. הבטחתי שנבדוק את העובדות לגבי הגוף הזה, ושאנסה להציע לה איזו נוסחה המתקבלת על הדעת – למשל, שמוטב לדחות את ההכרעה בשלב זה, היות ועתיד הגדה ומעמד ירושלים נוגעים להחלטות או"ם וטיפולו, ואין גוף כמו I.C.W. יכול לנקוט עמדה במישרין או בעקיפין.

אכיר לך תודה אם אוכל לקבל עצתך בהקדם, כי היא עומדת לעזוב את הארץ בשבוע הבא וברצוני להתקשר אתה שוב לפני כן.

ב ב ר כ ה,

מ. קומיי

SECRET

FOR HEBREW

DRAFT 27:10:68

To : (A specified list of senior Misrad Officials and senior Ambassadors abroad)

From : Michael Comay

Report on Talks with Jarring
Dec. 1967 - September 1968

1. Attached is a "White Paper" I have prepared at the request of Sar Hachutz, summarizing the Israel talks with the Secretary-General's Special Representative Ambassador Jarring, for the nine-month period between ~~the beginning of his mission in~~ December 1967, and ~~the opening of the Twenty-third General Assembly in September 1968.~~ The opening of the General Assembly on 24 September, 1968, ~~The developments since then may be regarded as entering a~~ and the presence in New York of the Foreign Ministers concerned as well as Mr Jarring, mark a new phase in the Jarring mission and can be the subject of a further supplementary report or reports.

The last part of the Paper attempts to summarize the attitudes of the parties as they emerged in the talks up to the opening of the Assembly, without any attempt to modify them in the light of later developments.

All the documents handed to Jarring from time to time are attached as Appendices.

2. The ~~xxp present report~~ document requires ~~a few~~ Two explanatory comments:

(a) The report remains strictly within the limits of the talks themselves. If this were a diplomatic history of the Jarring mission it would have to take account of a much wider range of materials, including the United Nations debates leading up to the 22 November resolution, policy statements by the leaders and governments of the three countries ~~xnn~~ concerned, contacts and exchanges through other channels, the policies and attitudes of the Great Powers, concurrent events in the area (including the cease-fire situation), information from intelligence sources, and so forth. These other matters are relevant to the picture as a whole, but are ignored for purposes of the present paper, except insofar as they are referred to in the talks themselves.

(b) The object has not been a polemical one, but to produce as far as possible a concise and factual summary. This task has been made more

difficult by the nature of the record. There is no complete verbatim protocol covering the whole series of talks. For some of them there is an incomplete English verbatim record. For others (including all those in Europe or New York) the only record is contained in brief Hebrew jottings or cables in Hebrew. The total file for the period covered amounts to about 1500 pages. Even for the historical record, it had become imperative to have such a summary prepared by someone with first-hand and still fresh knowledge of the talks.

3. At this stage the document should be regarded as a background paper for your personal and confidential information only. It should not be used for diplomatic or Hasbara purposes without explicit instructions or approval.

Encl.

Michael Comay

ירושלים, ה' בחשון תשכ"ט
27 באוקטובר 1968

סודי

לכבוד
רס"ן שמעון לוינסון

הנדון: דגלים על תצפיות או"ם

לפני כמה ימים פנתה מזכירות האו"ם בניו יורק למשלחת הקבועה שלנו באופן דחוף ודרשה שינוי עמדתנו, אחרת יצטרך המזכיר הכללי לפנות למועצה הבטחון בנדון. נאמר שיועצו המשפטי של האו"ם חיוה את דעתו ושלל את נימוקינו המשפטיים.

הפניה הזאת הפתיעה לא רק את משלחתנו בניו יורק אלא גם את משרד החוץ. התברר שתגובה או"ם באה בעקבות שיחות בין "כפקדים מקומיים" לבין מטה או"ם, בלי התיעצות או תאום עם משרד החוץ. בכל אופן נאלצתי ברגע האחרון לבקש לא רק להסיר התנגדותנו למנפת הדגלים ע"י או"ם אלא גם שלא נניף דגלים ישראלים בעת וכעונה אחת בתצפיות, וזאת בכדי למנוע הסתבכות רצינית עם או"ם אשר בשלב זה מיותרת ומזיקה.

ברור שלענין הדגלים על תצפיות יש השלכה מדינית, משפטית ובינלאומית, ואין זה דבר צבאי גרידא. עלי לבקש שבעוינים כאלה לא ינקום צה"ל בעמדה או בפעולה בלי התאום עם משרד החוץ.

נא למסור את הערותי לנוגעים בדבר.

ב ב ר כ ה,

מ. קומיי

18:10:68

Draft Reply to Jordanian Note of 10 October 1968

There is no factual basis to the Jordanian complaint.

As regards the armistice agreements of 1949, it should be recalled that they were meant to put an end to the state of war and to all claims and acts of belligerency, and to constitute a transition stage to an early Israel-Arab peace. The armistice regime collapsed because the Arab States concerned refused to make peace with Israel, maintained a state of war and continued policies and practices of belligerency, culminating in the war of June 1967. This conduct constituted a negation and a repudiation by the Arab States concerned, of the basic nature and purpose of the armistice agreements.

It is rather incongruous for the Jordan Government now to invoke the armistice agreement, bearing in mind that Jordan had initiated hostilities against Israel on 5 June 1967, as publicly admitted by the Jordanian monarch. The Israel Government does not accept the view that the armistice agreements must be regarded as remaining in force unless and until a United Nations organ declares otherwise. The agreements were bilateral treaties between certain States.

The present relations between Israel and Jordan are governed by other factors, including the cease-fire, the duty to negotiate a just and lasting peace, the provisions of the United Nations Charter, and the general principles of international law.

- - - - - -

Draft Reply to Jordanian Note of 10 October 1955

There is no factual basis to the Jordanian complaint.

As regards the armistice agreements of 1949, it should be recalled that they were meant to put an end to the state of war and to all claims and acts of belligerency, and to negotiate a transition stage to an early Israel-Arab peace. The armistice regime collapsed because the Arab States non-etheless refused to make peace with Israel, maintained a state of war and hostility and practices of belligerency, culminating in the war of June 1967. This conduct constituted a negation and repudiation by the Arab States of the basic nature and purpose of the armistice agreements.

It is rather incongruous for the Jordan Government now to invoke the armistice agreement, bearing in mind that Jordan had initiated hostilities against Israel on 5 June 1967, as publicly admitted by the late Jordanian monarch. The Israel Government does not accept the view that the armistice agreements must be regarded as remaining in force unless and until a Arab nations or Arab decisions otherwise. The agreements were bilateral treaties between certain States.

The present relations between Israel and Jordan are governed by other factors, including the cease-fire, the duty to negotiate a mutual lasting peace, the provisions of the United Nations Charter, and the general principles of international law.

- - - - - -

11.10.68

מר ש. הלל סמנכ"ל
מר א. בן-חורין, סמנכ"ל

מ. קומיי

הנדון: <u>השטחים המוחזקים</u>

1. לפי דעתי החוברת באנגלית שיצאה בשם משרד הבטחון בכותרת The Military Government's Civil Administration ראויה לשימוש באו"ם ובבירות. בסך הכל החוברת מרשימה דוקא בתיומה עובדתים ומרוכזת בלי פולמוס והצדקות.

2. אני מניע שנעכב הטדה עירסומים בעברה על השטחים המוחזקים (חוץ אולי מחברי מועבי"ם) עד למועד סמוך לדיון על השטחים. כל הסשלהות עובדות מחת לחץ וזורקות הצידה חוברות המברה שאינן נוגעות במישרין לנושא העומד כבר לדיון. אני מבריק דעתי זאת להקוע.

ב ב ר כ ה,

מ. קומיי

העתק: השנכ"ל
מנהל המברה

סודי-דחוף

29.10.68

Pauline

שר החוץ

מ. קומיי

הנדון: **פליטים**

לקראת הדיון המתקרב בעצרת על סעיף הפליטים הנני מציע שתביא לאשור הממשלה הצעדים הבאים:

1. אישור הקצבת 200,000 ל"י לססו"ת עבור חינוך מקצועי. כזכור הודענו אשתקד על תרומה מיוחדת למטרה זאת בועדה המדינית המיוחדת וגם בועדת התרומות. הדבר נחוץ לקראת הדיון הקרוב בועדה וגם בועדת התרומות.

2. בנאומך בעצרת הודעת כי:

"As an intermi measure, my Government has decided, in view of the forthcoming winter, to intensify and accelerate action to widen the uniting of families scheme, and to process 'hardship cases" among refugees who had crossed to the East Bank during the June 1967 fighting. Moreover, permits for return which had been granted and not used can be tranferred to other refugees who meet the same requirements and criteria as the original recipients."

בהתאם לכך מוצע שהממשלה תוציא הנהיות לגורמים המתאימים וגם תאשר הודעה במסגרת הדיון בעצרת כי:

א. נגביר קצב ההחזרה במסגרת איחוד המשפחות ונגיע למינימום של ~~1500~~ 2000 חוזרים לחודש במשך 6 החודשים הקרובים. (האוצרות הקרובים רגל ל-1000 לאוצרו)

ב. נוסף לאיחוד משפחות נאפשר חזרתם של עד ל-7000 מקרי חומלה מקרב יוצאי מחנות האוהלים בירדן במקום 7000 האישורים שלא נוצלו אשתקד ב"מבצע שלים". נאפשר לססו"ת להיות הצינור של העברת הבקשות אלינו, ולזה תהיה גם השלכה חיובית לדיון על דו"ח ססו"ת שבו דגש מיוחד על בעיית העקורים. בהסדר זה ניתן עדיפות לאלה החוזרים לבתיהם בגדה לעומת אלה הרוצים לחזור למחנות ססו"ת. כמובן הנ"ל יהיה כפוף לבדיקה בטחונית של הבקשות.

ג. הבעת נכונות ממשלת ישראל לשקול הקלה נוספת בהתחשב עם המצב הבטחוני וההתקדמות לקראת הסדר מדיני.

ב ב ר כ ה,

מ. קומיי

העתק: המנכ"ל
מר ש. הלל ממנכ"ל

ירושלים, ח' בחשון תשכ"ט
27 באוקטובר 1968

סודי

לכבוד
רס"ן שמעון לוינסון

הנדון: דגלים על התצפיות או"ם

לפני כמה ימים פנתה מזכירות האו"ם בניו יורק למשלחת הקבועה שלנו באופן דחוף ודרשה שינוי עמדתנו, אחרת יצטרך המזכיר הכללי למנות למועצת הבטחון בנדון. נאמר שיועצו המשפטי של האו"ם חיות את דעתו ושלל את נימוקינו המשפטיים.

המניה הזאת המתיקה לא רק את משלחתנו בניו יורק אלא גם את משרד החוץ. התברר שחגובת או"ם באה בעקבות שיחות בין "מעקדים מקומיים" לבין משה או"ם, בלי התיעצות או תאום עם משרד החוץ. בכל אופן נאלצתי ברגע האחרון לבקש לא רק להסיר התנגדותנו להנפת הדגלים ע"י או"ם אלא גם שלא נניף דגלים ישראליים בעת ובעונה אחת בתצפיות, וזאת בכדי למנוע התסבכות רצינית עם או"ם אשר בשלב זה מיותרת ומזיקה.

ברור שלענין הדגלים על התצפיות יש השלכה מדינית, משפטית ובינלאומית, ואין זה דבר צבאי גרידא. עלי לבקש שבענינים כאלה לא ינקוט צה"ל בעמדה או במעולה בלי תאום עם משרד החוץ.

נא למסור את הערותי לנוגעים בדבר.

ב ב ר כ ה,

מ. קומיי

ס ו ד י

ירושלים, ב' בחשון תשכ"ט
24 באוקטובר 1968

אל : מר ס. קדרון, ג'נבה

מאת: ס. קומיי

תנדון: הצל"א - פגישה עם מרסן ב-20.10

מרסן ביקרני ב-20.10 והשיחה נגעה בשלושה נושאים:

1. חילופי אסירים ע. מצרים

כזכור הגיש לנו מרסן ביולי רשימת 43 אנשים שהמצרים מעוניינים בשחרורם תמורת 8 ישראלים עוברי-גבול הנמצאים במאסר במצרים. לאחר שהדבר נברק עם גורמי הביטחון מסרתי למרסן כלהלן:

א. 12 מתוך רשימת הצל"א כבר שוחררו במסגרת המחווה.

ב. זהותו של אחד מתוך הרשימה עדיין בבירור.

ג. 3 לא אותרו

ד. 4 הינם עריקים מצריים ואותם לא נוכל להחזיר למצרים נגד רצונם.

ה. אחד הנו איש מח"ע שנדון למאסר ואותו לא נסכים להחזיר.

ו. 8 מן הרשימה אינם במאסר ויש להניח שהם בבתיהם בשטחים המוחזקים (7 תושבי אל-עריש ואחד מהרצועה).

ז. מן הרשימה נשארים, לכן, 14 אסירים שאותם אנו מוכנים להחזיר למצרים תמורת 8 הישראלים עוברי הגבול והחייל שנחטף בתקרית טואץ ב-26.8 (בין אם חי או מת) ~~7~~ 2- לא יהודים שנדונו למאסר במצרים. כמו כן נהיה מוכנים, כאשר תהיה הסכמה על חילופים אלה, שהמצל"א יראיין ה-8 שבסעיף ו' דלעיל במקומות מגוריהם, ואם ירצו לעבור למצרים, עצידנו תהיה הסכמה.

מרסן אמר שיעביר הצעות אלה לנציג הצל"א במצרים כאשר ייפגשו בקפריסין ב-22.10. לגבי העריקים העיר שהמצרים אינם דורשים החזרתם למצרים אלא שהרורם אל מחוץ לשטח ישראל.

2/.

מצידו העלה שוב שאלת שחרורם של ה-12 שנכללו ברשימה הראשונה של התווה וביקש שנשקול שחרורם ללא קשר עם החילופים הנ"ל. עניתי שמוטב להתרכז בחילופים אלה ורק אח"כ נראה אם יש מקום לחשוב על ה-12.

2. פיצוצי בתים

אמר שנתבקש להביע בתוקף את דאגת הצל"א מפיצוצי בתים והזכיר במיוחד פיצוצים בתאן יונים, חברון, שכם וג'באליה. הוסיף שהצל"א רואה מעשים אלה בתור עונשים קיבוציים האסורים מכל הבחינות. הזכיר גם הריסת ממעי זיתים ברצועה. עניתי כי אין אנו מעגישים פכונה או עיר אלא רק תושבי בית זה או אחר שנתנו מחסה או שיתפו פעולה עם טרוריסטים. אמר שיש להם עדויות על פיצוץ בתים שבהם התגוררו מספר משפחות ועל כן הם רואים הדבר כעונש קיבוצי גם אם מדובר בפיצוץ בית אחד. הבהיר שלאור נסיונם במקומות אחרים (כגון אלג'יריה, קפריסין, עדן ועוד) הם מבינים שמלחמה נגד טרור הנה מסובכת. אין הם מוחים נגד פעולות המכוונות נגד מי שמעורב או חשוד במעשי טרור אל רק נגד פעולות המוגעות בחפים מפשע. העיר זכרון הדברים שהעתקו מצ"ב.

3. הפצצת סאלם

אמר שנתבקש להודיענו שוב שבגל חשני של הפצצת סאלם פגעו מטוסינו באמבולנסים של הסתר האדום שהיו מסומנים בבהירות ושבאו לפנות נפגעים. העובדה שפכוניות אלה נפגעו באש מכונות ירתה מעידה שהדבר לא נבע מרוסר הבחנה של טייסינו. על כן הם אינם מסתפקים בהסבר שנתנו להם בעבר בשאלה זו והיו רוצים לשמוע מאתנו הבטחה כי דברים כאלה לא ישנו בעתיד. אמר שהדגש מצידם אינו על קבלת הבטחה פורמלית מאתנו, מה שחשוב זה שנגיד להם כי דברים כאלה ימנעו בעתיד.

ב ב ר כ ה,

מ. קומיי

העתק: אל"מ י. כלב, משכ"ל, צה"ל
מנהל מאו"מ 1

שמור

24.10.68

המנכ"ל

מ. קומיי

הנדון: <u>דגלים בחצפיות האו"ם</u>
טיוטת מברקי לניו יורק מאחמול

אחרי עכוב מברקי מאחמול לניו יורק והערתך בכתב יד נדמה לי שיש צורך להסביר את שיטתי.

הענין הגיע לידיעתי אחרי קבלת ההלטה במסכ"ל להניף דגל ישראלי בקרבת החצפיות בגלל נוכחות כוחות ישראליים במקום (קצין הקשור ויחידת אבטחה). ממברק נאו"ם 406 נודע לי ש"מפקדים מקומיים" כבר השמיעו נבונות באזני קציני משה או"ם והדבר הביא לתגובה נמרצת מהמזכירות בניו יורק. בכונתי היה דוקא למנוע התנגשות עקרונית ומשבר בנקודה הזאת. תחת לחץ ממני הסכים המסכ"ל:

א. לתת למטה האו"ם להניף את דגלם ללא התנגדות או העמדת תנאי מצידנו. הדבר כבר נעשה הבוקר.

ב. לדחות הנפת דגלנו בחצפיות לפחות עד לברור נוסף. גם זה נעשה.

ג. להסתפק בשמירת עמדתנו העקרונית לגבי שתי נקודות:

1. זכות צה"ל להשתמש בדגל ישראלי במקומות שבהם יושבים כוחות ישראליים.

2. לדאוג שהשטחים אשר בהם נמצאות חצפיות לא יהפכו מעין סובלעות תחת שליטת או"ם הבלעדית. ההנחה היא שלפחות ברמה ישאר קו הפסקת האש שנים רבות, כך בבד עם ישוב הרמה דה פקטו על ידינו, ומוסב למנוע מצבים דומים לאלה שנוצרו במסגרת שביתת הנשק, במפורזים בצפון, בהר הצופים וכדומה.

אני מסב חשומת לב למשפט בטיוטת מברקי ש"הכונה איננה לפתוח חזית בענין הדגל אלא להגיש להבנה אחם בשמירת גישתנו העקרונית."

ב ב ר כ ה,

מ. קומיי

המנכ"ל

מ. קומיי

הנדון: <u>דגלים בחצפיות האו"ם</u>
סיומת מברקי לניו יורק מאתמול

אחרי עכוב מברקי מאתמול לניו יורק והערתך בכתב יד נדמה לי שיש צורך להסביר את סיומתי.

הענין הגיע לידיעתי אחרי קבלת החלטה בטכ"ל להניף דגל ישראלי בקרבת החצפיות בגלל נוכחות כוחות ישראליים במקום (קצין הקשור ויחידת אבטחה). מטברק נאו"ם 406 נודע לי ש"מפקדים מקומיים" כבר השפיעו נכונות באזני קציני מטה או"ם והדבר הביא לתגובה נמרצת מהמזכירות בניו יורק. בכונתי היה דוקא למנוע התנגשות עקרונית ומשבר בנקודה הזאת. חתח לחץ מצני הטכים המטכ"ל:

א. לחת למטה האו"ם להניף את דגלם ללא התנגדות או העמדת תנאי מצידנו. הדבר כבר נעשה הבוקר.

ב. לדחות הנפת דגלנו בחצפיות לפחות עד לברור נוסף. גם זה נעשה.

ג. להסתפק בשמירת עמדתנו העקרונית לגבי שתי נקודות:

1. זכות צה"ל להשתמש בדגל ישראלי במקומות שבהם יושבים כוחות ישראליים.

2. לדאוג שהשטחים אשר בהם נמצאות חצפיות לא יהפכו מעין מובלעות תחת שליטת או"ם הבלעדית. ההנחה היא שלפחות ברמה ישאר קו הפסקת האש שנים רבות, בד בבד עם ישוב הרמה דה מקטו על ידינו, ומוטב למנוע מצבים דומים לאלה שנוצרו במסגרת שביתת הנשק, במפורזים בצפון, בהר הצופים וכדומה.

אני מסב חשומת לב למשפט בסיומת מברקי ש"הכונה איננה לפתוח חזית בענין הדגל אלא להגיע להבנה אתם בשמירת גישתנו העקרונית."

בברכה,

מ. קומיי

עתק: מהאים "ה"

22 October 1968.

Dear Mr. Cassels,

I have to acknowledge with thanks receipt of two copies of the Minutes of Meeting held in this office on Thursday, 15 August 1968, enclosed with your letter OR/C 211/5 of 11 October.

Yours sincerely,

Michael Comay
Political Adviser to the Foreign Minister

Mr. G. P. Cassels,
Chief UNRWA Operations,
West Bank.

מר א. שלוש ממנכ"ל

מ. קומיי

הנדון: <u>סנקציות נגד רודזיה</u>
מזכרי אליך מ-19.8.68

ענין הסנקציות ממשיך כמובן לעמוד
על המרק ועלינו להיות מצויידים בכל
החומר הדרוש לתשובה על שאלות מן המזכ"ל
או הועדה המפקחת על הגשמת הסנקציות.
על כן אודה לך אם אוכל לקבל את החומר
שבקשתי בסייפא של מזכרי הנ"ל.

ב ב ר כ ה,

מ. קומיי

העתק: היועץ המשפטי
מאו"ם 2

22/10/68

DRAFT

11 October 1968.

Dear Mr. Cassels, UNRWA Claims

I refer to the various claims for financial losses incurred by the Agency, listed in your letter to me of 8 July 1968.

I am glad to confirm that ~~the~~ Claims C, D, E and F, in your letter have been settled.

As regards A and B, investigations carried out by our military authorities have not established that army personnel were responsible for the damage. However, in order to avoid a dispute over the relatively small amounts, the Military Government is prepared to make an ex gratia payment ~~t~~ of the claims, without admitting any liability for them.

Yours ~~s~~incerely,

T. Nabou~~t~~h Rav Seren
Senior Liaison Officer, I.D.F.

Mr. G. P. Cassels,
Chief, UNRWA Operations,
West Bank.

11.10.68

מר ש. הלל סמנכ"ל
מר א. בן-חורין, סמנכ"ל

מ. קומיי

הנדון: <u>השטחים המוחזקים</u>

1. לפי דעתי החוברת באנגליח שיצאה בשם משרד הבטחון בבוחרת The Military Government's Civil Administration ראויה לשימוש באו"ם ובבירות. בסך הכל החוברת מרשימה דוקא בהיותה עובדתית ומרוכזת בלי פולמוס והצטדקות.

2. אני מציע שנעכב הפצת פירסופים בעצרת על השטחים המוחזקים (חוץ אולי מחברי מועבי"ט) עד למועד סמוך לדיון על השטחים. כל המשלחות עובדות תחת לחץ וזורקות הצידה חוברות הסברה שאינן נוגעות במישרין לנושא העומד בבר לדיון. אני מבריק דעתי זאת לתקוע.

ב ב ר כ ה,

מ. קומיי

העתק: המנכ"ל
מנהל הסברה

3 October 1968.

Mr. Stefan Zvikovsky,
The International Red Cross
Delegation in Israel,
32 Ben Yehuda Street,
Tel Aviv.

Dear Mr. Svikovsky,

I am formally acknowledging your letter to me of 17 September concerning the liberation of the sixteen prisoners. There is no need to comment on the contents of your letter, as eight of the prisoners have already been released, and the transfer of the rest to the UAR is now being dealt with by you.

Thank you for your co-operation in the matter.

I would also acknowledge your letter of 16 September, enclosing the written declarations signed by the sixteen prisoners, indicating the place where they wished to be released.

Yours sincerely,

Michael Comay
Political Adviser to the Foreign Minister

DRAFT

30 October 1968.

Dear General Bull,

I refer to the hoisting of United Nations flags on the observation posts along the Israel cease-fire line in the Golan Heights and along the Israel side of the Suez Canal.

While we have not objected to the hoisting of these flags, I wish to put on record our understanding that they will serve as a means of identification and in no way alter the status of the areas concerned, nor do they affect the right of Israel Forces to use the Israel flag, wherever they may be.

Yours sincerely,

Shimon Levinson, Rav Seren
Acting G.S.O. for Liaison with U.N.

Lt. General Odd Bull
Chief of Staff,
U.N. H.Q.
Jerusalem.

סודי-דחוף 29.10.68

שר החוץ

מ. קומיי

הנדון: **פליטים**

לקראת הדיון המתקרב בעצרת על סעיף הפליטים הנני מציע שתביא לאשור הממשלה הצעדים הבאים:

1. אישור הקצבת 200,000 ל"י לססו"ת עבור חינוך מקצועי. כזכור הודענו אשתקד על תרומת מיוחדת למטרה זאת בועדה המדינית המיוחדת וגם בועדת התרומות. הדבר נחוץ לקראת הדיון הקרוב בועדה וגם בועדת התרומות.

2. בנאומך בעצרת הודעת כי:

"As an intermi measure, my Government has decided, in view of the forthcoming winter, to intensify and accelerate action to widen the uniting of families scheme, and to process 'hardship cases" among refugees who had crossed to the East Bank during the June 1967 fighting. Moreover, permits for return which had been granted and not used can be tranferred to other refugees who meet the same requirements and criteria as the original recipients."

בהתאם לכך מוצע שהממשלה תוציא הנחיות לגורמים המתאימים וגם תאשר הודעה במסגרת הדיון בעצרת כי:

א. נגביר קצב ההחזרה במסגרת איחוד המשפחות ונגיע למינימום של 2000 חוזרים לחודש במשך 6 החודשים הקרובים. (בהתאמה המתרומה הזרו קרוב ל-1000 לחודש)

ב. נוסף לאיחוד משפחות נאפשר חזרתם של עד ל-7000 מקרי חומלה מקרב יוצאי מחנות האוהלים בירדן במקום 7000 האישורים שלא נוצלו אשתקד ב"מבצע פליט". נאפשר לססו"ת להיות הצינור של העברת הבקשות אלינו, ולזה תהיה גם השלכה תיובית לדיון על דו"ח ססו"ת שבו דגש מיוחד על בעיית העקורים. בהסדר זה ניתן עדיפות לאלה החוזרים לבתיהם בגדה לעומת אלה הרוצים לחזור למחנות ססו"ת. כמובן הנ"ל יהיה כפוף לבדיקת בפחונית של הבקשות.

ג. הבעת נכונות ממשלת ישראל לשקול הקלה נוספת בהתחשב עם המצב הבטחוני וההתקדמות לקראת הסדר מדיני.

ב ב ר כ ה,

מ. קומיי

העתק: המנכ"ל
מר ש. הלל סמנכ"ל

מודי-אישי ירושלים, ז' בחשון תשכ"ט
29 באוקטובר 1968

אל : מר ש. רוזן נאו"ם ניו יורק

מאת: מ. קומיי

הנדון: מכתבך מ-22.10

עקרונית לא נראה לנו להכניס צ'כי
למקום רגיש כזה לכן תגובתך צריכה להיות שלילית,
ואין צורך לברר פרטים על האיש עצמו.

ב ב ר כ ה,

מ. קומיי

העתק: המנכ"ל
מר י. תקוע נאו"ם ניו יורק

27.10.68

שמור

מר ש. הלל סמנכ"ל

מ. קומיי

הנדון: ארגון נשים בגדה

אתמול ביקרתני ליידי אוקן רדינג מאנגליה המשמשת חברה בועד הפועל של International Council of Women – I.C.W. היא ספרה לי שאשתקד קיבל הארגון בקשה להצטרפות מטעם ה- Federation of Arab Women's Union, Jordan. לא היה טימול בבקשה כל עוד לא קבלו העתק תקנון המדרגיה. כנראה עומדים כעת להגיש את התקנון להועד הפועל ידון על הבקשה בקרוב. ליידי רדינג השיגה באופן פרטי העתק התקנון המצ"ב. שים לב שהאגודים שהם חברים בפדרציה הם מירושלים ומערי הגדה, ושמרכז צריך להיות בירושלים. לפי ידיעת ליידי רדינג הרוח ההיה באיגוד הירושלמי היתה כנראה הגב' שיהאבי שגורשה לפני זמן קצר. היא לא יודעת אם המדרציה היתה קימת גם לפני מלחמת ששת הימים או הוקמה רק אחרי כן.

ליידי רדינג רצתה להתיעץ אתי על פי עצת זינה הרמן, שגם היא חברה בועד הפועל הבינלאומי. ברור להם שיש לענין השלכה פוליטית, כי הארגון הבינלאומי מתבקש להכיר כעת בפדרציה לאומית ירדנית אשר מתבססת בעיקר על הגדה ועל מזרח ירושלים. קיימת גם כן אפשרות שהאגודים המקומיים או חלק מהם היו מעורבים בהפגנות נגדנו לעומת זאת, לא פשוט לחברה יהודית להתנגד לקבלת גוף כזה אלא על פי הנמקה חוקית ומשכנעת. הבטחתי שנבדוק את העובדות לגבי הגוף הזה, ושאנסה להציע לה איזו נוסחה המתקבלת על הדעת – למשל, שמושב לדחות את ההכרעה בשלב זה, היות ועתיד הגדה ומעמד ירושלים נוגעים לחלטות או"ם וטיפולו, ואין גוף כמו I.C.W. יכול לנקוט עמדה במישרין או בעקיפין.

אכיר לך תודה אם אוכל לקבל עצתך בהקדם, כי היא עומדת לעזוב את הארץ בשבוע הבא וברצוני להתקשר אתה שוב לפני כן.

ב ב ר כ ה,

מ. קומיי

ש. מ. בבקשה לטפל להכין שיחה,

C O N S T I T U T I O N

Mrs Betty Majaj
(wife of Dr. Majaj)

FEDERATION OF ARAB WOMEN'S UNIONS, JORDAN

Article I NAME OF THE FEDERATION

Federation of Arab Women's Unions, Jordan.

Article II Location

Jerusalem.

Article III MEMBERS

1. Arab Women's Union, Jerusalem. (Miss Shihabi deported)
2. Arab Women's Union, Nablus.
3. Arab Women's Union, Bethlehem.
4. Arab Women's Union, Bireh.
5. Arab Women's Union, Tulkarem.
6. Mother and Child Welfare Society, Nablus.
7. Red Crescent Society, Jenin.
8. Family Planning Society, Jerusalem.
9. King Hussein's Charitable Society., Irbed.

Article IV OBJECTIVES

1) Social Cultural, Recreational and charitable. The Federation aims to coordinate efforts in these fields, and the activities of all Arab women, aiming to advance Arab women so that they may contribute to the development of their country.

2) The Federation, as the representative of various societies in Jordan, is eligible for membership of the General Office of the Arab Women's Federation, made up of Federations of Arab Women's Unions in the Arab countries; and to participate in its activities in such capacity, carrying out the resolutions of the Arab Women's Federation in as far as lies within its competence and is in accordance with the laws of the country.

?

3) The Federation is entitled to membership of the various internal women's organisations operating within the laws of the country.

/Article V

(Mrs. Meelia Naggir)
house sceurified
Mustand Amman
Child [illegible]

Article V RULES FOR MEMBERSHIP

Any society wishing to join the Federation shall:-

1) Adopt the aims and principles of the Federation of Arab Women's Unions as set forth in Article IV of this Constitution.

2) Make a written application for affiliation, undertaking to adhere to the Constitution.

3) Undertake to pay the membership fees, the amount of which the Federation shall decide after a resolution has been passed for their acceptance as members.

Article VI PAYMENT OF MEMBERSHIP FEES

1) Each member society shall pay an annual subscription fee of between five and ten Jordanian Dinars, as determined by the Federation according to the financial means of the society.

2) The membership fee shall be paid after a resolution to this effect has been passed by the Federation. The membership fee shall be paid annually in the same month as that in which the society was officially affiliated.

Article VII LOSS OF MEMBERSHIP

A society shall lose membership if:-

1) It does not pay the annual membership fee.

2) It carries out or takes part in activities contrary to the aims of the Federation.

3) It fails to fulfil any of its obligati ns.

4) Its representative in the Federation loses membership in the society, thus no longer being elegible for membership in the Federation. It is the duty of the society to replace her.

Article VIII

If a society which loses membership in the Federation amends the grounds whereby this membership was lost, and submits a fresh application for affiliation, the Federation shall, their previous resolution, and shall accept the society again as a member of the Federation, subject to the approval of the Executive Committee of the Federation.. The society shall also pay a fine equal in amount to its annual membership fee.

/Article IX

Article IX GENERAL BODY OF THE FEDERATION

The General Body of the Federation shall consist of:-

1) The General Committee, formed of Presidents and Secretaries of the affiliated societies.

2) The Administrative Committee, formed of President of the affiliated societies.

3) The Executive Committee, formed of the President, Secretary and Treasurer of the Arab Women's Union, Jerusalem. The Secretary shall act as Vice-President of the Federation, and deputise for the President in her absence.

Article X MEETINGS OF THE GENERAL COMMITTEE

1) The General Committee shall meet every six months.

2) The President may call for a meeting when necessary.

3) The General Committee may be called to meet at the request of half its members, provided they state the reasons for it in their request.

4) One third of the members shall constitute a quorum. In the absence of a quorum, the President shall call for another meeting fifteen days from the date of that which lacked a quorum. This meeting shall constitute a quorum regardless of the number of members present.

5) The General Committee shall pass resolutions pertaining to finance and the amendment of the Constitution by a mojority of votes.

Article XI Budget of THE FEDERATION

1) The budget shall be made up with the annual fees of member societies; and any donations.

2) The Treasurer shall keep the cash of the Federation and be responsible for it; she shall keep proper accounts and records of the Federation's financial commitments, which shall be liable for audit. The Treasurer shall prepare the financial report of the Federation a month after the completion of the financial year.

שכור

מנהלת מזת"ים

מ. קומיי

הנדון: מר ~~Norman Dacey~~
מכתבך לציר בוושינגטון מ-29.9

אני מסכים שאין לקחת ברצינות את
תכניית השלוט שלו. מאידך אין טעם לפעול
נגדו. אם יהיה צורך מספיק לתאר את התכנית
כמבוססת על כוונות טובות well-meaning
אבל לא על המציאות באיזור, ומבולבלת
confused.

לומר את האמת אינני יכול להבין משיחה
אתו ומהמסמך שהשאיר אצלי מה הוא מציע בכלל.

ב ב ר כ ה,

מ. קומיי

3.10.68

מר א. בן-חורין סמנכ"ל

מ. קומיי

הנדון: קונסול כבוד בברבדוס

מר Max Spitz שהיה מנהל
פלחורס מסר לי שידידו שהוא יהודי
אמריקני, אשר יש לו בית בברבדוס, מוכן
להיות קונסול כבוד שלנו שם על חשבונו.
ביקשתי ממנו למסור לי פרטים עליו והנני
מצרף בזה את תשובתו.

לי יש ספקות אם עלינו להיות
מעונינים בכך אך אני מוסר את הענין
לשפולך. אמרתי ל- Spits שהיות וקבלנו
בשוש בלתי רשמי דרכו נענה באותה צורה
בכדי לא לתת לענין אופי רשמי אם לא
יצא מזה שום דבר.

ב ב ר כ ה,

מ. קומיי

3.10.68

היועץ המשפטי

מ. קומיי

הנדון: <u>ספרץ סואץ</u>

עדיין מונחת לפני טיוטת תזכירך
מ-25.8 ואינני יודע אם התזכיר נמסר או לא.

בכל אופן אני עדיין מתרשם יותר
מהטיעון המשפטי המבוסס על שלימה עובדתית
בימים מבטיעון המבוסס רק על החזקת החוף. בעיני
הקושי ההגיוני בטיעון השני הוא שספרץ סואץ
היה לפני המלחמה ספרץ פנימי של קע"ם בלי מדינה
תופיה אחרת, ולכן מושג הים הטריטוריאלי לא
נתעורר.

ב ב ר כ ה,

מ. קומיי

3.10.68

3 October 1968.

Mr. Edward R. Vajda,
Executive Director,
American Society for Technion,
1000 Fifth Avenue,
New York, N.Y. 10028

Dear Mr. Vajda,

Thank you for your letter of 13 September. I feel bad about not accepting the request to come over at least for the Philadelphia dinner, and particularly because of the friendship and respect I feel for Maurice Rosen. I would seriously consider it if I believed that I could be back here within a few days, as you suggest. But I'm afraid that once I get to the United States, I shall have to deal with certain other matters as well, including consultations with the Delegation at the Assembly, probably a visit to Washington, and certainly see something of my children in Ottawa and the Princeton University, apart from various other matters. I am sure Maurice Rosen and yourself will understand my difficulty, and not attribute it to any lack of goodwill.

With best wishes for the New Year,

Sincerely,

Michael Comay
Political Adviser to the Foreign Minister
and Ambassador-at-Large

3 October 1958.

Mr. Edward H. Vaida,
Executive Director,
American Society for Technics,
1890 Fifth Avenue,
New York, N.Y. 10028.

Dear Mr. Vaida,

Thank you for your letter of 11 September. I feel bad about not accepting the request to come over at least for the Philadelphia dinner, and particularly because of the friendship and respect I feel for Maurice Rosen. I could seriously consider it if I believed that I could be back here within a few days, as you suggest. But I'm afraid that once I get to the United States, I shall have to deal with certain other matters as well, including consultations with the Delegation at the Assembly, probably a visit to Washington, and certainly see something of my children in Ottawa and the Princeton University, apart from various other matters. I am sure Maurice Rosen and yourself will understand my difficulty, and not attribute it to any lack of goodwill.

With best wishes for the New Year,

Sincerely,

Michael Comay
Political Adviser to the Foreign Minister
and Ambassador-at-Large

3 October 1968.

Mr. Stefan Zvikovsky,
The International Red Cross
Delegation in Israel,
32 Ben Yehuda Street,
Tel Aviv.

Dear Mr. Svikovsky,

I am formally acknowledging your letter to me of 17 September concerning the liberation of the sixteen prisoners. There is no need to comment on the contents of your letter, as eight of the prisoners have already been released, and the transfer of the rest to the UAR is now being dealt with by you.

Thank you for your co-operation in the matter.

I would also acknowledge your letter of 16 September, enclosing the written declarations signed by the sixteen prisoners, indicating the place where they wished to be released.

Yours sincerely,

Michael Comay
Political Adviser to the Foreign Minister

ירושלים, יא' בחשרי תשכ"ט
3 באוקטובר 1968

אל: פר ש. חלל סמנכ"ל
מאו"ם ב
פר ע. צפורי כלכלית
נאו"ם ניו יורק
השגרירות וושינגטון

מאת: ס. קומיי

הנדון: <u>שיחה עם מיצ'למור ב-27.9</u>

מיצ'למור ביקר אצלי בלוית קאסלס מנהל ספו"ת בגדה. לא היה לו סדר יום מסוים לשיחה אבל ראה בזה ביקור כללי במסגרת סיורו באיזור לפני צאתו לעצרת.

א. השלומים מספו"ת לממישראל עבור שרותי חנוך ובריאות:

סוכם לחדש הבירור העובדתי במישור הממשל הצבאי ובנפרד ברצועה ובגדה. הזכיר שלפי ההסדרים הקודמים עם שלטונות ירדן וקע"ם, מסלו בחולי רוח על חשבון השלטונות והבטחנו לשקול הסדר דומה אתנו. צפורי מכלכלית השתתף בחלק זה של השיחה וידאג להמשך המעולה. מיצ'למור הדגיש ריבוי מספר התלמידים בשנת הלימוד הנוכחית בבתי הספר של ספו"ת ברצועה. הרישום מגלה 6000 יותר מהמצופה דהיינו 14%. בגדה יש כ-3000 יותר משהיו במאי. החנועה מזרחה הקטינה את הגידול במספר.

ב. מחנות החרום במזרח ירדן:

מיצ'למור סיפר שבגלל המצב הבטחוני בבקעת הירדן אין הכנית השנה להעביר המחנות לשם מהשטח ההררי. במקום זאת עובדים על הכנית להתאים המחנות לתנאי החורף winterising. הדבר כרוך בהחלפת האהלים בצריפים, בנית מתקנים יותר יציבים, העלות ניקוז וכדומה. יש בסך הכל 78,000 פליטים בשם מחנות. הסתר האדום האירני דואג למחנה אחד וספו"ת להמישה. בתקופה קודמת היתה התנגדות עקרונית מטעם המליטים והשלטונות למידורים שהיו נותנים אותי יותר קבוע למחנות אבל היום יש כבר השלמה כללית עם הצורך לעשות זאת. הבעיה היא תקציבית. יש צורך להקציב של 3 מיליון דולר בשביל 14 יחידות דיור במחנות. הוא קיבל חצי מיליון דולר ס- Abed ורבע מיליון דולר ס- Near East Council of Churches. יש תקוה להשיג מיליון דולר לשפרה

2/.

זו הממשלת בון אך פרס קיבלו איפור פרלמנטרי לכך. אין מחסור במטרי
בניה,רק בכסף.

ב ב ר כ ה,

ש. קומיי

סר מ. קדרון סמנכ"ל

מ. קומיי

הנדון: <u>הקצבת נוספת לסמו"ת</u>
מזכרך מה-11.9.68

א. מדובר על 200,000 ל"י ולא 100,000 ל"י.

ב. שה"ת הבטיח לבקש אישור מהממשלה אך כנראה לא תסכים לעשות זאת.

ג. מיצ'לסור מנהל סמו"ת הזכיר לי שוב לפני כמה ימים את הבטחתנו הנוכחית בעצרת האחרונה ולפי דעתי על ממיטראל לכבד אותה.

ד. לגבי העיתוי יש להניח שועידת התרומות Pledging Conference תתקיים בנובמבר ורצוי להסדיר את הענין לפני כן בכדי לאפשר הודעה על תרומתנו בועידה.

ב ב ר כ ה,

מ. קומיי

העתק: המנכ"ל
מאו"ם ב'

3/10/68?

משרד החוץ

מ ז כ ר

סיווג

אל: מר מ. קומיי, יועץ מדיני לשה"ח

מאת: סגן המנהל הכללי

אל:

מאת:

הנדון: הקצבת 100,000 לי לסטו"ת

אגף התקציבים איננו יכול לאשר לנו תקציב מיוחד למטרה זו ועלינו לשלם הסכום מתקציבנו במידה ונחליט על כך.

אבקשך לבדוק האפשרות של דחיית ההקצבה לסטו"ת או הקטנתה.

ב ב ר כ ה,

א. קדרון

העתק: לשכת השר
מנהל כספים

11.9.68

תאריך	חתימה	תאריך	חתימה

3.68 - 500x100

הסברה

מ. קומיי

הנדון: מייקל אדמס
חוזרכם מס. 583

אני מציע שבכל הזדמנות נחיתם אליו
בלי תכסות בחור תעמולתן שכיר paid
propagandist של הערבים.

ב ב ר כ ה,

מ. קומיי

העתק: מר ש. הלל ממנכ"ל
מר י. תקוע נאו"ם ניו יורק
מאו"ם ב

3.10.68

משרד החוץ · מחלקת ההסברה

גלוי

חוזר לנציגויות ישראל בחו"ל

אל: _____ תאריך _____

ירושלים, ה' בחשרי תשכ"ט
27 בספטמבר 1968

חוזר מס' 583

הנדון: Michael Adams

בעלון יולי של CAABU:
(Council For The Advancement Of Arab British Understanding)

הודיעו על מינויו של מייקל אדמס כמנהל חלקי של מוסד זה החל מספטמבר 1968.

"קאביז" הנו מוסד תעמולה ערבי אנטי ישראלי מובהק שאינו עוסק כלל ב"הבנה ערבית – בריטית" כפי שאפשר היה להבין משמו.

היות ומאמריו ה"אובייקטיביים" כביכול מתפרסמים במקומות שונים ובשפות שונות, מצאנו לנכון להפנות תשומת לבכם למינויו מחדש למרות שגם בעבר שרת אדמס את הועד הפועל של קאביז.

בברכת גמר חתימה טובה

נחנאל לורך
מנהל ההסברה

1/10/68

סודי ביותר

Pauline
S.F.

ההתפתחויות האחרונות בשליחות יארינג

1. במחצית אוגוסט חזר יארינג לפעול מניקוסיה. בפגישה עמו בלונדון ב-9.8 ציין שה"ח שמצבו של נאצר מאלצו לוותר על העמדת פנים מתונה, כפי שמסתבר גם מהתחכחשות להופעות ריאד בדניה ומנאום נאצר ב-23 ביולי. מצרים החליטה עקרונית לא להגיע לשלום או להכרה והכרחי להעמיד מצרים על אחריותה. יארינג חזר על ההצעה, שטרם אימץ כהצעתו, בדבר העברת מפענים ישראלים בסואץ תכורת נמיגה חלקית. שה"ח דחה הרעיון. יארינג אמר שאין המצרים קושרים יותר פתיחת התעלה לשיים ישראלי בהשלמת פתרון בעית הפליטים אלא בהשגת הסדר לבעיה.

שה"ח סיפר על המגעים עם ירדן דרך האמריקאים. יארינג סיכם שמגמתו לזמן הצדדים בניו יורק.

2. בביקורו בירושלים ב-21.8 מסר יארינג תשובת ריאד לשאלותינו:

א. לשאלה באם מצרים מוכנה להמיר מצב המלחמה במצב שלום שיהם המכסוך הקיים 20 שנה, השיב ריאד "כן, אנו מוכנים לעשות זאת על בסיס החלטת מועצת הבטחון".

ב. לשאלה האם מצרים מוכנה לכך שמצב שלום זה ייקבע בחוזה חתום ומחייב, השיב ריאד "כן, אבל ע"י הצהרות במועצת הבטחון".

ג. לשאלה מה יהיה טיב היחסים בין מצרים לישראל לאחר ההסדר, השיב ריאד "טיב היחסים יהיה זה הנכלל בהחלטת מועצת הבטחון".

יארינג הביע דעתו שהמצרים מעונינים בהסדר בדרך הצהרה למועבי"ט שתכלול כל האלמנטים בהחלטת מועבי"ט, הכל בתבילה אחת, ושגם ישראל צריכה לתת הצהרה דומה. שה"ח מסר תגובה ראשונה בע"מ והבטיח התגובות בכתב, וכן הבטיח תגובה בכתב ל-4 שאלות שהציג יארינג לישראל ספי ריאד:

א. האם מוכנה ישראל לבצע החלטת מועבי"ט?

ב. האם מוכנה ישראל להכריז על הצהרות מדינאיה בדבר סיפות שטחים בבטלות ומבוטלות?

ג. האם מוכנה ישראל לסגת לקווי 4 ביוני?

ד. כיצד רואה ישראל פתרון בעית הפליטים? כמה מוכנה לקבל בחזרה ומה בדבר פיצויים?

2/.

3. ב-28.8 מסר שח"ח ליארינג מסמך ובו הערותינו לתשובות מצרים ותשובותינו ל-4 שאלותיה.

תמצית הערותינו לתשובות מצרים:

א. לשני הצדדים פירושים שונים להחלטת מועבי"ט. ההחלטה אינה אלא מסגרת של עקרונות למשא המכם. דרושה הסכמה בלתי תלויה בין הצדדים כי מטרתם היא "a formal contractual peace". במלים אחרות - עקרון ה"לא שלום" שהוצהר ב-23 ביולי חייב להתבטל.

ב. הצהרות בסועבי"ט, אפילו תקבלנה אישור מועבי"ט אינן מחוות מחרון. ניתן יהיה לתת הצהרות המוכות בכל זמן. המצריים המצריכים הסכם מסובכים (גבולות, זכויות שיט, עליסים ועוד), הכרחי ליישבם בהסכם מפורט. אם הסכם כזה ייחתם ע"י הצדדים יהיה תגיוני שמועבי"ט תסתוך ידיה עליו (כמו בהסכמי וש"ן). אם אמנם המצרים מוכנים לסיים מצב המלחמה במסמך דומה לשל ברה"מ - יפן נרצה להרהר בכך.

ג. התשובה המצרית לגבי סיב היחסים אחר ההסדר מחמקת. החלטת מועבי"ט אינה מספקת ביחסים המשפטיים והמדיניים שלאחר ההסדר. ישראל מניחה שעם כינון שלום צודק וברר-קיימא יהיו יחסי ישראל-מצרים כמו אלה שבין מדינות שכנות החיות בשלום. אם מצרים גורסת אחרת, עליה להבהיר ברזוק באיזה תחומים יישארו היחסים לקויים ועל מסך מה.

תמצית תשובותינו לשאלות מצרים:

א. עמדת ישראל כלפי החלטת מועבי"ט בוטאה ע"י השגריר חקוץ במועבי"ט ב-1 במאי וע"י שה"ח בכנסת ב-29 במאי.

ב. מדיניות ישראל לגבי הסדר שלום, לרבות הבחינה השריטוריאלית, באה לידי ביטוי בהודעות רוה"מ, שח"ח ונציגנו באו"ם וכן במגעים עם יארינג. בנייר שהעברנו למצרים ב-27 בדצמבר הובהר כי שאלת הגבול בין ישראל ומצרים פתוחה לפו"מ והמכם. זאת נשארת מדיניותנו.

ג. עפ"י המכם שביתת הנשק עם מצרים קוי 4 ביוני אינם גבולות. נציג בריטניה, שופכין החלטת נובמבר, הבהיר שלסיגה צריכה להיות אל שלום קבע ואל גבולות בטוחים". כפי שמצרים המכימה בזמנו, אין קו 4 ביוני מהוה "גבול". ב-15 בנובמבר הבהיר נציג ארה"ב במועבי"ט ש"גבולות בטוחים ומוכרים" שונים מקוי המסקת האש של 1967 ומקוי ש"ן של 1949. ישראל מוכנה להגיע להסכם עם מצרים על קביעת גבול טופי במסגרת הסכם שלום.

ד. נכונותנו לפיצויים במסגרת הסדר כולל של בעית הפליטים בעינה עומדת. אנו חוזים פתרון בעית הפליטים כחלק מהסדר שלום מוסכם, ועל בסיס שיתוף פעולה איזורי ובינלאומי.

3/.

יארינג קרא המסמך והעיר שריאד לא אמר כי יחכיתם עם ישראל לאחר ההסדר יכללו יחסים דיפלומטיים. כמוכן לא אמרו המצרים שיסכימו לחתום על הצהרת דוגמת זו שנחתמה בין ברה"מ ליפן. הרעיון בא ממקורות אמריקאים.

שה"ח אמר כי לגבי הירדנים עשינו נסיון בדרכים שונות להיות במצב בו נוכל למסור להם תמונה ברורה יותר של מחשבותינו, וקיים סיכוי סביר לכך, אך לא למני תחילת ספטמבר. תציע שיארינג יאמר לירדנים שאנו מוכנים להפגש עמם בניו יורק בהסוהו וכי אנו ערים להבחרות שהם מבקשים.

4. בביקורו האחרון בירושלים, ב-11.9, מסר יארינג לשה"ח מסמך שקיבל מהמצרים לא כתשובה ישירה למסמך שלנו אלא כתגובה עליו. תמצית המסמך:

בהחלטת מועצי"ש שוללה (בהקדמה) תפיסת שתיים ע"י מלחמה; המדיניות התוקפנית של ישראל מחבלת בביצוע ההחלטה; מדיניות ישראל מהווה הפרה של המגילה והחלטות או"ם; המשך הכיבוש מאיים על השלום הבינלאומי; ישראל מפרה מי או"ם והקהילה הבינלאומית (ירושלים, מליסים, שליח לשמיים); מדיניות ההתפשטות של ישראל כוצאה אישור בהצהרות ובמעשים בשטחים המוחזקים; ישראל ביטלה הסכם שביתת הנשק והפרה פרוטוקול לוזאן. לעומתה מצרים מוכנה להשגת הסתרון של שלום שהוזוה ע"י או"ם; שיתפת פעולה עם יארינג ונכונה לבצע החלטת מועצי"ש; הגישה ליארינג הצעה קונקרטית לקביעת לוח זמנים לביצוע ההחלטה.

שה"ח הגיב כי המסמך תעמולתי ואפילו וולגרי, ומאשר הידיעות כי המצרים אינם מודים בקיום שלב הבהרות אתנו והם בודאי יכחישו שניהלו אתנו מערכת שאלות והשובות. הם חוזרים על אי רצונם במו"מ איזה שהוא.

יארינג אמר כי המצרים מוענים שקודי 4 ביוני הם גבולות בטוחים והם מוכנים לתת הצהרה על סיום הלוחמה בהתאם להחלטת מועצי"ש. לדעתו הצהרה כזאת תביא גם לסתן חופש מעבר בתעלה. המצרים מוכנים לכך שחצי האי סיני יפורז. ישראל מעולם לא התבירה מהות דרישותיה בשאלת הגבולות. שה"ח אמר שהגבולות הלויים בטיב השלום וקצורת יחסינו עם מצרים. יארינג שאל אם ישראל מסכים ששני הצדדים יפסרו הצהרות בפני מועצי"ש על קבלת קרונות החלטת מועצי"ש בהבנה שההצהרות תהיינה בצעד הראשון שאחריו מתקיים ועידה בדבר קביעת גבולות בטוחים ומוסכמים ונסיגת צה"ל בהתאם לכך. מצרים הבהירה פעמים רבות שפינוי הכוחות לא יהיה תנאי מוקדם אלא חלק מהסדר ביצוע. שה"ח הגיב שברור שעמדת המצרים לא לשלום אלא להרוויח זמן להתעצמות בתקוה שמדיניות ארה"ב תשתנה אחר הבחירות. כל פעם שהגענו עם המצרים לנקודה הכליתית הם נסוגו לטמאות תעמולה.

4/.

יארינג אמר שהגענו לקאנון והדרך היחידה היא שתחול התפתחות חדשה שתביא לפגש שרי החוץ בניו יורק. בקשר עם הצעתנו לפגישים סודיים עם מצרים אמר יארינג שלא מצא נכונות להיענות לה.

יארינג סיפר שבביקורו האחרון בירדן נאמר לו שאין להם פגישים סודיים עמנו. הביע דעה שמחוות מצידנו להקלת שובם של מספר עקורים ישפר האוירה.

5. יארינג יצא בחזרה לניו יורק במחצית ספטמבר ובשיחה עם הקוץ ב-25.9 לא חידש דבר. תרגיש שחייבים לעשות מאמץ עליון להתקדם בשך אוקטובר.

6. בדין חשבון השנתי לעצרת (26.9) מציין או-תאנט שחילוקי דעות בין הצדדים לגבי הקנין הנוהלי מפריעים להתקדמות יארינג בשליחותו, ומביע ביקורת כלפי דרישת ישראל לקיום פו"מ ישיר.

ירושלים,
1.10.68

שמור

המנכ"ל

מ. קומיי

הנדון: <u>השלית</u>

משאיר לשיקול דעתך אם הגשת תשובה
למזכ"ל ונוסח התשובה מצריכים התיעצות
נוספת עם רוה"מ או אפשר להשאיר הדבר
לשיקול דעת שה"ח בניו יורק.

ב ב ר כ ה,

מ. קומיי

30.9.68

29 September 1968.

(Dear Michael)

Just a line to let you know that the matter about which you wrote me personally, concerning the man from Halhul, has been arranged. I assured those concerned that your interest in it would remain confidential, as they are anxious to stick to the procedures laid down, and would be unhappy if they were asked to consider a number of appeals from other quarters.

I hope you are enjoying your travels and will be back with us soon, refreshed by a brief escape from the troubles of the Middle East.

(Yours ever,

Michael)

His Excellency Reginald Michael Hadow, C.M.G.
Ambassador of the United Kingdom of
Great Britain,
Tel Aviv.

29 September 1968.

Dear Mr. President,

During our High Holy Days, a time of reflection and heartsearching for Jews, I am writing to you as a great and proven friend of my country and my people. I feel moved to share my thoughts with you on the present situation in our region in the light of your memorable address on 10 September, and the latest developments. The views of free governments are, of course, never identical. But even if there are points on which our formulation would differ from yours, we recognize the integrity and constructive statesmanship which inspired your words. We are moved by your tribute to the historic and spiritual forces which underlie Israel's national rebirth. We share your belief that a different and more durable situation than that existing on 4 June 1967 must be built, and we believe with you that it is the Middle Eastern States themselves which must do the building. We desire a real lasting peace and not makeshift arrangements such as were made in 1957. We, too, aim at the

replacement of the demarcation lines and cease-fire lines by agreed, permanent and secure boundaries worked out by the parties themselves as an integral part of the structure of peace.

We have given close attention to your emphasis on the fact that the Security Council Resolution of last November "is not self-executing." The last point is of special importance in the light of the Jarring mission to which, in your letters and statements, you have rightly ascribed great importance. Our Foreign Minister, Mr. Eban, is arriving in the United States, and I have asked him to discuss these matters with your Government in detail. Here I shall only put my finger on the crux of the problem. We are convinced that peacemaking is a complex process requiring solutions of intricate, concrete problems. The UAR talks and thinks more about eventual war than about early peace. But when, for tactical reasons, it talks about peace, it professes to believe that nothing is required but the recitation of the words of the Security Council Resolution with no attempt by the parties to work out their implications in terms of agreed boundaries, security arrangements, navigation guarantees, juridical contracts, specific mutual recognition, refugee integration, etc. Now this

UAR view is, in our opinion, untenable. The transition from war to peace in our region is not a matter for declaratory solution. The war has revolved for twenty years on specific issues of contention. The peacemaking effort must, therefore, involve agreement on these specific issues and must finally eliminate the twenty-year conflict.

It has been and is our policy to promote a detailed discussion with our neighbours on the terms of a final peace settlement. We have proposed a peace agenda; we have clarified to Cairo and Amman that the territorial and boundary issues are open for negotiation and agreement; we have announced that when the permanent boundaries are fixed, armed forces would move from the cease-fire line in accordance with the agreed boundaries and security agreements. We have agreed to Dr. Jarring's proposal for joint meetings under his auspices, and we have tried to clarify through him the views of the Governments of the UAR and Israel on the nature of the lasting peace and the relations of the two countries after they will have agreed on all the matters contained in the Security Council Resolution of 22 November 1967.

We have used many procedures for conveying views to Cairo and Amman. We have diversified and multiplied our channels of communication. Nobody can seriously believe that peace will be concluded between two governments one of which permanently refuses to meet the other, but we do not rule out preliminary procedures or methods of communication which could pave the way for normal negotiation. What we said to your representatives on this point in Jerusalem in July continues to be our policy. On the other hand the UAR refuses to discuss the issues involved with us in any form and through any procedure.

To understand why our efforts have not yet been effective in promoting peace, we must get away from tactics and formulations in order to face the central political facts. The heart of the matter is simply that the UAR has no intention of concluding a genuine and definitive peace with Israel. Nasser's policy is to secure Israel's withdrawal while preserving his full idological, political and military freedom of action and keeping all options open, including the option of a war of revenge. He therefore is unwilling to sign a contractual peace

settlement. In short, he seeks to get us back to our old vulnerability and keep the basic conflict in existence. That this is the UAR's policy is for us a matter of deep certainty.

This appraisal has now been reinforced by the latest Soviet proposals, coordinated with the UAR. They seek expressly to restore the 5 June 1967 situation, a course rejected by you and ourselves. The proposals are those of the Soviet Union last year, with one new element: they suggest a four-Power guarantee. Under this guise they would not only restore the 5 June situation, but give the Soviet Union a recognized role in its enforcement. This is what the Soviet Union terms "normalization". It is ironical that the Soviet Union should claim a role as a guardian of the peace in the Middle East, when it helped unleash the June 1967 war; when it invaded Czechoslovakia and threatens other countries with a similar fate; when it displays savage hostility towards Israel and foments hatred of the Jews in Eastern Europe; when

it continues to inflame our region with arms and propaganda, and when it works to overthrow pro-Western regimes and subvert Western interests throughout the region.

The lesson of recent events in Europe should be to deepen our suspicion of Soviet policy and to sharpen our resistance to Soviet penetration. It is evident that the Soviet signature to a guarantee is the last thing that a small State mindful of its sovereignty and freedom can invite and accept. At any rate, the Soviet attitude towards Israel was highlighted by the strident and threatening declaration made in Moscow only a few days ago.

Multilateral guarantees can on no account be a substitute for a bilateral, negotiated peace settlement between the States directly involved in the conflict. The design lurking behind the Soviet plan is to impose a Munich-type settlement upon us. Israel will not submit to such a design.

A central aim of the Soviet proposals is to draw the United States away from its own policy, as formulated by you, and into an incongruous alignment with the Soviet Union

and Egypt. During the past year, Mr. President, we were informed of your resolute negative answer to Soviet, Yugoslav and other proposals inconsistent with the principles which you had laid down for United States policy. A vigorous United States reaction to the latest Soviet proposals in the spirit of your recent firm reaction to Soviet moves and threats in Europe, would leave no room for miscalculation. I strongly urge that this be done in an effort to clear the way for the pursuit of practical and realistic discussions within the framework of the Jarring mission.

The United States position as formulated on 10 September and Israel's position are in general proximity. It would therefore be natural for us to stand together in the tactical handling of the situation; and I have encouraged Foreign Minister Eban to seek a harmonized approach, such as that which we maintained last year. The position is not that you have a divergence with Israel on procedure, but that you and we are separated from present Soviet-UAR policy by a wide gulf.

In the Israel-Jordan problem different forces and prospects are at work on which the Foreign Minister will be in touch with your Government.

I wish to revert to the vital problem of the balance of forces in our region, especially in aircraft. Since our discussion last January, the reinforcement of the Arab air forces has gone forward more swiftly than we then predicted. In the meantime Israel's strength in the air has not kept pace. There has been a consequent revival of a belligerent UAR posture and of military provocation by it. Cairo now believes in the possibility of an eventual military solution. It did not believe this a few months ago. It is not too late to dispel this illusion. I doubt if any political progress can be expected so long as this new confidence in a military solution is not dispelled. I reiterate my firm confidence in your personal treatment of this matter in the spirit in which we discussed it together.

We are moving into a critical period, Mr. President, when attempts are being made to divide our

counsels and to renew the perils from which our people escaped at great sacrifice fifteen months ago. Your forward-looking and courageous policies on the Middle East situation during those fifteen months have been of historic importance.

The quest for peace in the Middle East will not be easy or rapid, but Israel for its part will not give up the pursuit. It is important not to lose patience as it is not to lose heart.

I shall be in the Western Hemisphere in December to visit Latin American capitals and should welcome an opportunity of expressing to you personally the everlasting appreciation of our people for the strength and fidelity of your support.

Sincerely,

(Levi Eshkol
Prime Minister)

His Excellency Lyndon B. Johnson,
The President of the
United States of America,
Washington, D.C.

25 September 1968.

Dear Mr. Cassels,

I return herewith the draft record of the meeting held in this office on 15 August 1968 with Dr. Michelmore. Please note the small additions on pages 1, 5 and 6.

Yours sincerely,

Michael Comay
Political Adviser to the Foreign Minister

Mr. G. P. Cassels
Chief, UNRWA Operations,
West Bank.

ס ו ד י

ירושלים, ג' בתשרי תשכ"ט
25 בספטמבר 1968

אל : תת-אלוף ש. גזית, מפכ"ל, צה"ל

מאת: היועץ המדיני לשר הפנים

הנדון: חילופי אסירים עם מצרים באמצעות הצל"א

לאחר שנקבעו האסירים המשוחררים במסגרת המחווה יש צורך לחזור לשאלת חילופי האסירים עם מצרים שהועברה קודם באמצעות יארינג ולאחרונה ע"י הצל"א.

כזכור נמסרה לנו ע"י הצל"א ב-19.7.68 רשימת 43 אסירים שהמצרים מעוניינים בשחרורם עם רשימת 8 ישראלים הנמצאים במאסר במצרים. העתק הרשימה הועבר אליך בזמנו והעתק נוסף (הכולל הערות שנקו בשתון שרת) מצ"ב.

ברשימת המחווה נכללו 12 איש מרשימת הצל"א. לגבי 15 אנשים מרשימת הצל"א (מס. 24 עד 38) אין ברשותנו פרטים כלשהם והם גם לא נכללו ברשימה שמסר לנו יארינג. משיחתך עם גב' לסברג, למדי כמה שבועות, אנו למדים כי הפרטים החלאים על 15 אלה נמצאים ברשותך.

עלינו איפוא לקבוע כיצד להמשיך הטיפול באמצעות הצל"א, ומי מתוך אלה שנשארו ברשימת הצל"א נהיה מוכנים לשחרר תמורת 8 הישראלים הנ"ל ו/או תמורת 2 הלא-יהודים אשר נדונו למאסר ממושך במצרים.

אודה לך, איפוא, אם תוכל להמציא לנו הפרטים לגבי 15 העצורים הנ"ל וכן דעתכם לגבי אפשרויות החילופים.

בברכה,

מ. קופרי

העתק: מר מ. גבעתי, השגריר
לשכת השר
המנכ"ל
גב' א. לסברג, סגן מנהל מאו"ם 1

ירושלים, כ'ז באלול תשכ"ח
20 בספטמבר 1968

אל : השגרירות, שטוקהולם

מאת: לשכת היועץ המדיני

הנדון: H. Wallenberg – פתיחת התעלה

רצ"ב שני מכתבים של הנ"ל לשר הבטחון, מ-3.8.68 ו-3.9.68, אשר הועברו לטיפולנו.

הנכם מתבקשים להת לאיש תשובה קצרה ובה ציטוט דברי שה"מ על פתיחת התעלה כפי שנשלחו אליכם בחוזם 243 מיום 6.7.68.

אין לנו מושג על האיש ותוכניותיו, פרט לטה שכתוב במכתביו.

בברכה,

ד. רפין

העתק: אירופה 2 (עם הלוטות)

ס ו ד

ירושלים, כ"ד באלול תשכ"ח
17 בספטמבר 1968

אל : מר י. תקוע, ניו-יורק

מאת: מ. קומיי

הנדון: התייחסויות לוש"ן ישראל-סוריה בדיווחי גנרל בול

הנני מפנים לפסקים 75. S/7930/Add ו-77. Add הכוללים דיווחי גנרל בול על תקריות בגזרה הסורית ב-30 באוגוסט וב-2 בספטמבר. הפסקים מופיעים תחת הכותרת Supplemental Information שהינה, מראשיתה, הכותרת של סידרת הפסקים S/7930 . הראשון בסידרת הפסקים הנושאים מספר זה היה ב-5 ביוני, והוא בא כהשלמה לדו"ח שמסר המזכ"ל בע"פ למועצי"ם בבוקר אותו יום (S/PV1347).

מבחינת הכותרת אין לגו שגיות לגבי אופי הפסקים. אולם בגוף שני הפסקים הנ"ל יש התייחסויות לוש"ן ישראל-סוריה. אופי ההתייחסות איגו גות לגו בעיקר ב-77. Add . לגבי האמור בסעיף 1 של הפסק האחרון, יכולה המזכירות למעון שאין גה אלא ציטוט הפנייה הסורית. לעומת זאת ההתייחסות ליו"ר וש"ן ישראל-סוריה (בציון תוארו ולא בהזכרת שמו גרידא) בסעיפים 2 ו-3 הם של בול עצמו. מהתייחסויות אלה ניתן להבין שכאילו הועדה והסכם ש"ן עדיין חיים וקיימים. יתר על כן, סעיף 3 נותן מקום למסקנה שכאילו פניית ישראל ב-2 בספטמבר היתה אל שנגהון ש"ן. זה בודאי נותן תמונה מסולפת.

מיותר להסביר עד כמה לא רצויים לגו ניסוחים המנסים להפיח חיים, במישרין או בעקיפין, בהסדרי שביתת הנשק, מה גם שאף מועצי"ם לא קשרה בהם התלהבותיה מאז ה-5 ביוני. הפגי מציע כי בהזדמנות מתאימה תעלה עניין זה אצל באנץ'. אנו מעדיפים לא להעלות הדבר עם בול כאן. אין בכוונתנו להזמי ויכוח עקרוני אם מספר ש"ן קיים או לא. ידוע לגו היטב מה כתב המזכ"ל בדו"חו השנתי לעצרת הכ"ב. מאידך, כל עוד בול עוסק בשטירת הפסקת האש עפ"י התלטות מועצי"ם מיוני 1967 אין אנו יכולים להרשות לו לעשוף פעולתו בסהלכי ש"ן. אין צורך להדגיש הגיחוך הטיוחד שיש בזה אם מדובר על תקרית בזירה הסורית הנוכחית.

בברכה,

מ. קומיי

העתק: המנכ"ל
מאו"ם ג'
רס"ן לוינזון-באמצעות מאו"ם ג'

שמור

ירושלים, כ"ד באלול תשכ"ח
17 בספטמבר 1968

אל : מר י. תקוע, ניו-יורק

מאת: מ. קומיי

הנדון: <u>התייחסויות לוש"ן ישראל-סוריה בדיווחי גנרל בול</u>

הנני מתייחס למסמכים S/7930/Add.75 ו-Add.77 הכוללים דיווחי גנרל בול על תקריות בגזרה הסורית ב-30 באוגוסט וב-2 בספטמבר. המסמכים מופיעים תחת הכותרת Supplemental Information שהינה, מראשיתה, הכותרת של סידרת המסמכים S/7930. הראשון בסידרת המסמכים הנושאים מספר זה היה ב-5 ביוני, והוא בא כהשלמה לדו"ח שמסר המזכ"ל בע"פ למועבי"ם בבוקר אותו יום (S/PV1347).

מבחינת הכותרת אין לנו טענות לגבי אופי המסמכים. אולם בגוף שני המסמכים הנ"ל יש התייחסויות לוש"ן ישראל-סוריה. אופי ההתייחסות אינו נוח לנו בעיקר ב-Add.77. לגבי האמור בסעיף 1 של המסמך האחרון, יכולה המזכירות לטעון שאין בה אלא ציטוט הפנייה הסורית. לעומת זאת ההתייחסות ליו"ר וש"ן ישראל-סוריה (בציון תוארו ולא בהזכרת שמו גרידא) בסעיפים 2 ו-3 הם של בול עצמו. מהתייחסויות אלה ניתן להבין שכאילו הועדה והסכם ש"ן עדיין חיים וקיימים. יתר על כן, סעיף 3 נותן מקום למסקנה שכאילו פניית ישראל ב-2 בספטמבר היתה אל מנגנון ש"ן. זה בודאי נותן תמונה מסולפת.

מיותר להסביר עד כמה לא רצויים לנו ניטוחים המנסים להפיח חיים, במישרין או בעקיפין, בהסדרי שביתת הנשק, מה גם שאף מועבי"ם לא קשרה בהם החלטותיה מאז ה-5 ביוני. הנני מציע כי בהזדמנות מתאימה תעלה עניין זה אצל באנץ'. אנו מעדיפים לא להעלות הדבר עם בול כאן. אין בכוונתנו להזמין ויכוח עקרוני אם משמר ש"ן קיים או לא. ידוע לנו היטב מה כתב המזכ"ל בדו"חו השנתי לעצרת הכ"ב. מאידך, כל עוד בול עוסק בשמירת הפסקת האש עפ"י החלטות מועבי"ם מיוני 1967 אין אנו יכולים להרשות לו לעטוף פעולתו במהלכי ש"ן. אין צורך להדגיש הגיתוך המיוחד שיש בזה אם מדובר על תקרית בזירה הסורית הנוכחית.

בברכה,

מ. קומיי

העתק: המנכ"ל
מאו"ם ב'
רס"ן לויגזון-באמצעות מאו"ם ב'

D R A F T

18 September 1968.

Dear General Bull,

In reply to your letter of 16 September 1968, I wish to express the regret of my Government and myself at hearing that several United Nations cease-fire installations were damaged during the exchange of fire in the Suez Canal area on 8 September initiated by the U.A.R. forces in violation of the cease-fire.

If any such damage was caused by firing from our side, I can assure you that this was wholly unintentional. I have given instructions to ensure that even more stringent precautions should be taken in future to avoid any similar occurrence.

Yours sincerely,

Moshe Dayan
Minister of Defense

Lt. General Odd Bull
Chief of Staff, UNTSO.

D R A F T

18 September 1968.

Dear General Bull,

Yesterday I received your letter to me dated 16 September 1968 (that is, the day before yesterday). I am informed that the letter has already been published in New York as a Security Council document, and must express my surprise that this was done without even awaiting my reply, which could have been made public together with the text of the letter to me. I request that this reply immediately be circulated in the same manner.

On the substance of your letter, I regret to hear that United Nations cease-fire installations were damaged during the exchange of fire in the Suez Canal area on 8 September initiated by the UAR forces in violation of the cease-fire.

If any such damage was caused by fire from our side I can assure you that this was wholly unintentional. I have given instructions to ensure that even more stringent precautions should be taken to avoid any similar occurrence in future.

Yours sincerely,

Moshe Dayan
Minister of Defense

Lt. General Odd Bull,
Chief of Staff, UNTSO.

DRAFT

13 December 1958

Dear General Bull,

Yesterday I received your letter to me dated 12 September 1958 (that is, the day before yesterday). I am informed that the letter has already been published in New York as a Security Council document, and must express my surprise that this was done without even awaiting my reply, which could have been made public together with the text of the letter to me. I request that this reply immediately be circulated in the same manner.

On the substance of your letter, I regret to hear that United Nations cease-fire installations were damaged during the exchange of fire in the Suez Canal area on 9 September initiated by the UAR forces in violation of the cease-fire.

If any such damage was caused by fire from our side I can assure you that this was wholly unintentional. I have given instructions to ensure that even more stringent precautions should be taken to avoid any similar occurrence in future.

Yours sincerely,

Moshe Dayan
Minister of Defense

LL. General Odd Bull,
Chief of Staff, UNTSO.

UNITED NATIONS NATIONS UNIES

TRUCE SUPERVISION ORGANIZATION

Government House
Jerusalem

10 September 1968

Dear General Dayan,

I should like to draw your attention to the damage which, in the course of the incident of 8 September 1968, Israel firing caused to United Nations installations on the west side of the Suez Canal.

As reported in Security Council document S/7930/Add. 83, published on 14 September 1968, the Ismailia Control Centre and seven houses, occupied by UN personnel, were hit in such a way that the possibility of error is most unlikely. The same applies to OP Juliet which received direct tank fire.

I am particularly concerned about the circumstances under which such damage was inflicted.

There is little doubt that United Nations OPs, located as they are on the bank of the Canal, are directly exposed when an incident occurs. UNMOs and supporting civilian staff posted there accept the risk in the hope that their presence, and eventually their peaceful intervention, might prevent bloodshed. In return, they are certainly entitled to receive from the parties maximum protection which, I regret to say, has not been given to them this time.

I must strongly protest against such actions which placed in grave and unnecessary danger the safety of UN staff and I trust that effective measures will be taken to prevent their recurrence.

Yours sincerely,

Odd Bull, Lt-General
Chief of Staff, UNTSO

Lt-General M. Dayan
Minister of Defence
Ministry of Defence
Tel-Aviv
Israel

DRAFT

18 September 1968.

Dear General Bull,

In reply to your letter of 16 September 1968, I wish to express the regret of my Government and myself at hearing that several United Nations cease-fire installations were damaged during the exchange of fire in the Suez Canal area on 8 September initiated by the U.A.R. forces in violation of the cease-fire.

I can assure you that if any ~~such~~ damage was caused by firing from our side, this was wholly unintentional. I have given ~~appropriate~~ instructions to ensure that ~~every~~ precaution should be taken in future to avoid ~~damage to United Nations installations~~.

((If Bull's letter has been published, the letter should start as follows:

Dear General Bull,

I ~~hax~~ received yesterday your letter to me of 16 September 1968, and must ~~express~~ my surprise at the fact that the letter has been published (or, has been circulated as a Security Council document at United Nations Headquarters in New York) without even awaiting my reply.

On the substance of the letter, I ~~would express the~~ regret ~~of my Government and myself at learning~~ that several United Nations cease-fire installations were damaged during the exchange of fire in the Suez Canal area on 8 September initiated by the U.A.R. forces in violation of the cease-fire.

I can assure you that if any such damage was caused by firing from our side, this was wholly unintentional. I have given ~~appropriate~~ instructions to ensure that ~~every~~ precaution should be taken in future to avoid any ~~avoid damage to United Nations installations~~.

Yours sincerely,

Personal 18 September 1968.

Dear Shabtai, Your UN/SR/68/328

Thank you for your note of 10 December about Jenks. The line you propose taking seems fully in accordance with our talk.

Chag Sameah.

Yours,

(Michael Comay)

Ambassador Shabtai Rosenne,
Israel Mission to the
United Nations,
New York, N.Y.

Personal 18 September 1968.

Dear Eliahu,

Thank you for your note of 10 December about Boris. The line you propose taking seems fully in accordance with our talk.

Very sincerely,

Yours,

(Michael Comay)

Ambassador Eliahu Tsoroone,
Israel Mission to the
United Nations,
New York, N.Y.

Personal

18 September 1968.

Rabbi Herbert Freedman,
U.J.A.
1290 Avenue of the Americas,
New York 19, N.Y.

Dear Herb,

Gideon Rafael told me yesterday that he had been invited to address a series of UJA meetings in the United States from 20 November to 5 December. He wanted to know whether I could be available, if necessary, to take over these meetings, or at any rate the last few. He asked for an immediate answer, and I have told him to-day that I am sorry I do not feel I can agree.

I must say I was rather surprised at the manner of this invitation. I would have thought it would be a simple matter for the UJA to approach me direct, if it wanted me to come over to the States.

Anyway, you and your staff are aware that in my twenty years of close association with the UJA, I have never turned down a request to appear anywhere, unless for good reasons connected with my work. That is the case also in the present instance. I am responsible in the Ministry for United Nations affairs. In November we shall be in the thick of the General Assembly, and the Security Council may well be occupied with Israel-Arab issues. The outlook is uncertain both for the Jarring mission and the border situation. I believe I should remain in Jerusalem at that time. There will be a number of Israel representatives in the United States, especially at the Assembly, and I am sure it will not be difficult to send a suitable speaker for a few meetings, especially if they are within easy reach of New York.

For your personal information, I am on the Board of the Technion, and had promised the American Technion Society to come over for several dinners during November if I could. I have already written to them, regretting that I shall not be able to do so.

I wanted to let you know at first hand what the situation was. With all good wishes for the New Year,

Cordially,

(Michael Comay)

18 September 1968.

Dear Leo,

Thank you so much for your note, from which I was delighted to see that you had arrived and were settling down. You know how much I wish for your success in this assignment.

I am afraid the Jarring background paper I mentioned to you is not ready, but I shall certainly have you in mind when it is available for sending to our Missions. I am at present trying to finalize the brief for the Assembly, which you will be getting in due course.

With our warm regards and New Year wishes to your family and yourself,

Yours,

(Michael Comay)

His Excellency Mr. Leo Savir,
Ambassador of Israel to
Finland,
Helsinki.

17 September 1968.

Dear Dr. Michelmore,

In my letter of 14 June 1967, the Government of Israel took upon itself "to maintain the previous existing financial arrangements with the Governmental authorities then responsible for the areas in question." It was our understanding that this arrangement was reciprocal, an understanding which was confirmed by the agreement reached between UNRWA and this Ministry concerning the payments for the supply of water to UNRWA camps.

Almost a year ago we became aware of the fact that in the past, in accordance with agreements between UNRWA and the Governments of Jordan and the UAR, UNRWA reimbursed the governments for services rendered in the fields of education and medical services. Thus under the arrangement with Jordan a sum "per capita" was fixed for each refugee child studying in a government elementary school, and a lump sum was paid to partially cover the expenses of refugee students studying in government preparatory and secondary schools. With regard to medical services, a lump sum was paid to the Government of Jordan, and a specified number of beds were reserved in Government hospitals for refugee patients. With regard to Gaza, UNRWA paid a lump sum for secondary education and another for medical services, and there was also an arrangement whereby UNRWA participated in the costs of refugee students attending the Government Teachers Training College in Gaza.

At our meeting on 10 June 1968, it was confirmed that discussions should take place on the level of the local UNRWA staff to study and if possible arrive at an agreed figure of refugee children studying in Government schools, and a statement of the medical facilities required by

the Agency. Two such meetings were held and progress was made in determining the number of refugee students in government schools. No information was received about medical services.

When we requested the local UNRWA staff to continue the discussions, we were informed that they had received instructions to discontinue them and that the whole matter had been referred to UNRWA Headquarters.

I should like to point out that for over fifteen months the Government of Israel has been providing services to UNRWA, without receiving the requisite payments or refunds, and I am certain that you will agree with me that it is in the interests of the AGENCY and of the Government that this situation should now be clarified.

I should appreciate it if appropriate instructions would be given for resumed talks for the purpose of working out the payments to the Government of Israel for education and medical services rendered to the Agency.

Sincerely,

Michael Comay
Political Adviser to the Foreign Minister

Dr. Laurence Michelmore,
Commissioner-General,
United Nations Relief and Works
Agency.

17 September 1967

the figures. Two such matters were not of concern and he is in any event taking the number of refugee students in government schools into account.

His information was received after normal working hours.

When we received the final UNRWA report in mid-October we made inquiries. We were informed that they had received instructions to withhold from us the whole matter had been referred to UNRWA headquarters.

I should like to point out that for over fifteen months the Government of Israel has been persistently requesting UNRWA, without receiving the requisite assurance of neutrality, and I am certain that you will agree with me that it is in the interests of the SUPREMACY and of the Government that the matter should be clarified.

Urgent arrangements to implement instructions would be given for removal later for the purpose of working for the reinstatement in the Government of Israel for education and medical services rendered to the Agency.

Yours sincerely,

Minister Counsel
Political Adviser to the Foreign Minister

To: Mrs. Golda Meir,
Prime Minister-Designate,
United Nations Headquarters,
New York.

12 September 1968.

Dear Mr. Cassels,

Thank you for sending me three copies of the Commissioner-General's Annual Report, with your letter 133 of 9 September.

Yours sincerely,

Michael Comay
Political Adviser to the Foreign Minister

Mr. G. P. Cassels
Chief, UNRWA Operations
West Bank.

12 September 1968.

Dear Mr. Cassels,

Thank you for sending me three copies of the Commissioner-General's Annual Report, with your letter 133 of 9 September.

Yours sincerely,

Michael Comay
Political Adviser to the Foreign Minister

Mr. G. P. Cassels
Chief, UNRWA Operations
West Bank.

10 September 1968.

Notes for Sar's Talk with the
Italian Ambassador, 10:9:68

1. Hand him the Aide Memoire and attached list. Comay at his disposal for any clarification of details that may be required.

2. A personal assurance from the Sar that the Israel Government is anxious to carry out this gesture to the satisfaction of the Italian Government. The Government immediately undertook a thorough review of the list originally prepared, in the light of the comments of the Italian Government conveyed through the Ambassador and our Embassy in Rome. The present list represents the results of the most exhaustive investigation by the Israel authorities into all the possibilities that could be considered in the context of the undertaking to the Italian Government. All persons named on the list were convicted of infiltration, espionage activities or both. The majority are Palestinian Arabs.

The average period of prison sentences still unexpired is approximately ten years. They can be grouped by this criterion as follows:

Life sentence	: 1
14-20 years unexpired	: 5
7 - 12 " "	: 6
Less than 5 years	: 4

3. The Red Cross has already approached the UAR authorities with regard to one person on the list wishing to cross into that country, and the Jordanian authorities with regard to two persons wishing to cross into Jordan.

4. The review of the list originally prepared has resulted in a number of names being deleted and replaced by others. The main criterion in making these substitutions has been the length of the unexpired prison sentence. The Sar is aware that the persons replaced on the list may have been led to believe that they would be liberated. The Government cannot alter its decision to release sixteen persons and that figure has in any case already been made public. At a later stage, the Government will consider the release of the persons whose names have now been replaced.

5. Since the co-operation of the International Red Cross Committee in effecting the releases is contemplated in the agreement reached between the two Governments, it would be useful if the Italian Government conveyed to the CICR that a full understanding had been reached between the two Governments concerning the matter, and that the co-operation of the CICR would be welcome.

6. The Sar will no doubt wish to place the successful conclusion of the whole affair in the broad context of Israel-Italian relations, and the constructive role Italy can continue to play in promoting better relations between Israel and the Arab world.

Michael Comay

SECRET

AIDE MEMOIRE

The Government of Israel reaffirms its profound gratitude and appreciation to the Government of Italy for its successful efforts in procuring the release of the kidnapped El-Al civilian aircraft, its passengers and crew. The Government of Israel fully recognizes the humanitarian sentiment, the concern to ensure respect for international law and the desire to reduce political tension in the Mediterranean region, which animated the Italian Government in carrying out a diplomatic action of high international significance.

The Government of Israel recalls the undertaking it gave to the Italian Government that after the return of the aircraft, its passengers and crew, the Government of Israel would reconsider making a unilateral and independent gesture to the Government of Italy. This gesture would consist of the release, by an act of clemency, of a number of Arabs, Palestinians and others, who were arrested or sentenced for illegal infiltration or espionage activities.

In discharge of this undertaking, the Government of Israel proposes to release forthwith sixteen prisoners. The names of these persons and the relevant particulars about them, are set out in the list attached hereto.

It is intended to seek the co-operation of the International Red Cross Committee (CICR) in effecting these releases. The Israel Government contemplates that released prisoners will be conveyed across the cease-fire lines to the territory of neighbouring Arab States under arrangements to be made by the CICR. However, if requested by the CICR, the Israel Government would be willing to release any of the persons concerned at their former places of domicile in Israel-held territory, on the ground that they

are unwilling to cross into neighbouring Arab States, or that the authorities in those countries do not agree to admit them.

The Israel Government does not propose at any stage to make public the identity of the persons being released. The attached list is being made available to the Italian Government for its own confidential information. The list will also be transmitted to the Representative of the CICR on a confidential basis, for the purpose of its co-operation in effecting the releases. In a case where a prisoner has signified his desire to cross to a neighbouring Arab country, the Government of Israel would not object to the CICR transmitting that name to the authorities in the country concerned, for the purpose of arranging for the person to be admitted. Where persons are released in Israel-held territory, for the reasons mentioned above, the Government of Israel would be willing to hand them over to the CICR for release, or have a representative of the CICR or the Italian Government witness the releases.

Jerusalem
10 Jerusalem 1968.

10:9:68

LIST OF RELEASES

(Annexed to Aide Memoire of 10 September 1968)

1. ABDEL RAZIK MOUSTAFPHA ARAFAT

Nature of offense : Armed infiltration and sabotage
Date of offense : 1956
Sentence : Life imprisonment
Unexpired sentence: Indeterminate
Last domicile : Rafiah
Remarks : Requested release to UAR.
CICR seeking consent UAR authorities.

2. EID ABDALLA ABU RIASH

Nature of offense : Infiltration for espionage
Date of offense : 1959
Sentence : 20 years
Unexpired sentence: 11 years
Last domicile : Gaza Strip

3. HASSEIN HAMAD MAHMUD ABU SETA

Nature of offense : Armed infiltration for espionage
Date of offense : 1960
Sentence : 20 years
Unexpired sentence: 12 years
Last domicile : Gaza Strip

4. SALMAN GEITH AWAD EL AZAZME

Nature of offense : Infiltration for criminal purposes
Date of offense : 1958
Sentence : 15 years
Unexpired sentence: 4-1/2 years
Last domicile : Kuseima (Sinai)

5. AHMED ABDEL MUGHSEIN EL ZAHAR

Nature of offense : Infiltration for espionage
Date of offense : 1963
Sentence : 20 years
Unexpired sentence: 15 years
Last domicile : Gaza

6. EID MUSA SULIMAN EL SANA

Nature of offense	:	Armed infiltration and narcotics smuggling
Date of offense	:	1964
Sentence	:	6 years
Unexpired sentence	:	2 years 2 months
Last Domicile	:	Suneh, Jordan
Remarks	:	Requested release to Jordan. CICR seeking consent Jordan authorities

7. DIBALLA AWAD EL SANA

Nature of offense	:	Armed infiltration and narcotics smuggling
Date of offense	:	1964
Sentence	:	6 years
Unexpired sentence	:	2 years 2 months
Last domicile	:	Suneh, Jordan
Remarks	:	Requested release to Jordan. CICR seeking consent Jordan authorities.

8. HUSEIN ALI RAMADAN

Nature of offense	:	Armed infiltration and espionage
Date of offense	:	1964
Sentence	:	15 years
Unexpired sentence	:	12 years
Last domicile	:	Lebanon

9. AHMAD HASSAN MAHMUD KATAWTA

Nature of offense	:	Armed infiltration
Date of offense	:	1955
Sentence	:	11 years
Unexpired sentence	:	8 years plus
Last domicile	:	Khan Yunis (Gaza Strip)
Remarks	:	Escaped from prison after serving three years. Has recently been recaptured and liable to serve remaining eight years of previous sentence plus whatever additional sentence would be imposed for jail break with violence.

10. SHITIWI SALEM EL KATAWTA

Nature of offense	:	Armed infiltration
Date of offense	:	1955
Sentence	:	11 years
Unexpired sentence	:	8 years
Last domicile	:	Khan Yunis (Gaza Strip)
Remarks	:	Escaped from prison after serving three years. Has recently been recaptured and liable to serve remaining eight years of previous sentence plus whatever additional sentence would be imposed for jail break with violence.

11. RADWAN ATTALLA ALI ABU SHAER

Nature of offense	:	Armed infiltration
Date of offense	:	1957
Sentence	:	9 years
Unexpired sentence	:	7-1/2 years
Last domicile	:	Khan Yunis (Gaza Strip)
Remarks	:	Escaped from prison after serving one-and-a-half years. Has recently been recaptured and liable to serve remaining ~~max~~ 7-1/2 years of previous sentence plus whatever additional sentence would be imposed for jail break with violence.

12. AHMED KAMEL MUHAMAD IBRAHIM ABDUL-WAHAB SHEIH

Nature of offense	:	Head of espionage network
Date of offense	:	1968
Sentence	:	20 years
Unexpired sentence	:	19-1/2 years
Last domicile	:	El-Arish (Sinai)

13. ABDUL RAHMAN JUMA MUHAMMAD RATIL

Nature of offense	:	Member of same espionage network
Date of offense	:	1968
Sentence	:	15 years
Unexpired sentence	:	14-1/2 years
Last domicile	:	El-Arish (Sinai)

10. [illegible]

Nature of offence : Armed infiltration

Date of offence : 1958

Sentence : 11 years

Unexpired sentence : 8 years

Last domicile : Umm Tuba (Gaza Strip)

Remarks : Escape from prison after serving three years. Was recently been recaptured and liable to serve remaining eight years of previous sentence plus additional sentence would be imposed for jail break with violence.

11. [illegible]

Nature of offence : Armed infiltration

Date of offence : 1957

Sentence : 9 years

Unexpired sentence : 7-1/2 years

Last domicile : Umm Tuba (Gaza Strip)

Remarks : Escaped from prison after serving one-and-a-half years. Has recently been recaptured and liable to serve remaining more 7-1/2 years of previous sentence plus additional sentence would be imposed for jail break with violence.

12. [illegible]

Nature of offence : Head of explosive network

Date of offence : 1969

Sentence : 20 years

Unexpired sentence : 15-1/2 years

Last domicile : El-Arish (Sinai)

13. [illegible]

Nature of offence : Member of arms smuggling network

Date of offence : 1969

Sentence : 15 years

Unexpired sentence : 14-1/2 years

Last domicile : El-Arish (Sinai)

14. ISMAIL DESUKI EL HATABI

Nature of offense : Member of same espionage network
Date of offense : 1968
Sentence : 1-1/2 years
Unexpired sentence : one year plus
Last domicile : El-Arish (Sinai)

15. JUMA KATAMISH HAMDAN SULEIMAN

Nature of offense : Member of same espionage network
Date of offense : 1968
Sentence : 15 years
Unexpired sentence : 14-1/2 years
Last domicile : El-Arish (Sinai)

16. SALEH AMMAN ABDUL RAHMAN JUDDA

Nature of offense : Member of same espionage network
Date of offense : 1968
Sentence : 15 years
Unexpired sentence : 14-1/2 years
Last domicile : El-Arish (Sinai)

Stencilled
Mr. Arochi's
for Dept.

6/9/68

AIDE MEMOIRE

ANTI-SEMITISM IN EASTERN EUROPE

During the last year anti-Semitic incitement, to promote internal and international political aims, has reached disturbing proportions in the Soviet Union and several other countries allied with it.

In the press, radio and other mass media of these countries, world Jewry and Israel are being systematically attacked. They are presented as tools of "international imperialism", which is alleged to be directed against the socialist countries, the international working classes, and the Arab States.

This open campaign is reminiscent of the "Protocols of the Elders of Zion" (a forgery concocted by the Czarist secret police at the beginning of the century), of Goebbels propaganda machine, and of the "doctors' plot" in Moscow and the Slansky trial in Prague towards the end of the Stalin era.

The Jewish community of the Soviet Union, totalling over three million, has for a long time been denied the rights granted to it by the Soviet Constitution and to some extent enjoyed by other religious and national minorities in the country. These rights include free religious practice and organization, the fostering of group traditions, and the use of the group language for educational purposes. They have been deprived of the right to re-unite with their relatives abroad, from whom they were separated by the Nazi holocaust in World War II.

The situation of the Soviet Jewish minority has been made more difficult by the present use of anti-Semitism for political purposes. Symptomatic of this campaign is the re-appearance in the Soviet press of the poisonous anti-Jewish libels of the Ukrainian propagandist Trofim Kichko. It will be recalled that his book "Jewry without Embellishments", published in 1963 by the Kiev Academy of Sciences, was sharply denounced at the United Nations, by world public opinion and by all Western Communist parties, and was finally disowned by the Soviet Communist Party itself.

In Poland, the present regime has recently resorted for internal purposes to the weapon of anti-Semitism, under the guise of attacking "Zionism". This practice is particularly shocking in Poland; out of its thirty-three million population there are only 20,000 Jews left to-day, as against three-and-a-half million before the Nazi holocaust. Some of the Polish leaders have realized that whipping up latent anti-Jewish sentiment is damaging to Poland abroad and dangerous internally, and they have tried to moderate it. But the incitement is continued in the Soviet press.

The anti-Jewish slogan of "international Zionism" continues to be used by the Soviet Union as a cynical means of promoting its influence within the Arab world. The same slogan is presently being used by the Soviet Union in the context of its efforts to justify the invasion of Czechoslovakia.

This dangerous and demagogic revival of anti-Semitism for political purposes threatens fresh tragedy for the Jewish minorities concerned.

- - - - - -

6 September 1968.

D R A F T 5:9:68

AIDE MEMOIRE

ANTI-SEMITISM IN EASTERN EUROPE

During the last year anti-Semitic incitement, to promote internal and international political aims, has reached disturbing proportions in the Soviet Union and several other countries allied with it. In the press, radio and other mass media of these countries, world Jewry and Israel are being systematically attacked. They are presented as tools of "international imperialism", which is alleged to be directed against the socialist countries, the international working classes, and the Arab States. This open ~~and cynical~~ campaign is reminiscent of the "Protocols of the Elders of Zion" (a forgery concocted by the Czarist secret police at the beginning of the century), of Goebbels propaganda machine, and of the "doctors' plot" in Moscow and the Slansky trial in Prague towards the end of the Stalin era.

The Jewish community of the Soviet Union, totalling over three million, has for a long time been denied the rights granted to it by the Soviet Constitution and to some extent enjoyed by other religious and national minorities in the country. These rights include the free religious practice and organization, the fostering of group traditions, and the use of the group language for educational purposes.

~~Many families~~ They have been deprived of the right to re-unite with their relatives abroad, from whom they were separated by the Nazi holocaust in World War II.

The situation of the Soviet Jewish minority has been made more difficult ~~still~~ by the present use of anti-Semitism for political purposes. Symptomatic of this campaign is the re-appearance in the Soviet press of the poisonous anti-Jewish libels of the Ukrainian propagandist Trofim Kichko. It will be recalled that his book "Jewry without Embellishments", published in 1963 by the Kiev Academy of Sciences, was sharply denounced at the United Nations, by world public opinion and by all Western Communist parties, and was finally disowned by the Soviet Communist Party itself.

In Poland, the present regime has recently resorted for internal purposes to the weapon of anti-Semitism, under the guise of attacking "Zionism". This practice is particularly shocking in Poland; out of its thirty-three million population there ware only20,000 Jews left to-day, as against three-and-a-half million before the Nazi holocaust. Some of the Polish leaders have realized that whipping up latent anti-Jewish sentiment is ~~very~~ damaging to Poland abroad and dangerous internally, and they have tried to moderate it. But the incitement is continued in the Soviet press.

The anti-Jewish slogan of "international Zionism" continues to be used by the Soviet Union as a ~~convenient~~ cynical means of promoting its influence within the Arab world. The same slogan is presently being used by the Soviet Union in the context of its efforts to justify the invasion of Czechoslovakia.

~~At the United Nations and elsewhere~~, this dangerous and demagogic revival of anti-Semitism for political purposes should ~~be repudiated both in the name of international morality and decency and in order to ward off~~ fresh tragedy for the Jewish minorities concerned.

שמור - דחוף

8.9.68

שה"ת, מנכ"ל
מ. קומיי

הנדון: <u>פועבי"ם</u>

מצ"ב טיוטת הנחיות למקוע על תגובתנו למוצאות הדיון. לפי דעתי סעיף 1 (א) נחוץ לשם איזון סעיף 1 (ג), אחרת תהיה התגובה הציבורית כארץ שהייגו צריכים לדעת מראש כי לאשתהיה תוצאה שתתקבל על דעתנו ולכן לא היתה הפגייה למועבי"ם מוצדקת מלכתחילה.
איגני חושב שעל תקוע לדגר כאילו הלכנו למועבי"ם בכדי להזמין תוצאה שלילית ובזה לקבל צידוק לפעולה צבאית.

בברכה,

מ. קומיי

8 September 1968.

Mr. Edward R. Vajda,
Executive Director,
American Society for Technion,
1000 Fifth Avenue,
New York, N.Y. 10028,
U.S.A.

Dear Mr. Vajda,

I thank you for your letter of 28 August, suggesting three dates for me to appear at Technion Society functions. I feel honoured at the Society wanting me to come over especially for this purpose, but find myself in the embarrassing position of having to ask you to release me, ~~this time~~.

When I was first approached through Basil Hermann of the Technion, I explained that it was doubtful whether I would be able to be in the United States at that time. I reluctantly agreed to accept the invitation on the clear understanding that someone else would be available to replace me if I could not come. That now seems to be the position. I shall be responsible here in the Ministry for co-ordinating the work for the forthcoming General Assembly, also for the Security Council and several other pending international conferences. That, together with other local commitments, make it practically impossible for me to go away during November.

I have the interests of the Technion very much at heart, and am anxious to do whatever I can to promote them. I am sure my good friends of the American Society will understand how very sorry I am that I shall not be able to come over and help them with the splendid job they are doing.

With best wishes,

Sincerely,

Michael Comay
Political Adviser to the Foreign Minister
and Ambassador-at-Large

5.9.68

ס ו ד י

שר התוץ
מ. קומיי

הנדון: <u>בושאים לבירור בממשלה לקראת העצרת הכ"ג</u>

בעקבות ההתייעצות שהקיימה בראשותך לקראת העצרת הנבי מסכם להלן את המחלכים אשר, כהצעתך, יש להביאם לאישור הממשלה:

(1) ביצור בכורות יאריגג להמשיך בשליחותו ע"י מתן תוכן לשליחות הן בהקשר ההבהרות עם ירדן והן ע"י המשך תהליך ההבהרה עם מצרים.

(2) הצורך להימנע בשידת האפשר מפעולות יזומות או הכרזות העלולות לשרת את צרכי המתקפה הערבית. מובן שבדרך כלל פעולות הבטחון הן בגדר תגובות להתקפות עליגו, אך בצורת התגובה ומימדיה יש להביא בחשבון את ההשלכה על המערכה באו"ם.

(3) פליטים וסטו"ת:

(א) הודעה כי לקראת בוא החורף בדקנו את שאלת היתר שובם של פליטים ועקורים במסגרת איחוד משפחות ומקרי חומלה אחרים ומצאנו כי יש מקום לליברליזציה בעניין זה. לא נציג מהלך זה כהמשך הסידור שהיה אשתקד במסגרת מגע ישראלי-ירדני אלא כמעשה אונילטרלי של ישראל.

(ב) בדיקה מחדש של עמדתנו כלפי מפעל לדוגמא לשיקום פליטים, לאו דוקא בצורת התיישבות חקלאית. נוכל להודיע כי בודקים האפשרויות לביצוע מפעל כזה עוד לפני כינון שלום. בדיקת אפשרויות אלה רצוי להטיל על ועדה בינמשרדית.

(ג) רצוי לזרז אישור הממשלה להקצבת 200 אלף ל"י כתרומה לסטו"ת לשבוד מקצועי, וזאת כהגשמת הבטחתנו בעצרת הכ"ב.

בברכה,
מ. קומיי

העתק: המנכ"ל
המשנה למנכ"ל

סודי-דחוף

5.9.68

המנכ"ל

ס. קומיי

הנדון: <u>רשימת המחוות</u>

(1) מצ"ב העתק הרשימה כפי שהוכנה ע"י הועדה. הרמטכ"ל מחק 4 השמות הבאים מהרשימה: מס. 2, 6, 16, 17. מסרנו לנציג הצל"א רשימת 16 הנותרים.

(2) הרשימה הסופית כוללת 6 תושבי עזה (מס. 1, 3, 4, 5, 15, 19). כפי שתראה כולם מסומנים כמופיעים גם ברשימת יאריב וגם ברשימת הצל"א האחרונה ואושרו ע"י צה"ל לשחרור עוד לפני שעלתה שאלת המחוות. נציג הצל"א התייחס ל-4 מתוכם בתור כאלה שניסינו בעבר להעביר למצרים באמצעות הצל"א (מס. 3, 4, 5, 15), אך המצרים לא קיבלו אותם ושענו שיש לשחררם ברצועה.

(3) בין ה-16 ששמותיהם נמסרו לצל"א יש 3 אשר מסיימים תקופת מאסרם עפ"י גזר הדין תוך פחות משנה:

מס. 5 - עד מרס 69

מס. 19 - עד מרס 69

מס. 20 - כבר גמר תקופת מאסרו ב-28.8.68.

מס. 5 ו-19 גם נכללים בתוך תושבי עזה שנזכרים בסעיף 2 לעיל.

(4) מרשן סיפר לי הבוקר הרקע לגבי ה-4 שהזכיר. במרס, אחרי גמר החלפת שבויי המלחמה הודענו לצל"א שאנו משחררים עוד 15 אסירים "מצריים" באופן חד-צדדי, והם כאמור הסכימו לקבל עליהם רק 6. כנראה שחררנו עוד 2, ויתר ה-7 הוכנסו למו"מ על חליפין עם המצרים באמצעות יאריב ואח"כ באמצעות הצל"א (מסיבה זו "6 העזתים" המופיעים ברשימת המחוות הופיעו גם קודם).

בברכה,

ס. קומיי

העתק: מר א. שלוש, ממנכ"ל

ס ו ד י

ירושלים, י'ב אלול תשכ"ח
5 בספטמבר 1968

אל : מר י. תקוע, ניו-יורק
מר ש. רוזן, ניו-יורק
השגריר, וושינגטון
מר ש. ביתן, סנגכ"ל

מאת: לשכת היועץ המדיני

סצ"ב סיכומי ההתייעצות שהתקיימה בראשות
שר התוץ לקראת העצרת הכ"ג.

תדרוך אופרטיבי לבירות יישלח בנפרד.

בברכה,

דוד רפין

שמור

4.9.68

סר ע. ציפורי, ס/מנהל כלכלית

ס. קומיי

הנדון: פליטים וסטו"ת

אנו שוקלים שימוש במערכתנו
בעצרת בתיזה כי מדיניותנו הכלכלית
בשטחים המוחזקים מביאה לקליטת
פליטים.

אודה לך אם תוכל להכין נייר
עם גיתוח כלכלי שבו יהיה ביסוס
לתיזה זו.

בהודה מראש,

ס. קומיי

Confidential

4 September 1968.

Dear Mr. Martin,

As I informed you yesterday, the Government of Israel has decided, as a unilateral humanitarian gesture, to release sixteen Palestinian Arabs presently serving terms of imprisonment. I wish to convey the Government's appreciation for the willingness of the International Red Cross Committee to co-operate in implementing this decision.

I am able to confirm the arrangements we provisionally discussed yesterday, as follows:

(a) Prior to their release, representatives of the C.I.C.R. will be given an opportunity to visit them.

(b) Six of the men originated from the Egyptian-occupied Gaza Strip, and will be allowed to cross into UAR territory at Kantara. The other ten men are Jordanian citizens and will be allowed to cross into Jordan territory at the Allenby Bridge.

(c) In case any of the men object to being transferred to the UAR or Jordan respectively, or the authorities in those countries refuse to let them cross, the Israel Government would be willing to release them in Israel-held territory. In that event, the C.I.C.R. would be expected to confirm, if requested, that these men were in fact released, and the reason why they have remained in Israel-held territory.

(d) A list of the men is hereby attached for your own working purposes, on the understanding that the names on it will not be disclosed by you to any third parties.

Yours sincerely,

Michael Comay
Political Adviser to the Foreign Minister

Mr. M. Martin,
Chief of Delegation,
International Red Cross,
Y.M.C.A.
Jerusalem.

Confidential

4 September 1968.

List of Releases

(Annexed to letter from Ambassador Comay to Mr. Martin, dated 4.9.68)

No.	Name	Last place of residence
1.	Abdel Razik Moustafpha Arafat + (1)	Rafiah
2.	Muhamed Ischak Abdel Hamid Tarez	Gaza
3.	Salman Geith Awad El Azazme + (3)	Kuseima
4.	Saliman Ahmed Suliman Abu Sahiban	Rafiah
5.	Rifat Salman Awad Abu Zeid	Gaza - El Rimal
6.	Adnan Ibrahim El Matuali	Gaza
7.	Dibalia Awad El Sana + (7)	Ghor el Shunah - Jordan
8.	Eid Musa Suliman El Sana + (6)	Ghor el Shunah - Jordan
9.	Muhamed Shade Abe Rashid	Kafr Yattah - Jordan
10.	Ali Muhamed Ali Abu Kabita	Kafr Yattah - Jordan
11.	Muhamed Ismail Muhamed Ali	Kafr Yattah - Jordan
12.	Ahmed Muhamed Ali Abu Kabita	Kafr Yattah - Jordan
13.	Halil Salem Sa'ad El Saudi	Bani Na'im - Jordan
14.	Ibrahim Salim Ahmed Abu Kaf	Bani Na'im - Jordan
15.	Muhamed Salim Ahmed Abu Kaf	Bani Na'im - Jordan
16.	Abdel Rahman Abdel Hadi Abu Kabita	Ma'on el Saghira - Jordan

- - - -

Name	No. on List	Years of Sentence	Unexpired Sentence	Place of Origin
(c) Three for immediate release across borders (Red Cross approaching Cairo and Amman)				
Moustapha Arafat	1	Life	12 yrs. expired	Rafiah
Diballa Awal el Sana	7	6 yrs.	2 yrs.	Shuneh
Eid Mussa Suleiman el Sana	8	6 yrs.	2 yrs.	Shuneh

(Note: Arafat requested release to UAR, the other two to Jordan.)

(d) Seven available for immediate release in Hebron area				
Abu Rashid	9	5 yrs.	20 mths.	Kafr Yatta
Abu Kabita (Ali Muhamed Ali)	10	5 yrs.	20 mths.	Kafr Yatta
Muhamed Ali	11	5 yrs.	20 mths.	Kafr Yatta
Abu Kabita (Ahmed Muhamed Ali)	12	5 yrs.	20 mths.	Kafr Yatta
Sa'ad El Saudi	13	5 yrs.	17 mths.	Bani Na'im
Abu Kaf (Ibrahim)	14	5 yrs.	17 mths.	Bani Na'im
Abu Kaf (Muhamed)	18	5 yrs.	17 mths.	Bani Na'im

(Note: These divide into the Kafr Yatta group (4) and the Bani Na'im group (3) each with identical sentences, so would be awkward to split up the "units".

6/9/68

LIST OF TWENTY FOR RELEASE

(Prepared by Committee)

Name	No. on List	Years of Sentence	Unexpired Sentence	Place of Origin
(a) Four deleted by Sar HaBitachon				
Abu Riash	2	20 yrs.	11 yrs.	Dir el Balagh
Salame Malalhe	6	7 yrs.	4 weeks	Rafiah
El Zahar	16	20 yrs.	15 yrs.	Jabali'ya
Abu Seta	17	20 yrs.	12 yrs.	Ab-Sahn
(b) Six marked for replacement				
Abdel Hamid Tarez	3	18 yrs.	3½ yrs.	Gaza
Abu Sabihan	5	9 yrs.	6 mths.	Rafiah
Awad el Azazme	4	15 yrs.	4½ yrs.	Kuseima
Awad Abu Zeid	15	5 yrs.	1½ yrs.	Gaza
El Matuali	19	4 yrs.	6 mths.	Gaza
Abu Kabita (Abdel Rahman)	20	3 yrs.	expired 10 days ago	Hebron area

(Notes: (1) Committee requested replacements to be sought with unexpired sentences at least one year, and if possible from Gaza Strip area for sake of balance, as practically all from that area have been deleted from list.

(2) The first five of these six names were on the list handed to Red Cross in March 1968 for release to UAR but not accepted by UAR on ground they should be released in Gaza Strip. If necessary Tarez (No. 3) and Azazme (4) could be returned to present list as the unexpired portion of their sentences are between three and five years.

(3) El Matuali (19) comes from Gaza but declared to the Red Cross representative that he wishes to cross over to Jordan. The Red Cross has been asked, without any explanation, to delay approaching Amman about him.

LIST OF TWENTY FOR RELEASE

(Prepared by Committee)

Name	No. on List	Years of Sentence	Unexpired Sentence	Place of Origin
(a) Four deleted by Sar HaBitachon				
Abu Riash	2	20 yrs.	11 yrs.	Dir el Balagh
Salame Malalhe	6	7 yrs.	4 weeks	Rafiah
El Zahar	16	20 yrs.	15 yrs.	Jabali'ya
Abu Seta	17	20 yrs.	12 yrs.	Ab-Sahn
(b) Six marked for replacement				
Abdel Hamid Tarez	3	18 yrs.	3½ yrs.	Gaza
Abu Sabihan	5	9 yrs.	6 mths.	Rafiah
Awad el Azazme	4	15 yrs.	4½ yrs.	Kuseima
Awad Abu Zeid	15	5 yrs.	1½ yrs.	Gaza
El Matuali	19	4 yrs.	6 mths.	Gaza
Abu Kabita (Abdel Rahman)	20	3 yrs.	expired 10 days ago	Hebron area

(Notes: (1) Committee requested replacements to be sought with unexpired sentences at least one year, and if possible from Gaza Strip area for sake of balance, as practically all from that area have been deleted from list.

(2) The first five of these six names were on the list handed to Red Cross in March 1968 for release to UAR but not accepted by UAR on ground they should be released in Gaza Strip. If necessary Tarez (No. 3) and Azazme (4) could be returned to present list as the unexpired portion of their sentences are between three and five years.

(3) El Matuali (19) comes from Gaza but declared to the Red Cross representative that he wishes to cross over to Jordan. The Red Cross has been asked, without any explanation, to delay approaching Amman about him.

Name	Item	Sentence	Remaining	Origin

(c) Three for immediate release across borders
(Red Cross approaching Cairo and Amman)

Moustapha Arafat	1	Life	12 yrs. expired	Rafiah
Diballa Awal el Sana	7	6 yrs.	2 yrs.	Shuneh
Eid Mussa Suleiman el Sana	8	6 yrs.	2 yrs.	Shuneh

(Note: Arafat requested release to UAR, the other two to Jordan.)

(d) Seven available for immediate release in Hebron area

Abu Rashid	9	5 yrs.	20 mths.	Kafr Yatta
Abu Kabita (Ali Muhamed Ali)	10	5 yrs.	20 mths.	Kafr Yatta
Muhamed Ali	11	5 yrs.	20 mths.	Kafr Yatta
Abu Kabita (Ahmed Muhamed Ali)	12	5 yrs.	20 mths.	Kafr Yatta
Sa'ad El Saudi	13	5 yrs.	17 mths.	Bani Na'im
Abu Kaf (Ibrahim)	14	5 yrs.	17 mths.	Bani Na'im
Abu Kaf (Muhamed)	18	5 yrs.	17 mths.	Bani Na'im

(Note: These divide into the Kafr Yatta group (4) and the Bani Na'im group (3) each with identical sentences, so would be awkward to split up the "units".

DRAFT 4:9:68

Dear Mr. Martin,

As I informed you yesterday, the Government of Israel has decided, as a unilateral humanitarian gesture, to release sixteen Palestinian Arabs presently serving terms of imprisonment. I wish to convey the Government's appreciation for the willingness of the International Red Cross Committee to co-operate in implementing this decision.

I am able to confirm the arrangements we provisionally discussed yesterday, as follows:

(a) Prior to their release, representatives of the C.I.C.R. will be given an opportunity to visit them.

(b) Six of the men originated from the Egyptian-occupied Gaza Strip, and will be allowed to cross into Egyptian territory at Kantara. The other ten men are Jordanian citizens and will be allowed to cross into Jordan territory at the Allenby Bridge.

(c)

(c) In case any of the men objects to being transferred to the UAR or Jordan respectively, or the authorities in those countries refuse to let them cross, the Israel Government would be willing to release them in Israel-held territory. In that event, the C. I. C R. would be expected to ~~xxx~~ confirm, if requested, that these men were in fact released, and the reason why they have remained in Israel-held territory.

(d) A list of the men ~~will be handed~~ hereby attached to you for your own working purposes, on the understanding that the names on it will not be disclosed by you to any third parties.

Yours sincerely,

Michael Comay
Political Adviser to the Foreign Minister

Confidential

4 September 1968.

List of Releases

(Annexed to letter from Ambassador Comay to Mr. Martin, dated 4:9:68)

No.	Name	Last place of residence
1.	Abdel Razik Moustafpha Arafat	Rafiah
2.	Muhamed Isohak Abdel Hamid Tarez	Gaza
3.	Salman Geith Awad El Azazme	Kuseima
4.	Saliman Ahmed Suliman Abu Sahiban	Rafiah
5.	Rifat Salman Awad Abu Zeid	Gaza - El Rimal
6.	Adnan Ibrahim El Matuali	Gaza
7.	Diballa Awad El Sana	Ghor el Shunah - Jordan
8.	Eid Musa Suliman El Sana	Ghor el Shunah - Jordan
9.	Muhamed Shade Abu Rashid	Kafr Yattah - Jordan
10.	Ali Muhamed Ali Abu Kabita	Kafr Yattah - Jordan
11.	Muhamed Ismail Muhamed Ali	Kafr Yattah - Jordan
12.	Ahmed Muhamed Ali Abu Kabita	Kafr Yattah - Jordan
13.	Halil Salem Sa'ad El Saudi	Bani Na'im - Jordan
14.	Ibrahim Salim Ahmed Abu Kaf	Bani Na'im - Jordan
15.	Muhamed Salim Ahmed Abu Kaf	Bani Na'im - Jordan
16.	Abdel Rahman Abdel Hadi Abu Kabita	Ma'on el Saghira - Jordan

- - - -

3 September 1968.

Dear Mr. Cassels,

I refer to your letter of 24 July 1968 (F.310/2) to Rav Seren Nabouth, requesting information on contributions made direct to refugees by the Israel Government for the year ending 30 June 1968.

The figures are as follows:

Education Services	602,854	U.S. dollars
Medical Services	742,857	
Social Welfare Services (Gaza Strip only)	65,714	
Other Services (housing, security, miscellaneous, administrative costs, and social welfare in West Bank)	1,094,000	
Total	2,505,425	U.S. dollars

Yours sincerely,

Michael Comay
Political Adviser to the Foreign Minister

Mr. G. P. Cassels,
Chief UNRWA Operations,
West Bank.

cc. Rav Seren Tuvia Nabouth
Senior Liaison Officer,
I.D.F., Jerusalem.

cc. Mr. Sh. Hillel
Mr. M. Zipori
Maum 2.

DRAFT

3 September 1968.

Dear Mr. Cassels,

I refer to your letter of 24 July 1968 (F.310/2) to Rav Seren Nabouth, requesting information on contributions made direct to refugees by the Israel Government for the year ending 30 June 1968.

The ~~gi~~ figures are as follows:

Education services	602,854 U.S. dollars
Medical Services	742,857 "
Social Welfare Services (Gaza Strip only)	65,714
Other Services (housing, security, miscellaneous, administrative costs, and social welfare in West Bank)	1,094,000
Total	2,505,425 US dollars

Copies: Nabouth
~~Mann~~
Zipori
Hillel } unseen
Mann 2

D R A F T 2 September 1968.

Dear Secretary-General,

I rejoice with you at the successful outcome of the effort to release the detained aircraft, passengers and crew, and I reiterate what I said publicly yesterday in sincere appreciation of your own valuable contribution to this result. I accept unreservedly that you acted for the sake of the detained men and in the interest of international law and order. We are also grateful to you and Mr. Rolz Bennett for the special mission he undertook on your behalf.

At the same time I must state that the tone and content of your communication is unwarranted, and based on a misunderstanding of my communication to you. It does not contain a single aspersion on your good faith, and in fact dealt with only one point.

An understanding had been reached with the Italian Government which had placed us on the threshold of a solution. I was told from Rome that the Algerians used Dr. Rolz Bennett's visit as an opportunity to demand a 'guarantee' from you and even to try to re-open the understanding for further negotiation. I saw this prospect with the gravest disquiet. It seemed to me that you might not be aware of the fact that there was a document to which Italy had obtained the agreement of Israel and Algeria respectively; and that an Algerian attempt to occupy your representatives in any further clarifications would inadvertently involve you in a course which none of us would desire. Thus Rome informed me that on Thursday, 29 August, some members of the Algerian Government invoked the possibility of new

DRAFT

2 September 1968.

Dear Secretary-General,

I rejoice with you at the successful outcome of the effort to release the detained aircraft, passengers and crew, and I reiterate what I said publicly yesterday in sincere appreciation of your own valuable contribution to this result. I accept unreservedly that you acted for the sake of the detained men and in the interest of international law and order. We are also grateful to you and Mr. Holz Bennett for the special mission he undertook on your behalf.

At the same time I must state that the tone and content of your communication is unwarranted, and based on a misunderstanding of my communication to you. It does not contain a single aspersion on your good faith, and in fact dealt with only one point.

An understanding had been reached with the Italian Government which had placed us on the threshold of a solution. I was told from Rome that the Algerians used Dr. Holz Bennett's visit as an opportunity to demand a 'guarantee' from you and even to try to re-open the understanding for further negotiation. I saw this prospect with the gravest disquiet. It seemed to me that you might not be aware of the fact that there was a document to which Italy had obtained the agreement of Israel and Algeria respectively, and that an Algerian attempt to occupy your representatives in any further clarifications would inadvertently involve you in a course which none of us would desire. Thus Rome informed me that on Thursday, 29 August, some members of the Algerian Government invoked the possibility of new

clarifications through your representatives as a reason for further delay.

In these circumstances I thought it right to formulate for Ambassador Barromi a reasoned explanation of why any United Nations entry into details might be disastrous and why alternatively a new communication from you in general support of the Italian formula might be decisive, with consequent elevation of the United Nations role in this affair. I did not, of course, then know of your communication in this sense to Algeria of 28 August.

It is possible to agree or disagree with these judgments or with my belief on 30 August ~~xhk~~ that a further message from you could be decisive. But I regret that personal exception should be taken to the frank and confidential communication of our judgment and suggestions - the more so as we were aiming at the same objective, now fortunately achieved.

With my personal esteem and warm good wishes,

Draft reply to the Soviet Note Verbale of 21 August 1968 30:8:68

(Document.....)

The Acting Permanent Representative of Israel presents his compliments to the Secretary-General of the United Nations and has the honour to refer to the Soviet Note Verbale of 21 August 1968 regarding the Arab refugees, circulated as Document.....

The allegations against Israel contained in the Note are groundless. It should be pointed out that :

(a) In 1948 the Soviet Union put the blame on the Arab States for the hostilities that gave rise to the Arab refugee problem. The Soviet Union cannot re-write history twenty years later.

(b) Regarding the hostilities of June 1967, the Soviet charges of Israel aggression were decisively rejected by both the Security Council and the General Assembly.

(c) The Soviet Union professes concern for the Arab refugees but in twenty years it has not contributed a single rouble to United Nations assistance for them.

(d) The Soviet Note Verbale is a transparent attempt to divert attention from the current Soviet aggression against Czechoslovakia.

I have the honour to request that this Note also be circulated as a General Assembly document.

The Acting Permanent Representative avails himself of this opportunity to renew to the Secretary-General the assurances of his highest consideration.

30 August 1968.

ירושלים, ו' באלול תשכ"ח
30 באוגוסט 1968

סודי ביותר

אל : השגריר, וושינגטון
מר י. בר-רומי, ניו-יורק
פר מ. ביתן, סמנכ"ל
מנהל מאו"ם 2

מאת: לשכת היועץ המדיני לשה"ח

מצ"ב הנייר שנמסר ע"י שר החוץ ליאריגג
במגישתם ב-28.8.68. [illegible]

בברכה,

דוד רפין

Cabled NY 30/8/68

I am instructed by my Government to reject the malicious allegations contained in the Jordanian letter.

This unfounded story and the public emphasis given to it is doubtless designed to divert attention from the continued attacks from Jordan territory across the cease-fire lines, carried out by regular and irregular armed forces. Particulars of these ~~attacks~~ attacks are contained in recent letters to ~~(or, to the President of the Security Council?)~~ you from the Permanent Representative of Israel.

Such propaganda campaigns about alleged troop concentrations or imminent invasions heighten tension in the area, and are particularly disturbing in the light of past experience.

Draft reply to the Soviet Note Verbale of 21 August 1968

30:8:68

(Document.....)

Cabled NY

The Acting Permanent Representative of Israel presents his compliments to the Secretary-General of the United Nations and has the honour to refer to the Soviet Note Verbale of 21 August 1968 regarding the Arab refugees, circulated as Document.....

The allegations against Israel contained in the Note are groundless. It should be pointed out that :

(a) In 1948 the Soviet Union put the blame on the Arab States for the hostilities that gave rise to the Arab refugee problem. The Soviet Union cannot re-write history twenty years later.

(b) Regarding the hostilities of June 1967, the Soviet charges of Israel aggression were decisively rejected by both the Security Council and the General Assembly.

(c) The Soviet Union professes concern for the Arab refugees but in twenty years it has not contributed a single rouble to United Nations assistance for them.

(d) The Soviet Note Verbale is a ~~transparent~~ attempt to divert attention from ~~the current Soviet aggression against Czechoslovakia.~~

~~I have the honour to request~~ that this Note also be circulated as a General Assembly document.

The Acting Permanent Representative avails himself of this opportunity to renew to the Secretary-General the assurances of his highest consideration.

30 August 1968.

MEETING BETWEEN DEFENCE MINISTER, MOSHE DAYAN
AND GENERAL ODD-BULL

Thursday, August 29, 1968 - at the King David Hotel, Jerusalem:

Present: Defence Minister Moshe Dayan
Rav Aluf Haim Bar-Lev
Mr. Michael Comay, Political Adviser to the Foreign Minister

The meeting commenced at 19.25 hours.

General Bull: At my meetings in Cairo on 28 and 29 August 1968, with Ambassador ....., I called his attention to the incident on the night of Monday, in the area on the East side of the Suez Canal. I expressed the gravity and seriousness which you viewed the incident. I ~~was~~ informed him of the issued raised from the incident, and of the subsequent UN enquiry. I finally expressed to Ambassador ..... my own concern on the matter. He stated that immediately after the U.A.R. authorities heard of the meetings with General Dayan, they ordered an enquiry of the incident. He said that no U.A.R. forces on any occasion crossed the Canal to the Israeli side. Consequently, Ambassador ..... categorically denied any involvement of the U.A.R. forces. He furthermore reiterated their adherence to the cease-fire lines in the area as demanded by the Security Council, and also to the practical arrangements arrived at in December, 1967, concerning normal boat routes and normal military acrivity on the Canal. I can assure you that I had two long meetings, one

./.

yesterday and one today, of which this was the main subject.

General Dayan: So nothing different than what is stated here was committed by them? The two meetings bring the same reply?

General Bull: Yes, they brought the same reply. I did not accept the meeting of yesterday as final, and so asked for another one today. But the results were the same.

General Dayan: So in any case, about the soldier, I take it that they said that they do not have any Israeli soldier in their possession now?

General Bull: No. I took that separately and stressed ... (rest off the record)

General Dayan: So the Egyptians reply is that they know of no such an incident, and that no U.A.R. forces took place in any such incident. Now, as such an incident did occur, and it was not suicide committed by our own soldiers, the only meaning we can read into this is that some other forces came over the Suez Canal. So this is the only alternative that can be reached, if Ambassador ..... is saying the truth. If he is saying the truth, no U.A.R. forces did it, and as we know some forces did come from the other side of the Canal, so if what is being said by him is the truth,

./.

then the only possibility is that some other forces, like terrorists - Fatah - or Algerians, I do not know, crossed. Now I have to say that we takeevery country which agreed to the cease-fire agreement as responsible for these lines. We are not discriminating or trying to find out who crossed. If Egyptian responsibility is for the line at the Suez Canal, and they have stated that they accept the cease-fire agreement, then they xch should be responsible for any forces, even not U.A.R., that cross the Canal. I do not know what your position is about this. I hope that it is the same as ours. That, as we are responsible for the lines held by us, so exactly are the Egyptians responsible for the lines held by them, and I do not care what nationality or what troops there were. We have only one country on the Canal line, and that is Egypt, and on this account they are responsible for the carrying out of the cease-fire agreement. I would like to hear from you if the UN observers checked on the spot and whether they came to any conclusion that such an incident did occur, and if the people committing it came from the other side of the Canal. I do not know what the results of the UN were.

General Bull: The UN in their capacity as observers, did find marks and footprints leading towards the Canal. They also found blood stains and marks of a body being dragged. We are reporting to the Secretary-General, and he will probably publish a report as is usually the procedure

./.

in such cases. However, we are not judges. We always state facts and note, of course, all the circumstantial evidence. It has not been our custom - a fact which I think I have stressed many times - we are not a court or judge and we can only get all facts and evidence, which is then reported to the Secretary-General.

General Dayan: I must say we are being put into a very impossible position after such an answer, because I am sure that you noted that what I asked was, I should say, the minimum one could ask. We asked if they have a soldier and to return him, and we wanted assurances that nothing like that would happen in the future, and that if they find out that their troops that did it, did not do it on orders of the authorities, then these soldiers should be put on trial. This is in order that we can tell ourselves and our troops that the Egyptians have promised that nothing like this will happen in the future, and that they are taking care of it. But if the answer is that nothing like that happened, or that something did happen but they are not responsible. then I take it that there is no point in even approaching them in such a way as in the present case. We just asked them to assure us that such incidents would not occur, and that their headquarters would take some sort of initiative, or that soldiers will be punished, etc. I will have to report to my

./.

Government on the answer, and I can tell you I cannot imagine anything more unsatisfactory than such an answer, whatever it means. If they claim nothing happened, or that the Egyptians do not feel responsible for their soldiers or for terrorists, who take action on our side of the Canal, we will have to consider taking our own initiative. I cannot imagine anything more unsatisfactory than such an answer. I have known Egyptians for many years, but did not expect this one, I can tell you. If they are not responsible for the line, it has very far-reaching consequences.

We have also approached the Red Cross, and asked them to try and find out about the soldier, because if the human being is living, and I hope he is still alive, I would like somebody to take care of him and bring the soldier, and I hope that they will find ways and means to find out about it. What do you think about it ? Is there anything that we can do, any course you suggest we take?

General Bull: I think that there is the possibility of warning and I hope that they will understand that.

General Dayan: I will approach my Prime Minister and we will see what he and my Government will think about it. Anyway, there is no point trying to clear up more with the Egyptians in this way. You had two meetings with them, and this is what they said.

Thank you very much.

* * **

(Themeeting closed at 19.45 hours)

ירושלים, ב' באלול תשכ"ח
26 באוגוסט 1968

ש מ ו ר

אל :

מאת : מ.ש. קומיי

לקראת ההתייעצות שתתקיים בראשות שר החוץ על העצרת
ר"ג הנני ממציא לך מצע לדיון בנושא הפליטים ומסו"ת.

ב ב ר כ ה,

מ.ש. קומיי

ירושלים, ב' באלול תשכ"ח
26 באוגוסט 1968

ס מ ו ר

פליטים וססו"ת - מצע לדיון לקראת העצרת הכ"ג

א. ההתפתחויות בקנה האחרונה

1. מועבי"ט והעצרת:

החלטת מועבי"ט מ-22.11.67 קבעה הצורך "להטיל ייטוב צודק של בעיית הפליטים" בהקשר של כינון שלום צודק ובר קיימא במז"ת.

בדיון על דו"ח ססו"ת בעצרת הכ"ג התקבלו שתי החלטות: אחת ברוח ההחלטות משנים קודמות עם חידוש הפנייה לועדת הפיוס לביצוע סעיף 11 (ישראל נמנעה), והשנייה בקשר לעקורים של מלחמת ששת הימים (ישראל הצביעה בעד). ההחלטה השנייה, בין היתר, אזרה מחדש החלטה 2252 של עצרת החרום שכללה קריאה לישראל לאפשר שובם של העקורים. בעצרת האחרונה הוגשה גם הצעה בדבר מינוי אפוטרופוס, היא זכתה לרוב פשוט בועדה המדינית המיוחדת (42 בעד, 38 נגד ו-24 נמנעים) אולם לא הוגשה להצבעה במליאה.

בהופעתנו בועדה המדינית המיוחדת בעצרת האחרונה הצענו לקיים התייעצויות עם מדינות ערב המארחות, בתיאום עם התורמות העיקריות לססו"ת, במגמה להתוות תרגית חמש שנים למיקום הפליטים ולקליטתם הסופית באיזור. כן חזרנו על הצעה שהבטנו בעצרת הכ'א להקים קרן בינלאומית למיקום ושיכונים.

2. יחסינו עם ססו"ת:

אחרי מלחמת ששת הימים הגענו מהר לתיאום פעולה תקין עם ססו"ת בשטחים המוחזקים, בעקבות ההסכם בין ישראל וססו"ת מ-14.6.67. בין היתר הועברה האחריות מססו"ת אלינו לטיפול בכ-6000 עקורים שעזבו את בתיהם כתוצאה מהמלחמה ונשארו בשטחים המוחזקים; נעשתה פעולה להוצאת חומר שימנה מספרי הלימוד בבי"ס ססו"ת; ניתנים על ידינו שירותים רפואיים לפליטים; הוקמה הבנה פרגמטית בקשר לפעולות שירותי הביטחון; והוחל בבדיקה מכנית

משותפת לגבי הרשימות והמספרים, מדיניותנו היא לשמור על דו-קיום עם ספו"ת, וספו"ת בדרך כלל שותפה לגישה זו.

בעצרת האחרונה הודענו על תרומה של מיליון ל"י לספו"ת במזומן ובבר השלמנו התשלומים של תרומה זו. כן הודענו על כוונתנו לתרום, בנוסף לכך, סכום מסויים לחינוך מקצועי. לאחרונה מוכס במשרד להקציב לספו"ת סכום של 200 אלף ל"י למטרה זו והעניין טעון עתה אישור בממשלה. נוסף לתרומות במזומן הסתכמה בשנה האחרונה תרומתנו לספו"ת בשירותים שונים (בריאות, חינוך, סעד, שירותי נמל, הובלת סחורות ועוד), בסכום המגיע לפי אומדנה טנטטיבית ל-$2\frac{1}{2}$ עד 3 מיליון ל"י.

3. החזרת עקורים:

במסגרת ההקלות שעשינו ב"מבצע פליט" חזרו מירדן לגדה המערבית יותר מ-14 אלף עקורים. נוסף להם חזרו כ-3,600 במסגרת איחוד משפחות.

ב. <u>שאלות לדיון</u>

1. מדיניותנו הכללית בעניין הפליטים ותוכן הופעתנו בעצרת:

לא היה הד להצעותינו בעצרת הקודמת בדבר תכנית חמש השנים והקרן לשיקום ופיצויים. מאז העצרת לא חל שינוי בתיזה הבסיטית שלנו כי פתרון הבעייה יימצא במסגרת שלום ופיתוח איזורי. מוצע לבדוק השאלות הבאות:

א) היש לחשוב כעת על מפעל לדוגמא לישוב פליטים או העמקתם?
ב) היש לחזור בעצרת הקרובה על הצעת תוכנית הדומש מאשתקד?
ג) היש מקום להצעה או יוזמה אחרת מטעם ישראל?
ד) היש לעודד יוזמה מטעם גורמים אחרים (למשל הסקנדינבים)?
ה) האם רצוי ואפשרי להראות שמדיניותנו הכלכלית בשטחים המוחזקים מביאה לקליטת פליטים?

2. יחסינו עם ספו"ת:

א. בעקבות המלחמה הפכנו למדינה מארחת שיש לה עניין בקיום ספו"ת. כמה מנקודות הביקורת שהשמענו במשך שנים אינן מתאימות לצרכינו במצב החדש(כגון - העברה של אחריות מספו"ת למדינות המארחות, צימצום מנגנון ספו"ת.)

ב. יש ללבן מחדש עמדתנו בשאלת המספרים וניפוי הרשימות, דבר שהיה תמיד בראש דרישתינו מסמו"ת. בשיתוף עם הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה ומשרד הסעד החל בפעולה משותפת עם ג'וי"ת שמטרתה להשוות רשימות סמו"ת עם מפקד האוכלוסין שלנו. לאחרונה חדל משרד הסעד מפעולה זו לרגל דיעה (במשרד הבטחון) כי לנו עניין בהמשך קיום מספרים מנופחים של הפליטים שאצלנו. מאידך, השלמה עם דיעה זו פירושה ויתור על האפשרות להגיע למצב שבו סמו"ת תפעל אצלנו על בסיס מציאותי ויעיל יותר, דבר שגם יאפשר לנו להוכיח הלכה למעשה אמיתות טענותינו משנים רבות על ניפוח מספרי הפליטים.

בהקשר המספרים ורשימות סמו"ת מתעוררות מחדש גם שאלת הדור השלישי.

ג. חידוש מנד"ט סמו"ת. המנדט הנוכחי מסתיים ביוני 1969 והשאלה תתעורר בעצרת הקרובה. בשעם האחרונה הוארך המנדט לשלוש שנים. בטיוטא של דו"ח סמו"ת לעצרת הקרובה מציע מיצ'למור לשקול הארכת המנדט לתקופה בלתי מוגבלת, עם בדיקת השאלה מדי שנה בשנה.

בדיון עם מיצ'למור על טיוטת דוחו וגם בתשובה לשאלת שגריר אה"ב לא נקטנו עמדה בשאלה זו. נמנענו גם מנקיטת עמדה כלפי בקשת מיצ'למור שהוצאותיה המנהליות של סמו"ת ירדו מתקציב או"ם.

ד. תרומותינו לסמו"ת.

ה. סיוע סמו"ת לנצרכים שאינם פליטים. מזה שנים שסמו"ת מגישה סעד לקבוצות נצרכים כגון "עניי ירושלים", "עניי עזה", נומדים למחצה ותושבים בכפרי ספר. יש לשקול אם אנו מעוניינים לקבל מסמו"ת את האחריות לנצרכים אלה.

3. בעיית העקורים:

בעצרת האחרונה נתקבלה החלטה לגבי פליטי 1948 והחלטה נפרדת לגבי עקורי 1967. יש לצפות שגם בעצרת הקרובה יהיו שני מוקדים לדיון ונעמוד בפני ביקורת ולחץ מיוחד לאפשר החזרת העקורים. דו"ח המזכ"ל על הליח ל מחיה יוכל לסייע לערבים להגברת הלחץ עלינו בשאלה זו. הבעייה באה לידי בימוי בולט בטיוטת דו"ח מיצ'למור, שו נאמר שיותר מ-70 אלף מתגוררים באוהלים ארעיים מזרחה לירדן. כמובן מבליט מיצ'למור את הטענה שמחנות ומתקנים אחרים בגדה המערבית עומדים ריקים ובלתי מנוצלים בעוד שמליוני דולרים מוצאים על מחנות חרום בירדן וזה נוסף לסבל האנושי שהבעייה יוצרת. עלינו לשקול דרכים להחלטת הלחץ הצפוי בשאלה זו. ליברליזציה מצידנו והחזרת עקורים במסגרת איחוד משפחות ובמקרים מיוחדים אחרים עשוייה לעזור.

4. הפעולה הדיפלומטית לפני העצרת:

יש לקבוע היעדים בנושא הטליטים ומשו"ת שאותם יש לכלול במסגרת הפעולה הדיפלומטית בבירות אשר תכשיר הקרקע לכל דיון אפשרי על מז"ת בעצרת.

25.8.68

שה"ח, המנכ"ל
מ. קומיי

הנדון: <u>המשלחת לועידת הלא-ברעיניות בג'נבה</u>

סוכם עם כל הגורמים הנוגעים בדבר כי המשלחת תורכב כדלקמן:

1. מר מ. קדרון, ראש המשלחת
2. מר ש. בנדור
3. מר נ. שמרון (נציגנו ליד סבא"א)
4. מר מ. מלמד (מנציגותנו בג'נבה).

שמרון יוכל להשאר בועידה רק חלק מהזמן כי יצטרך לחזור לוינה להיות נוכח בישיבת מועצת מנהלי סבא"א. מלמד נכלל בכדי להחליף את קדרון שיהיה עסוק גם בדברים אחרים בג'נבה.

לדעתי אין צורך במקרה זה לבקש מראש אישור מהממשלה כולה. הועידה מתחילה כבר ב-29 באוגוסט, ורצוי כבר להודיע לג'נבה על הרכב המשלחת ולהכין כתב מינוי. שה"ח יוכל למסור לישיבת הממשלה הבאה אם יהיה צורך פורמלי לכך.

נא אישורכם בהקדם.

בברכה,

מ. קומיי

העתק: מר א. קדרון, סמנכ"ל
היועץ המשפטי
מנהל מאו"ם 2

Delivered to Mr. Elsas 1pm 24/8/68.

DRAFT SPEECH NOTES 23:8:68

It is natural that you as American Jews should feel yourselves deeply involved with Israel. That small land on the eastern rim of the Mediterranean saw the birth of your faith and your people, thousands of years ago. Down the centuries, through dispersion and grievous trials, your forefathers clung to their Jewish identity, and their ties with the Land of Israel. As the Prophet Isaiah foretold - "And He shall set up an ensign for the nations, and shall assemble the outcasts of Israel, and gather together the dispersed of Judah from the four corners of the earth." History has no more moving example of a small and battered people's refusal to disappear.

In Modern times the Jews have found in themselves the strength and will to revive their national home with international sanction, including that of the United States since World War I. What has been created in Israel, against heavy odds, has made it the success story of the developing world. You as Jews can feel satisfaction in whatever you have been able to do in helping this work forward. It has been a great adventure in nation-building, recalling so vividly the hardy pioneering spirit that made our own country.

Under any circumstances, it would have been an extraordinary event for the People of the Book to be a free nation once more in the Land of the Bible. In 1948, that act of fulfilment had a backdrop of unbelievable horror. As our boys advanced into Nazi Europe, liberation had come too late for millions of your brethren who had perished in the grisly

fumes of the gas ovens. The survivors were little more than living skeletons. Faced with this monstrous crime, the least the civilized world could do was to give moral and material support to the establishment of the Jewish State, open to all Jews who might want to go there. Since then over a million Jewish refugees have found a new life in that little and sparsely-endowed republic. It is to our credit that the United States, and particularly its great Jewish community, has been able to take some honourable share in this enterprise.

Israel's safety and future are not the concern of our Jewish citizens alone, but of Americans generally. Our Christian faith sprang from yours. Our society rests largely on the ethics and spiritual insights of the Hebrew prophets and sages. The matchless Bible stories are woven into our childhood memories. These historical roots are nurtured by present-day affinities. Our two countries have a common love of human freedom, a common faith in a democratic way of life. Recent events have given sharp new emphasis to our shared traditions. The ties between the United States and Israel are and will remain strong and intimate.

It is tragic that the emergence of Israel has been attended by a conflict with its neighbours that has erupted in hostilities three times in twenty years, and still remains unresolved. We have always extended our sincere friendship to the Arab world, anddesire nothing but their peace and welfare. Israel and the Arab States around it are Semitic

kinsmen. These highly gifted peoples have so much to give each other, and to the region they inhabit, if they could live and work together in amity. Continued strife between them can only bring about more bloodshed and destruction, more waste of human and material resources, more danger to the general peace, more exploitation of unrest by others, for their own ends. The United States Government is wholly behind the peace-making effort now in progress under United Nations auspices, through the patient and skilful attempts of Ambassador Jarring to promote agreement. On 19 June 1967, shortly after the cease-fire had come into effect, I stated certain views about the aim of a just and lasting peace. These views remain equally valid to-day, and I would reaffirm them. (5 points) Above all, I would stress that those countries in the area who were directly involved in the conflict must be responsible for negotiating an agreement to end it. No solution can be imposed upon them from outside; and no peace would be viable unless based on clear and binding engagements these States have undertaken towards each other.

It is my earnest hope that the statesmen of those countries will rise above rancour, and find within themselves the courage and wisdom it may need to make peace. The United States Government will do everything in its power to help and encourage them along that constructive path. Meanwhile it will be a United States responsibility to assist Israel in maintaining the military and economic strength required for

kinsmen. These highly gifted peoples have so much to give each other, and to the region they inhabit, if they could live and work together in amity. Continued strife between them can only bring about more bloodshed and destruction, more waste of human and material resources, more danger to the general peace, more exploitation of unrest by others for their own ends. The United States Government is wholly behind the peace-making effort now in progress under United Nations auspices, through the patient and skilful attempts of Ambassador Jarring to promote agreement. On 15 June 1967, shortly after the cease-fire had come into effect, I stated certain views about the aim of a just and lasting peace. These views remain equally valid to-day, and I would reaffirm them. (5 points) Above all, I would stress that those countries in the area who were directly involved in the conflict must be responsible for negotiating an agreement to end it. No solution can be imposed upon them from outside; and no peace would be viable unless based on clear and binding engagements these States have undertaken towards each other.

It is my earnest hope that the statesmen of those countries will rise above rancour, and find within themselves the courage and wisdom it may need to make peace. The United States Government will do everything in its power to help and encourage them along that constructive path. Meanwhile it will be a United States responsibility to assist Israel in maintaining the military and economic strength required for

its continued survival and development. I have little doubt that this objective, together with the promotion of a honourable Israel-Arab peace settlement, will remain the firm policy of future United States Administrations as it has been that of successive Administrations till now.

- - -

ירושלים, כט' באב תשכ"ח
23 באוגוסט 1968

סודי ביותר

אישי

אל : מר י. רבין, השגריר וושינגטון
מר י. חקוע, ניו יורק

מאת: מ. קומיי

הנדון: פגישת שה"ח-יארינג ב-21.8

בהמשך למברק המנכ"ל בנדון מ-21.8
רצ"ב הדיווח על הפגישה הנ"ל.

ב ב ר כ ה,

מ. קומיי

ט י ו ט א

21.8.1968

דחוף - סודי ביותר

אל : שר החוץ

מאת : מ.ש. קומיי

הנידון: ועידת הסדינות הלא גרקיניות בג'נבה

1. מצורפת בזה סיוטת הנחיות לשלחתנו, שחוברה בהתייעצות בין קדרון, בנצור וחח"מ. הסיוטא תידון בישיבה עם הוועדה לאנרגיה אטומית, בה ישב ראש רב אלוף צור, ביום שישי 23 לאוגוסט. הכוונה היא לבקש לאחר מכן את אישור רוה"מ, שה"ח ושר הבטחון.

2. המשלחת המוצעת כורכבת מקדרון, בנצור ושומרון שהוא המשקיף שלנו ליד הועדה לאנרגיה אטומית ונספח לשגרירותנו בווינה. הוא יוכל להיות נוכח רק בחלק הראשון של הועידה בג'נבה.

ב ב ר כ ה,

מ.ש. קומיי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

20 August 1968.

Dear Francis,

Joan and I were delighted to hear that you and Pauline would be paying us a visit, though it will be so brief and tied up with the Orchestra concerts. We shall do what we can to make your free time as pleasant and interesting as possible.

With our warm regards to the two of you,

Sincerely,

(Michael)

His Excellency Francis T. P. Plimpton,
320 Park Avenue,
New York, N.Y. 10022,
U.S.A.

cc. HaSar
Mr. M. Elizur

20 August 1968.

Dear Dr. Lauterpacht,

Thank you for your letter of 15 August. I must apologize for the delay in sending comments on your Jerusalem paper, and can only plead that a number of other urgent matters have kept us very occupied during recent weeks. I hope the cable that went out yesterday from Ted and myself will still be of interest to you.

I need hardly say that I found your whole paper of great interest and the summary of the United Nations documents in the first part especially valuable. I presume you will be discussing with my colleague Aaron Remez what use can be made of the paper.

With kind regards, and best wishes for your holiday,

Sincerely,

Michael Comay

Dr. E. Lauterpacht,
Trinity College,
Cambridge,
England.

cc. Ambassador Remez
Dr. T. Meron

MINISTRY FOR FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM, ISRAEL

מ ש ר ד ה ח ו ץ
י ר ו ש ל י ם

DRAFT 21August 1968.

Urgent
Sodi be-yoter

To : Sar Hachutz

From : Michael Comay

Non-Nuclear Conference in Geneva

1. Attached are draft instructions to our delegation, drawn up in consultation between Kidron, Ben-Dor and myself. It will be discussed at a meeting with the Atomic Energy Commission under the chairmanship of Rav Aloof Tzur on Friday, 23 August. After that it is intended to request the approval of Roham, Sahach and Sar HaBitachon.

2. The proposed delegation is Kidron, Ben-Dor and Shimron, who is our Observer with the International Atomic Energy Agency, and attached to our Embassy in Vienna. He will be able to attend only the first part of the conference in Geneva.

סודי ביותר

דף מס' 1 מ- 2 דפים

עותק מס' 3 מ-5 עותקים

ועידת המדינות הלא-גרעיניות

ג'נבה - 29 באוגוסט - 28 בספטמבר 1968

הנחיות למשלחת ישראל

הצעה

1. מדיניות יסוד

א) לשמור לעצמנו יד חופשית בכל הנוגע לא"א.

ב) לא לאמור דבר היכול להתפרש כהתחייבות לחתום על האמנה. כן, לא לאמור דבר העשוי להתפרש כסרוב לחתום על האמנה.

ג) לא להתנגש עם ארה"ב מעל במות הועידה.

2. מדיניות לגבי האמנה

באה לידי בטוי בנאום תקוע בעצרת או"מ. מדיניות זו נבדקה מדי פעם בפעם לאור ההתפתחויות בקשר לאמנה.

3. קווי פעולה

א) כללית להיות סבילים ככל האפשר, אולם לעקוב מקרוב אחרי חלכי רוח, הצעות וכולי.

ב) לא להעמיד מועמדותנו לתפקידים בועידה או בועדות. (גם אם אחרים יציעו את ישראל?)

ג) לא להעלות עניני תמזרח התיכון אלא אם כן ייאלצו אותנו מדינות ערב או מזרח אירופה. (להאם עם ארה"ב מראש כדי שיוכלו להשפיע על ברה"מ ומדינות ערב).

ד) אין מנוס מנאום במליאה - בין האחרונים ככל האפשר.

ה) לא להיות פעילים בועדות. (יהיו כנראה 2 ועדות). בכיוחד אין לקחת חלק בכל דיון מקצועי-טכני על נושאים כגון ערובות בטחון או פיקוח או מחקר וטכנולוגיה.

ו) כל נאום במליאה או בועדות טעון אישור מהארץ (מ"ח החוץ והוא"א) להוציא נאום תגובה להתקפה מדינית.

ז) כל הצבעה טעונה אישור מהארץ.

סודי ביותר

דף מס' 2 מ-2 דפים

עותק מס' 3 מ-5 עותקים

ח) לחמוך בכל יזמה העשויה להביא להשחיות או לסחבת בקידום עניני האמנה למשל הצעות:

- לערוך ועידות נוספות של המדינות הלא-גרעיניות;

- למנות ועדות טכניות ללימוד נושאים מסויימים ולדווח לועידת המדינות הלא-גרעיניות (לא להשתתף בועדות כאלה, אף אם יציעו אותנו אחרים?).

- לא לקבוע תקנות הפיקוח לגבי מדינות אחרות כל עוד לא נקבעו תקנות הפיקוח לגבי איראטום.

4. סדר היום (מצ"ב סדר היום)

א) כללית - לא היקבע עמדתנו לגבי סעיף מסעיפי סדר היום אלא על יסוד הנחיות מהארץ שהמשלחת תבקש אחרי שתלמד משמעותו ותכנו הממשי. זה חל במיוחד על הנושאים: ערובות בטחון, פיקוח, שתוף פעולה בניצול א"א למטרות שלום.

ב) נוכל לחמוך בהביעות מהמדינות הגרעיניות תוך התחשבות-מה בעמדת ארה"ב.

ג) פרוז איזורי לגבינו יכול להיות רק פרוז כללי. כל סדור איזורי מחייב הדברות והסכם בין מדינות האיזור.

ד) נעודד התנגדות לסעיף 3_b של טיוטת סדר היום. (דוחו"ת תקופתיים על סיוע).

ה) נימנע מקביעת עמדה לגבי סעיף 4_d - פצוצים לאומיים למטרות שלום. לפונים נשיב שאנו עדיין לומדים את הנושא.

5. שונות

ועידת ה-18 - ההכן המלצה ע"י ועידת המדינות הלא-גרעיניות להגדיל את מספר החברים בועידת ה-18. ייתכן שיהיו דיונים בפרוזדורים על המדינות שיש לצרף. יתכן שלמעצמות הגרעיניות יהיה ענין לצרף את ישראל.

19.8.68

מר א. שלוש, סגנ"ל

מ. ש. קומיי

ש מ ו ר

הנידון: סנקציות נגד רודסיה - החלטת מועצי"ם 253 מיום 29.5.68

כזכור היינו חייבים להגיש למזכ"ל עד 1.8.68 דו"ח על הפעולות שממשלת ישראל נקטה בתן כדי למלא את הוראות ההחלטה הנ"ל המת'ב, המטילה סנקציות כלכליות וקונסולריות נגד רודסיה.

הגשנו חשובת ביניים שהתחקה מצ'ב. אין לצפות לכך שהועדה של מועצי"ם המפקחת על ביצוע החלטה זו (שבה משתתפות בין השאר אלג'יריה ובריה'מ) תתחפק בחשובתנו הכללית הזאת, מה גם שמספר מדינות אחרות כבר מיהרו לכתב"ל פרטים מדוייקים על חוקים, צווים והוראות אדמיניסטרטיביות הנוגעים לכל סעיף וסעיף.

ברורנו העלה שיש צורך בשתי פעולות נוספות: מקיקה בכנסת לגבי סעיף 3 (סעיפי משנה C ו- E) בקשר להובלת סחורות לרודסיה בכלי חובלה ישראליים גם כשנמל המוצא אינו בישראל ונמל היעד הוא במדינות מחוץ לרודסיה; והוצאת צו משרד האנים לגבי סעיף 5 (סעיף משנה A) בקשר לדרכונים רודסיאנים. היועץ המשפטי התבקש לשפל בשתי הסוגיות הללו בתאום עם כלכלית, קונסולרית והמשרדים הנוגעים בדבר.

נשארה שאלה של יתר הוראות ההחלטה הנוגעות לסנקציות כלכליות. לכאורה כבר נקטו בעבר צעדים על-ידי המשרדים הכלכליים לאיסור כל מסחר עם רודסיה, אולם למעשה אין לנו תמונה ברורה על הצעדים המעשיים (הקיקה, צווים, הוראות אדמיניסטרטיביות בכתב וכדומה) שנקטו לשם כך. בניסוח חשובתנו למזכ"ל לא יכולתי למת אסמכתאות ברורות בתחום זה ואייתי צריך להסתפק על הערה כללית במזכר כלכלית מיום 23.6.68 כי סעיף 3 (סעיפי משנה C - E) "אין §§§§ כל בעיה לקבל ההתחייבויות הקשורות בהחלטת מועצי"ם".

תיות ומשובת הביניים שסטרנו למזכ"ל איננה תמילה האחרונה, עלינו להתכונן ללא דיחוי לבקשה מטעם המזכ"ל או הועדה המפקחת לפרט חשובתנו. לכן מנגי שבקש לקבל בהקדם את המידוע והנוסח המלא של כל המסמכים הישראליים (חוק, צו, הוראה אדמיניסטרטיבית וכו'), לפי סעיפי ההחלטה, שעליהם נוכל להסתמך בכתן אינפורמציה נוספת לאו"ם בנושא זה.

ב ב ר כ ה,

מ.ש. קומיי

העתקים: מר א. לוריא
היועץ המשפטי
מנהל מאו"ם 2
מנהל אירופה 2
מנהל קונסולרית
מנהל מא"ף

מר ע. ציפורי, כלכלית

19.8.68 שפור

הירעץ המשפטי

מ. קומיי

הנדון: <u>מנקאיות נגד רודזיה - החלטת מועבי"ם 253 מ-29.5.68</u>

שה"ח אישר ההצעות לפעולתנו במזכרי אליו (עם העתק אליך) מיום 18.7.68 וכבר העברנו תשובת ביניים למזכ"ל או"ם שנוסחה מצ"ב. יש לצפות שנידרש להשלים את הדיווח לאו"ם על הפעולות שבהם אנו נוקטים למילוי ההחלטה. לפיכך אודה לך אם תפעל להסדרת הצעדים הבאים שאושרו ע"י השר:

(א) להסדיר, בשיתוף עם כלכלית והגורמים המתאימים מחוץ למשרד, את פעולת החקיקה הדרושה לאיסור הובלת סחורות בכלי תובלת ישראליים בהתאם לסעיף 3 (סעיפי משנה c ו-e) של החלטת מועבי"ם הנ"ל.

(ב) להסדיר, בשיתוף המחלקה הקונסולרית והגורמים המתאימים מחוץ למשרד, הוצאת צו משר הפנים בקשר לאיסור כניסתם של בעלי דרכונים רודסיינים, עפ"י סעיף 5 (סעיף משנה a) של ההחלטה.

חשוב לעשות המעולות הנ"ל מוקדם ככל האפשר כדי לפנוע מן הערבים ומוסכיהם לפעון נגדנו כי איננו מקיימים ההחלטה במלואה (אלג'יריה חברה בועדת מועבי"ם שתפקידה לפקח על ביצוע ההחלטה). אודה לך אם תדוות לי בבא המועד על ההתקדמות בפעולתנו כדי שנוכל להשלים דיווחנו למזכ"ל בנושא זה.

בברכה,

מ. קומיי

העתק: מר א. לוריא
מר א. שלום
מנהל מאו"ם 2
מנהל אירופה 2
מנהל מא"ף
מנהל קונסולרית
מר ע. צפורי, כלכלית

11.8.68

מר נ. לורך

מ.ש. קומיי

הנידון: <u>פעולות הסברה מטעם סטו"ת</u>

"Twice in a lifetime"

החוברת האחרונה מטעם סטו"ת עומדת על הגובה מבחינה טכנית עם התמונות המרשימות. היא מקבלת הפצה רבתי בעולם כמי שנוכחנו לדעת שוב בועדת אופסלה.

ברור שהדבר פוגע בנו. אין אנו יכולים להתלונן על עצם העובדה שסטו"ת מוציאה כסף על פעולות הסברה בצורת חוברות, פרסים וכדומה. סטו"ת הינו ארגון טעד המתפרנס אך ורק מתרומות מרצון טוב ומעונינים איפוא, לפרסם ולהבליט את מפעלו. בכלל האו"ם חותר להשיג פרסומת בעולם ולפעולותיו בשטח ההומניטרי, שמירת השלום וכדומה.

כל מה שניתן לעשות, הוא להגיב במידה וקיימת נימה אנטי-ישראלית מופרזת או אם ישנו פרט זה או אחר מטולף. הדגש בחוברת זו מושם על חובת ישראל לאפשר שובם של אלה שעזבו את השטחים המוחזקים, אך לזה ישנה אסמכתא בהחלטות מועצי"ם והעצרת.

בקיצור איננני יודע מה ניתן לעשות כדי לבלום פרסומים כאלה?

ב ב ר כ ה,

מ.ש. קומיי

העתק:
מר א. בן-חורין, סמנכ"ל
מר ש. הלל, סמנכ"ל

11.8.68

מר נ. לורך

מ.מ. קומיי

הנידון: <u>פעולות הסברה מטעם סטו"ת</u>

Twice in a lifetime החוברת האחרונה מטעם סטו"ת עומדת על הגובה מבחינה טכנית עם התמונות המרשימות. היא מקבלת הפצה רבתי בעולם כפי שנוכחנו לדעת שוב בועדת אופסלה.

ברור שהדבר פוגע בנו. אין אנו יכולים להתלונן על עצם העובדה שסטו"ת מוציאה כסף על פעולות הסברה בצורת חוברות, סרטים וכדומה. סטו"ת הינו ארגון טעד המתפרנס אך ורק מתרומות מרצון טוב ומעונינים איפוא, לפרסם ולהבליט את מפעלו. בכלל האו"ם חותר להשיג פרסומת בעולם ולפעולותיו בשטה ההומניטרי, שמירת השלום וכדומה.

כל מה שניתן לעשות, הוא להגיב במידה וקיימת נימה אנטי-ישראלית מופרזת או אם ישנו פרט זה או אחר מטולף. הדגש בחוברת זו מושם על חובת ישראל לאפשר שובם של אלה שעזבו את השטחים המוחזקים, אך לזה ישנה אסמכתא בהחלטות מועצי"ם והעצרת.

בקיצור איננני יודע מה ניתן לעשות כדי לבלום פרסומים כאלה?

ב ב ר כ ה,

מ.מ. קומיי

העתק:
מר א. בן-חורין, סמנכ"ל
מר ש. הלל, סמנכ"ל

ירושלים, י"ז באב תשכ"ח
11 באוגוסט 1968

לכבוד
ד'ר פ.א. שנער
<u>תל-גנים</u>

שנער היקר,

אני מודה לך על שהואלת לשלוח לי את ספרך "בעול כורח ורגשות" שאקרא אותו בעניין רב.

משוכנע אני, כי כהונתך משך 15 שנה כשלעצמה מהווה תרומה בעלת משמעות היסטורית ליחסי ישראל-גרמניה.

ב ב ר כ ה,

מ.ש. קומיי

4 אוגוסט 68

מר שמעוני

א.מ. למברט

ברשימת 43 הערבים אשר בהתאם לאגרת הצלב האדום, המצרים מוכנים להחליף נגד 8 ישראלים העצורים אצלם, כלולים 28 שמות המופיעים גם ברשימות אשר מסר לנו יארינג. הנ"ל מחלקים כדלהלן :

א. 9 - הודענו ליארינג שאנו מוכנים להחזירם תמורת הישראלים, המדובר במסתננים שנתפסו לפני מלחמת ששת הימים ונשפטו.

ב. 6 - הודענו כי נהיה מוכנים להחליפם במסגרת החלפה כוללת, 8 הישראלים + היוני והספרדי. אלו מסתננים שנתפסו ונשפטו בתקופות שונות.

ג. 6 - הודענו ליארינג שאיננו מוכנים לכלול אותם במסגרת החילופים. המדובר בחיילים מצריים שנתפסו ב - 7 ינואר 1968.

ד. 2 - גלאל אזעת, ופארוק עבדול חמיד אבו אחמד, הודענו כי לא אתרנו אותם. המצרים טוענים שהמדובר בשני קולונלים .

ה. 5 - שייכים"לרשת אל - עריש" והודענו ליארינג שאנו מוכנים להחליפם במסגרת החלפה כוללת, דהיינו, הישראלים + השניים.

לגבי יתר 15 הערבים-אשר מופיעים ברשימת הצלב האדום- סרם קבלנו פרטים מהשלטונות המוסמכים בישראל. נאמר לנו ע"י המוסד שבודקים אותם ויודיעו לנו. הרושם הראשון הוא שרובם שייכים לרשת אל - עריש.

ב ב ר כ ה,

א. מ. למברט

העתק :למר קומיי, יועץ מדיני לשה"ח.

4 אוגוסט 68

מר שמעוני

א.מ. למברט

מצ"ב ; לנוחיותך, 1. הרשימה שמסרנו ליארינג
2. הרשימה שנמסרה לנו ע"י הצל"א
3. רשימת הישראלים העצורים במצרים.

להלן פרוט המספרים המופיעים בשתי הרשימות ; לפי הסדר שבמזכר הרצ"ב :

	רשימת יארינג	רשימת הצלב האדום
א.	7	41
	8	39
	9	40
	10	43
	11	7
	12	1
	13	9
	14	42
	15	8
ב.		
	20	2
	21	3
	23	4
	27	10
	28	11
	29	45
ג.		
	37	17
	38	16
	39	19
	40	21
	41	18
	42	20
ד.		
	43	23
	44	22
ה.		
	46	12
	47	13
	48	14
	49	6
	50	15

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1. [illegible]
2. [illegible]
3. [illegible]

[illegible]

[illegible]	[illegible]
1.	[illegible]
	[illegible]
	[illegible]
	[illegible]
	[illegible]
	[illegible]
	[illegible]
	[illegible]
	[illegible]
2.	[illegible]
	[illegible]
	[illegible]
	[illegible]
	[illegible]
	[illegible]
	[illegible]
	[illegible]
3.	[illegible]
	[illegible]
	[illegible]
	[illegible]
	[illegible]
	[illegible]
	[illegible]
	[illegible]
4.	[illegible]
	[illegible]
5.	[illegible]
	[illegible]
	[illegible]
	[illegible]
	[illegible]
	[illegible]
	[illegible]

פ ו ד י

ירושלים, ח' באב תשכ"ח
2 באוגוסט 1968

אל : מר נ. ירשע, היועץ, רומא

מאת: לשכת היועץ המדיני לשה"ח

הנדון: ועידת הלא גרעיניות - סן מריגו
מכתבך למר קומיי מ-15.7.68

בכל הכבוד של השאלה הגרעינית אנו מבינים מהבעת דעות מפורשות, ואין להרוג מן האסור בחוזם מר קומיי מט. 196 מ-3.7.68.

לפניית סן-מריגו תוכל להשיב כי אנו עדיין לומדים את סדר-היום, מבלי להתחייב לתשובה מפורשת יותר בעתיד.

זוהי אמנם תשובה לקונית ומתחמקת, אבל לא ניתן להוסיף.

בברכה,

ד. רמין

העתק: מאו"ם 2

סודי

ירושלים, ח' באב תשכ"ח
2 באוגוסט 1968

אל: מר ג. יושע, היועץ, רומא

מאת: לשכת היועץ המדיני לשה"ח

הנדון: ועידת הלא גרעינית - סן מריגו
מכתבך למר קומיי מ-15.7.68

בכל המכלול של השאלה הגרעינית אנו ממנעים מהבעת דעות מפורטות, ואין לחרוג מן האמור בחוזם מר קומיי מס. 196 מ-3.7.68.

לפניית סן-מריגו תוכל להשיב כי אנו עדיין לומדים את סדר-היום, מבלי להתחייב לתשובה מפורטת יותר בעתיד.

זוהי אמנם תשובה לקונית ומתחמקת, אבל לא ניתן להוסיף.

בברכה,

ד. רמין

העתק: מאו"ם 2

שמור
דחוף

ירושלים, ז' באב תשכ"ח
1 באוגוסט 1968

אל : ד"ר ר. בז'בין, המנהל הכללי, משרד הבריאות

מאת: מיועץ המדיני לשר החוץ

הנדון: דו"ח ססו"ת

ד"ר מיצ'למור העביר אלי מירסת הדו"ח השנתי על פעולות ססו"ת שהוא עומד להגיש לעצרת הקרובה. הדו"ח כולל פרק על שרותי הבריאות, שהעתקו מצ"ב.

ד"ר מיצ'למור יבוא אלי ב-15 באוגוסט לשיחה על הדו"ח. על כן אודה לך אם תוכל להמציא לי, עד ה-10 באוגוסט, את הערותיך לפרק המצ"ב, ובעיקר לגבי אותם החלקים הנוגעים לשיתוף הפעולה בין ססו"ת לביבינו.

בתודה מראש,

מ. קומיי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שמור
דחוף

ירושלים, ז' באב תשכ"ח
1 באוגוסט 1968

אל : מר י. גדיש, סמנכ"ל, משרד התחבורה והתיירות

מאת: היועץ המדיני לשר התחבורה

הנדון: <u>דו"ח סטו"ת</u>

ד"ר סיצ'לסור העביר אלי טיוטת הדו"ח השנתי על פעולות סטו"ת שהוא עומד להגיש לעצרת הקרובה. הדו"ח כולל פרק על שירותי התיבוך שהתקן מצ"ב.

ד"ר סיצ'לסור יבוא אלי ב-15 באוגוסט לשיחה על הדו"ח. על כן אודה לך אם תוכל להמציא לי, עד ה-10 באוגוסט, את הערותיך לפרק המצ"ב, ובעיקר לגבי אותם החלקים הנוגעים לשיתוף הפעולה בין סטו"ת לבינינו.

בהדדית ראש,

ס. קומיי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שמור

המנכ"ל, לשכת השר

ס. קומיי

מיצ'למור העביר אלי מיומת
דו"חו לעצרת הקרובה. רצ"ב
ההקדמה לד"וח ממוך מיומא זו.

בברכה,

ס. קומיי

1.8.68

1 August 1968.

Dear Eliezer,

As usual, I am indebted to you for your note of 27 July, with the cutting of the review of Mrs. Solomon's book, and the "gruss" from my family in George and some of my old friends in Capetown.

I hope all is well with you and Edith, and we look forward to seeing you back here soon.

Yours,

Mr. Eliezer Yapou,
Minister of Israel
Pretoria.

1 August 1963.

Dear Hilary,

As usual, I am indebted to you for your
note of 27 July, with the cutting of the review of Mrs.
Dickson's book, and the "circus" item by Family in Orange
and some of my old friends in Gopetown.

I hope all is well with you and Edith, and
we look forward to seeing you back here soon.

Yours,

Mr. Hilary Tann,
Director of Tarnol
Pretoria.

שמור
דחוף

ירושלים, ז' באב תשכ"ח
1 באוגוסט 1968

אל : מר י. גדיש, סמנכ"ל, משרד התחבורה

מאת: היועץ המדיני לשר התחבורה

הנדון: <u>דו"ח מטו"ם</u>

ד"ר מיצ'למור העביר אלי שורות הדו"ח השבתי על פעולות מטו"ם שהוא עומד להגיש לעצרת הקרובה. הדו"ח כולל פרק על שירותי התיבוך שהעתקו מצ"ב.

ד"ר מיצ'למור יבוא אלי ב-15 באוגוסט לשיחה על הדו"ח. על כן אודה לך אם תוכל להמציא לי, עד ה-10 באוגוסט, את הערותיך לפרק המצ"ב, ובעיקר לגבי אותם החלקים הנוגעים לשיתוף הפעולה בין מטו"ם לביבינו.

בתודה מראש,

מ. קומיי

שמור

המגכ"ל, לשכת השר

ס. קומיי

מיצ'לטור העביר אלי פיוסת
דו"חו לעצרת הקרובה. רצ"ב
ההקדמה לד"וח מתוך פיוסת זו.

בברכה,

ס. קומיי

1.8.68

שמור
דחוף

ירושלים, ז' באב תשכ"ח
1 אוגוסט 1968

אל : מר י. תקוע, ניו-יורק
תת-אלוף ש. גזית, משרד הבטחון, ת"א
ד"ר י. גבאור, סמנכ"ל, משרד הסעד, ירושלים
מר ש. הלל, משה"ח
מר ס. גזית, משה"ח
מר ח. מירון, משה"ח
מר ש. אליאב, משה"ח

מאת: ס. קומיי

הנדון: דו"ח מנהל סטו"ת לעצרת או"ם

ד"ר מיצ'למור שלח לי מיומת הדו"ח השנתי שלו שהוא עומד להגיש לעצרת הקרובה. הוא יבוא אלי ב-15 באוגוסט לשיחה על הדו"ח.

רצ"ב הנני מסציא לכם העתק השיומא ואודה לכם אם תעבירו אלי הערותיכם לדו"ח עד ל-10 באוגוסט.

לידיעתכם - מר קסלס, מנהל משרד סטו"ת בגדה, מסר לי כי אינו מסכים עם מספרי המלישים בגדה המערבית כפי שהם מופיעים בשיומא זו ובדעתו לברר ולתקן הדבר.

בברכה,

ס. קומיי

31 July 1968.

Dear Brian,

Thank you for your letter of 18 July. I am glad to hear that you are working on a proper study of Dag as Secretary-General, and feel sure you will be able to handle this complicated assignment in your able and objective manner. Please let me know in which specific ways I can be helpful to you when you come to Israel.

I shall try to find out how your letter to Ben-Gurion has been received. I presume you have written direct to Mrs. Meir? I would suggest that you also speak to Abba Eban, particularly about the intensive and difficult negotiations he carried on with Dag in the months after the Sinai Campaign, concerning the modalities of our withdrawal. I am saying this subject to his approval, since I have not spoken to him about it.

With warm regards,

Yours ever,

(Michael Comay)

Mr. Brian Urquhart,
131 East 66th Street,
New York, N.Y. 10021,
U.S.A.

31 July 1968.

Dear Brian,

Thank you for your letter of 16 July. I am glad to hear that you are working on a proper study of Dag as Secretary-General, and feel sure you will be able to handle this complicated assignment in your able and objective manner. Please let me know in which specific ways I can be helpful to you when you come to Israel.

I shall try to find out how your letter to Ben-Gurion has been received. I presume you have written direct to Mrs. Meir? I would suggest that you also speak to Abba Eban, particularly about the intensive and difficult negotiations he carried on with Dag in the months after the Sinai Campaign, concerning the modalities of our withdrawal. I am saying this subject to his approval, since I have not spoken to him about it.

With warm regards,

Yours ever,

Michael Comay

Mr. Brian Urquhart,
131 East 66th Street,
New York, N.Y. 10021.
U.S.A.

שר החוץ

מ. קומיי

הנדון: תרומה לטסו"ת עבור חינוך מקצועי

הנני מרשה לעצמי להעלות שוב עניין תרומתנו לחינוך המקצועי עבור הפליטים, לאחר שהתחייבנו פומבית בעצרת שעברה באו"ם, ולאחר שהעניין מתחיל להיות מטריד ביותר היות ומיצ'למור מזכיר לי את התחייבותנו הפומבית, בכל הזדמנות.

הצעתי בזמנו (ר"ב מזכרי מ-9.1) שממשלת ישראל התרום סכום של 200.000 ל"י, אך אני מסכים להוריד הסכום ל-100.000 ל"י בתנאי שנקיים את התחייבותנו ונוציא לפועל בהקדם את מחוותנו.

מציע שהכסף ישולם בתקופת העצרת הבאה שנוכל לנצל מחווה זו בדיון על הפליטים ובועדת התרומות לטסו"ת.

אבקשך להעלות ההצעה הנ"ל בפני הממשלה ולקבל את אישורה העקרוני לתרומה זו.

בברכה,

העתק: מר ג. רפאל, מנכ"ל
מר ש. הלל, סמנכ"ל
מר א. קדרון, סמנכ"ל
30.7.68

9.1.68 **ה ע ת ק**

סודי

א ל : שר החוץ

מאת : ש. קומיי

הנדון: תרומה לססו"ת עבור חינוך מקצועי

בזמנו קבלתי אישור מהמשרד להודיע בועידת התרומות בניו יורק, אח"כ בהקשר הדיון על דו"ח, על נכונות ממישראל לשקול תרומה נוספת לססו"ת שתהיה מיועדת להגברת החינוך המקצועי בשטח המוחזק.

לססו"ת יש תוכנית להרחיב המרכז לחינוך מקצועי ברצועת עזה על-ידי הוספת עוד מאתיים מקומות לימוד ל-368 הקיימים. ססו"ת טוענת שקבלה בזמנו הבטחה מהשלטון המצרי להשתתפות בתקציב ההרחבה על-ידי תרומה ששוויה מסתכם ב-300.000 ל"י. מנהל ססו"ת ברצועה פנה בנדון לממשל. רצ"ב העתק מכתבו מה-9.10.67 המדבר בעד עצמו.

אחרי התייעצות עם משרד החינוך ענה קצין החינוך בעזה:

"We do not think that the expansion of the Gaza Vocational Training Center need to be done this year, in view of the present circumstances. The subject will be studied again in the near future."

מיצ'למוד פנה אלי בניו יורק אחרי סיום הדיון של דו"ח ססו"ת, ושאל איך התשובה הנ"ל מהממשל מתישבת עם נכונותנו המוצהרת לתרום לססו"ת לחינוך מקצועי. הבטחתי לברר הענין עם שובי ארצה.

נתברר כעת שהן המושל הצבאי ברצועה והן משרד החינוך מחייבים את הרחבת החינוך המקצועי בתור שכזה, והתשובה הממתייגת היתה רק בגלל הקושי בהשתתפות כספית בשנת התקציב השוטפת.

אני מציע איפוא, שבעקבות התחייבותנו המוסרית והפומבית באו"מ והמ"ה המפורשת מטעם ססו"ת ברצועה, ממישראל תתרום נאמר 200.000 ל"י להרחבת מרכז החינוך המקצועי בעזה. אני מניח שססו"ת תקבל במיפוק תרומה שתשולם לאו דוקא עכשיו אלא מתקציב 1968/69.

אני מבין שכמעט כל ממיימי המרכז לחינוך מקצועי עד כה, מצאו מקומות עבורה בארצות אחרות מחוץ לרצועה. אין צורך להדגיש שכל בעל מקצוע כזה הוא בבחינת מועמד אפשרי גם להגירה מעבר לים.

האם ברצונך לעורר את העניין בממשלה או בדרג ועדת שרים?

ב ב ר כ ה ,

(-)

ס. קומיי

העתק : מר א. לוריא - מנכ"ל בפועל
מר ש. הלל - ממנכ"ל
מר י. ניצן - ס/מנכ"ל
לשכת המנכ"ל

28 July 1968.

Dear Dr. Michelmore,

I wish to refer to your letter of 17 July 1968, concerning Jabalia Camp in the Gaza Strip, receipt of which was acknowledged by me on 19 July.

I am now in a position to assure you that there is no substance to the charge conveyed to you that "a concerted effort is now being made to expel numbers of refugees from Jabalia on the ground that the heads of families are abroad." The policy of my Government remains as I have previously indicated to you, namely, that no pressure is exerted on Gaza residents to leave, nor are they prevented from leaving. They are free to remain or depart in accordance with their own wishes. Nothing has been done by the Military Government authorities in the Gaza Strip which is inconsistent with that policy.

In the meantime, the Secretary-General has transmitted a Note on this matter to the Permanent Representative of Israel, requesting the comments of the Israel Government. Ambassador Tekoah is being instructed to reply in accordance with the above.

In the circumstances, there is no call for my intervention, as requested in your letter to me, nor for the suspension of "any measures which may have been taken," as suggested in the Secretary-General's Note, since no such measures have been taken.

It is worth noting that last Thursday, 25 July, the Minister of Defense, General Dayan, officially visited the Gaza Strip and had a meeting with the town mayors and other representatives of the local population. In the course of a two-and-a-half hour discussion, these Arab notables were encouraged to raise every question of concern to them, and did so with the greatest freedom. The allegations regarding Jabalia Camp were not even mentioned, as they would undoubtedly have been if there had been any basis to them.

I would draw attention to the fact that although your letter refers to a petition received by you from the mukhtars of the camp, and to "other supporting evidence", neither the petition nor the alleged evidence was made available to us for investigation and comment, as would be the accepted United Nations practice in cases where charges are made against the Government of a member-State.

Sincerely,

Michael Comay
Political Adviser to the Foreign Minister

Dr. Laurence Michelmore,
Commissioner-General of UNRWA.

Copy

19 July 1968

Dear Mr. Cassels,

In the absence of Ambas ador Comay, I wish to acknowledge Dr. Michelmore's letter to him of 17 July 1968, concerning a petition from the Mukhtars of Jabalia Camp. The matter has been referred to the authorities concerned for investigation, and we shall communicate with you again in due course.

Yours sincerely,

(-)

Haim Harari

Mr. G. P. Cassels,
Chief, UNRWA Operations,
West Bank

Copy

19 July 1968

Dear Mr. Cassels,

In the absence of Ambassador Comay, I wish to acknowledge Dr. Michelmore's letter to him of 17 July 1968, concerning a petition from the Fukhtara of Jabalia Camp. The matter has been referred to the authorities concerned for investigation, and we shall communicate with you again in due course.

Yours sincerely,

(-)

Haim Harari

Mr. G. P. Cassels,
Chief, UNRWA Operations,
West Bank

משרד החוץ

לשכת השר

סודי-ביותר

ירושלים, כ"ג בתמוז תשכ"ח
19 ביולי 1968

אל : מר ש. בנדור, הועדה לאנרגיה אטומית, תל-אביב

מאת : מ.ש. קומיי, היועץ המדיני לשה"ח

הנידון: האמנה למניעת הפצת נשק גרעיני
למכתבך מ-9.7 עם סיכום ההתייעצות אצל רוה"מ ב-7.7

לפי בקשת שה"ח הנני מוסר שתי הערות לגבי הסיכום:

א. בסוף סעיף 3 יש להוסיף המלים "או ככוונה מצידנו לא להתום" (דהיינו, השאלה הזאת נשארת פתוחה לכאן או לכאן).

ב. לסעיף 6 - יש להביא בחשבון שלפי האמנה תקנות הפיקוח תיקבענה סופית במו"מ מכני בין סב"אא לבין מדינות שקיבלו על עצמן התחייבויות האמנה. המו"מ הזה צריך להתקיים אחרי החתימה ולכן אין לדעת תוצאותיו הסופיות לפני החתימה. כמובן לפני חתימה תהייה אפשרות לשקול שיטות הפיקוח הצפויות, לאור גיבוש הדעות עד אז בקרב סב"אא עצמה ובמו"מ בין סב"אא ומדינות אחרות.

העתקים:
ראש הממשלה
שר הבטחון
שר החוץ
פרופ' י. דוסטרובסקי, הועדה לאנרגיה אטומית, תל-אביב

ב ב ר כ ה,
מ.ש. קומיי

S

19.7.68

לשכת השר
מ.ש. קומיי

הנידון: <u>מכתב שר הסעד לשר החוץ מ-9.7.68 (רצ"ב)</u>

להלן הצעתי לתשובת השר:

"הנני מודה לך על מכתבך מ-9.7.68 בקשר עם הידיעה על הכנת סרט של סטו"ת על הפליטים שבמזרח הירדן.

סטו"ת נוהגת מזה שנים להפיק סרטים על הפליטים והיא משתמשת בהם בפעולות ציבוריות שהיא מנהלת במדינות שונות. אחד מסרטי סטו"ת אף הוקרן בפני הועדה המדינית המיוחדת בעצרת או"ם האחרונה במהלך הדיון על הפליטים. איננו רואה מקום להתערבות מצידנו בפעולה זאת של הסוכנות.

הנני מחייב את ההצעה שהעלית בדבר הכנת סרטים שלנו על קליטת עולים מארצות האיסלאם ועל פעולות הסעד והפיתוח בשטחים המוחזקים".

ב ב ר כ ה,

מ.ש. קומיי

60.T.91

Each Nor

C.C. Grace

Subject: Acre or Nor Per Mny C-60.T.9 (rate)

Dear Mrgr Charles Nor:

"Ther Firm Of Or Acre C-60.T.9 Cor Co Nerton Of Acin Cro Of Coin Of Mcrere Cerry Nerr.

Our Cinn Gin Cro Chere Cro Of Mcrere Cnr Cornor Cro Cocrin Cric Mccro Cnr Cerin Corrin Crin. Ar Cro Cor In Cnr Mcrin Cr Cerin Cocrin Cnrin Mcro Nnrin Cornr Crr Of Mcrere. Cric Cnn Cro Cnrcrin Corrr Cocrin Cn Of Nerin.

Cer Corrc On Cnrn Cncrin Cnr Mcrn Crro Cric Of Cnrn Cric Mccro Cnr Cnrin Nncrn Cor Cnrin Nncr Cnrcrn Nncrn.

Cncrn,

C.C. Grace

5

19.7.68

א י ש י

המנכ"ל

מ.ש. קומיי

הנידון: <u>הועידה הכללית ה-15 של אונסקו</u>
מזכר מר אבידור אליך מ-12.7.68

1. אני מחייב את הרכב המשלחת כהצעת מר אבידור חוץ מן ההצעה להעמידני בראש המשלחת, אשר הוגשה ללא התייעצות אתי. נצטרך עוד לדון עם שה"ח על ראשות המשלחת.

2. מר משה אבידור (המחליף בקרוב את מר מרדכי אבידע כנציג קבע ליד אונסקו), מר שמואל בנדור וגב' אנמרי למברס השתתפו במספר ועידות קודמות של אונסקו ויהוו גרעין טוב ומנוסה למשלחת גם הפעם.

3. לגבי יתר ההצעות של מר אבידור:

א. נציג משרד החינוך (מס' 5). מר שוחט, סמנכ"ל במשרד החינוך השתתף גם הוא במספר ועידות קודמות וראוי לצרפו גם הפעם.

ב. היועץ בנציגות ישראל לאונסקו (מס' 6). מר פליכס דורון נמצא ממילא בפאריס בנציגות הקבע לאונסקו ויוכל להשתתף במשלחת.

ג. יועץ בשגרירות ישראל בפאריס (מס' 7). מר יהושע אלמוג יוכל להצטרף למשלחת ולשמש מקשר בין המשלחת והשגרירות.

העתק: שה"ח, באמצעות מר בן-יוחנן

ב ב ר כ ה,

מ.ש. קומיי

18.7.68

ס ו

שר התוך

מ.מ. קומיי

תנידון: סנקציות נגד רודסיה - החלטת מועבי"ס 253 מ-29.5.68

1. בשנים האחרונות נתקבלו בעצרת ובמועבי"ס מספר החלטות בדבר נקיטת סנקציות חלקיות נגד רודסיה. כאשר נתבקשנו על-ידי האו"ם לדווח על פעולתנו ענינו בתשובות קצרות וסתמיות כי נקטנו האמצעים הדרושים למילוי האיסורים באותן החלטות. בתשובותינו אלה הסתמכנו בעיקר על הודעת ממשלת ישראל מ-12.11.65 בדבר איסור "כל הקשרים" עם המשטר הרודסי.

2. החלטת מועבי"ס 253 מ-29.5.68 מטילה סנקציות מלאות בשטחים כלכליים וקונסולריים נגד רודסיה על סמך פרק 7 של המגילה. בסעיף 18 מתבקשות חברות או"ם לדווח למזכ"ל עד 1.8.68 על האמצעים שנקטו לביצוע ההחלטה. המזכ"ל כבר פנה אלינו, כליתר הסדינות, וביקש דוח. עפ"י סעיף 20 תקים מועבי"ס ועדה לבדיקת דיווח המדינות השונות. הודעה גם מוסמכת לבקש מן המדינות אינפורמציה נוספת בקשר לביצוע.

3. יש לצפות שיהיה יצוג ערבי או פרו-ערבי בועדהזו, ועלינו להיות מוכנים למצב שבו גורמים כאלה ירצו להציגנו כמפירי החלטת מועבי"ס. בדקנו המצב הקיים אצלנו מבחינת האיסורים המוטלים בהחלטת מועב"יס הנ"ל ומתקבלת התמונה הבאה:

א. בתחום הכלכלי:

עפ"י מה שנמסר לי על-ידי המחלקה הכלכלית אין קושי בפנינו להיענות לאיסורי הסחר. איסורים אלה למעשה כבר בתוקף אצלנו מזה שנים, ובמקרה הצורך נוכל להסתמך על הוראות אדמיניסטרטיביות

קיימות של משרד המסחר והתעשיה. הדבר חל על כל הסעיפים הכלכליים בהחלטה פרט לסעיף 3, סעיפי משנה ב'ו-ג' שלפיהם יש לאסור הובלת סחורות אל רודסיה וממנה בכלי תובלה ישראליים. כיום אניות ישראליות מובילות סחורות מצמלים שונים (לא ישראליים) לנמל בירות במוזמביק וייתכן שיש בין הסחורות שהן מובילות לשם ומשם סחורות המיועדות לרודסיה או המיוצאות ממנה. הברור העלה שהטלת איסור על הובלת סחורות כאלה באניותינו מצריך פעולת חקיקה בכנסת.

ב. בתחום הקונסולרי:

עד כה קיימנו, עפ"י הוראות סניפיות שלנו ושל משרד הפנים, איסור מתן אשרות ישראליות בדרכונים רודסיים שהוצאו אחרי 11.11.65 (תאריך ההכרזה החד-צדדית של עצמאות רודסיה) ליהודים אזרחי רודסיה אשרנו נסיעה לישראל בתעודות מעבר ישראליות שהיו מקבלים ע"י פנייה לנציגויות ישראל. סעיף 5(a) בהחלטת מועבי"ם מחייב איסור כניסתם של בעלי דרכונים רודסיים בלי כל התחשבות בתאריך הדרכון. הדרך המומלצת ע"י המחלקה הקונסולרית למילוי האיסור היא לבקש את שר הפנים להוציא צו מתאים ולפרסמו ברשומות. בד בבד יש לשמור על הסידור הנ"ל לגבי יהודים המבקרים בישראל.

4. כדי למנוע מצב שבו לא נוכל להפריך טענות בדבר קיום החלטת מועבי"ם ע"י ישראל הנני מציע:

א. להנחות את היועץ המשפטי, בשיתוף המחלקה הכלכלית, להסדיר פעולת החקיקה הדרושה לאיסור הובלת סחורות בכלי תובלה ישראליים בהתאם לסעיף 3 של החלטת מועבי"ם.

[illegible]

ב. להנחות את היועץ המשפטי בשיתוף המחלקה הקונסולרית, להסדיר הוצאות צו משרת הפנים בקשר לדרכונים.

ג. לשגר למזכ"ל, בתשובה לפנייתו על סמך סעיף 18 בהחלטה תשובת ביניים המסכמת עמדתנו עד כה והאומרת כי מישראל בודקת מה האמצעים הנוספים שעליה לנקוט וכי עוד נודיע לו האמצעים שנקטנו בעקבות הבדיקה. אני מניח שתהיינה עוד כדינות שהמסורנה בשלב זה תשובת ביניים דומה. מצ"ב נוסח לתשובה זו.

אודה §§ לך על אישורך.

העתקים:
המנכ"ל
מר א. לוריא
מר ט. ביתן
מר א. שלוש
מר ת. מירון
מאף
כלכלית
קונסולרית
אירופה 2
מאו"ם 2

ב ב ר כ ה,

מ. קומיי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

PRESS RELEASE 15:7:68

Ambassador Ball and Mr. Cisco had a two-hour meeting this morning with the Foreign Minister, in which the United States Ambassador, Mr. Atherton, and senior officials of the Foreign Ministry took part.

They reviewed the present Middle East situation, in its regional and United Nations contexts and the policies of the two Governments in relation to it. The exchange of views took place in a cordial and frank atmosphere, and reaffirmed the common aim of the two Governments for a final and agreed settlement of the Israel-Arab conflict, and their support for the continued efforts of the Jarring Mission.

The United States party was subsequently received by the Prime Minister for a continuation of the discussions.

- - - - - -

MSC/RC
Given to Mr. Rivlin 15/7/68 1:25 pm

Notes for Draft Reply to Anticipated Jordanian Complaint to Security Council regarding Knesset Administrative Provisions Law, 1968

1. There exist at present certain anomalies, hardships, and disabilities for sections of the local population in the Jerusalem area. The purpose of this law is to remedy the situation. The Government is under a moral duty to ensure that all the inhabitants of the area will enjoy a full and lawful opportunity to pursue their business and professional activities, and to enjoy their property rights.

2. Among the measures in the Bill are the following :

(a) In order to enable residents of the area to deal normally with their property or to carry on commercial activities, they shall not be regarded as absentees and their property considered absentees' property, as would otherwise be the case.

(b) The Absentees' Property Law shall not apply to Holy Places in the area.

(c) The continued legal existence and lawful activities of companies, partnerships and co-operative societies, and their registration under the law with equal status, are ensured.

(d) A resident engaged in a profession, trade or other occupation requiring a license under Israel law, can carry on such occupation until receipt of a license, which will be granted to him even if he does not fulfill all the prescribed qualifications. This would regularize the position, for instance, of judges, lawyers, doctors, or pharmacists, or permit the licensing of existing business concerns, even if they do not comply with all the statutory requirements and would therefore enjoy a preferential position under the law.

(e) Existing rights in patents, designs or trademarks are protected.

(f) Provision is made for the continuation of legal proceedings initiated in Jordanian courts, and the execution of unsatisfied judgments.

(g) Rights lawfully acquired by third parties in Jewish property vested in the Jordanian Custodian, after the Jordanian occupation of 1948, are protected. Subject to these third party rights, it is provided that such properties in the area can be restored to their original owners.

- - - - -

MSC/PC

14:7:68

ירושלים, ט"ז בתמוז תשכ"ח
12 ביולי 1968

סודי-ביותר

אל : מר י. רבין, וושינגטון
מר י. תקוע, ניו-יורק
מר ו. איתן, פאריס
מר א. רמז, לונדון

מאת : היועץ המשיגי לשה"ח

... הנני מעביר אליכם, רצב', העתק מברק שה"ח למנכ"ל מ-8.7.68 ובו ניתוח השר לגבי העמדה המצרית במכלול שאלות השלום והמו"מ עם ישראל.

ב ב ר כ ה,

מ.ש. קומיי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ירושלים, ט"ז בתמוז תשכ"ח
12 ביולי 1968

סודי-ביותר

אל : מר י. רבין, וושינגטון
מר י. תקוע, ניו-יורק
מר ו. איתן, פאריס
מר א. רמז, לונדון

מאת : היועץ המשיני לשה"ח

... הנני מעביר אליכם, רצב', העתק מברק שה"ח למנכ"ל מ-8.7.68 ובו ניתוח השר לגבי העמדה המצרית במכלול שאלות השלום והמו"מ עם ישראל.

ב ב ר כ ה,

מ.ש. קומיי

משרד החוץ

מחלקת הקשר

מברק יוצא - מסווג

שודי ביותר

אל: סמישראל לונדון — פס'19

מאת: המשרד ירושלים — בשלח: 8.7.68

בהול

סודי ביותר. לנפען בלבד.

שמבכל. אישי.

לשיחתך עם יטריבג.

א. יש לכבד את רצונו לגבי פירסום הפגיעה חו אי-פירסומה.

ב. ביחסנו את הפרטה הסברים כפי שהיא בתחבת ממה שיאריבג ספר בהאג ומה שהעבירו מיבו מקובסקו ולוגל. כך הבאנו בחשבון דברים שהושמעו בפוטבי ע"י בסצר ורימר. לסרוא מסורה המתיבות הביטוח מתברר כי אין עמדת מצרים מתקרבת לא אל עמדתנו ולא אל זו של מגעבים כפי שאנו זאיוזמים מפרשים אותה.

הנה הנקודות העיקריות:

שלום - קע"מ איבנה גורמת שלום מצב פריני ומשפטי מוגדר שיש בו חיסול מפורש ופופי של המכסוך כי את כהסכמה ארעית להפסיק את הלוחמה על כן מאלתי אם לשחרת ההסור ישקיים ה"ר שלום STATE OF PEACE כהתחיבות לצמיחות. חייבת לבוא על מקומה. זוהי תמצית הבעיה מבחינתנו. שום ממשלת ישראלית לא מוכל להזיז כוחותיה מקוי הפסקת האש עם קע"מ בלי שתוכל לומר לעם כי הוגשם החזון הגדול של שלום קבע עם קע"מ שהיא המדינה הערבית הרשמית. שלום איבנו מצב שיש להתקרב אליו. הדרבתית כי אם מנאי לעצם שיבויים של קוי הפסקת האש. עקרון זה סובע בהחלטה פועבים המדברת על פיבוי ועוד דברים חשובים כ"כלולים בכיבון שלום קבע הדוק".

הסכם הדדי - ירבל מה שהתרחש ב-57 ולאור האנאים הבינלאומיים לא תוכל ישראל להסתפק ב"הסדר" שיסתמך על הודעות או ערובות של מעצמות. הוכל המצרים העשה את הויתור האידיאולוגי המכריע הכרוך בשתימת שלום עם ישראל לפי המתכונת הבינלאומית המקובלת. אנו בועמים ביותר

2/..

על הודעות ריאד שאין לו איסון בחתימת ישראל. חזרה על דיבה זאת ברחיקה כל סיכוי של איסון מצידנו. משטר אשר הפיץ דיבה בפשעת על השתתפות כוחות אסריקנים ובריטיים במלחמה נגד מצרים, ושביצע את התחבולה הזייפנית של הזמנת המזכ"ל והכרזת הסבר בהיותו באויר, איננו רשאי לפטוק דינן של מדינות אחרות בעניין של כבוד ונאמנות לחוקי התנהגות ביבלאומיים. כלפי נאצר יש בישראל פער אמינות חהומי ומשום כך נעמוד על צורה מדוייקת וברורה של שלום.

סו"ס - יש להזכיר ליאריבג מה שאמר לנו ב-10 במרס לאמור: "אין שחר לשום דבר אם לא תיפגשו". תולדות שליחותו בשבועות האחרונים חיזקו בנו את האמונה הזאת. נהיה מוכנים לקיים מגע חשאי ובלתי מחייב עם נציג מצרי בכל מקום שהוא כדי להכשיר הקרקע לסו"ס פנים אל פנים, אך אין שום סיכוי שנגיע להסכמים מחייבים אם קע"מ לא התגבר על התסביך שלה בעניין זה. אין תקדים לפתרון בעיה כה מסובכת בלי שהצדדים ייפגשו.

הכרה - מה שדרוש איננו הכרה בעצות קיומנו כי אם הכרה מוצהרת בעצמאותה, ריבונותה ושהותה הלאומי [illegible] ישראל חוזר ישראל, ולא של "כל מדינות האיזור". הוא רשאי [illegible] את ריאד עכשיו אם קע"מ תהיה מוכנה במסגרת של הסדר להצהיר הצהרה מפורשת כזאת במסמך חתום.

שייט - מאז 1948 ועד היום חובת מצרים הוא לאפשר חופש שייט גמור לממעבים ואניות של ישראל בתעלה ובמיצרים. (לגבי התעלה העקרון הזה אושר מחדש ע"י מועבים ב-1951). יש לומר לריאד כי לא נוכל לקבל שום קשר בין בעיה זו ובעיית הפליטים. גם מועבים דחתה קשר זה ב-1951 ואילך. איך תוכל ישראל לסגת מתעלה שלמחרת תהיה חסומה בפני אניותיה בלבד.

גבול מוכר ובטוח - מושג זה כפי שהבהיר נציג ארהב ב-15.11 איננו זהה לא עם קו שה"ן ולא עם קווי הפסקת האש. כיבון שלום מוצק כמסואר לעיל ישייע לנו להגיע לידי גבול שיהלום את האינטרסים והכבוד של מצרים. הנושאים היחידים המעניינים אותנו בסיני -

3/..

הבטחת השיים בסיצרים ובתעלה ומניעת הטיכתו של סיני לזירת ריכוזים גדנו. פתרון הבעיות האלה יאפשר קביעת הגבול המוכר והבטוח. אם יוסדרו הבעיות של שלום, שיים, ובטחון, הענין הטריטוריאלי ימצא את פתרונו הטבעי. מאידך, לא נשכח לעולם את פרשת החזרת כוח האו"ם, ולא נשתנה דגר לגבי מסכויותיו של האו"ם בתחום זה. כל הסדר חייב להתבסס על הסכם הצדדים ולא על הודעות או נוכחות של צד שלישי, שמצרים למעשה תוכל לבטל אותה: איננו מבין איך או"ם יוכל להישתר יום אחד לאחר שמצרים תדרוש את יציאתו.

לעומת עמדות אלה מציעה מצרים למעשה את הנוסחה הבאה: נסיגה מוחלטת בלי מו"מ, בלי שלום פורמלי, בלי הסכם כתוב וחתום, בלי הבטחה מוחלטת של חופש שיים ובלי הזדמנות לקבוע גבול מוכר ובטוח שיהיה שונה מקוי התיחום של שביתת הנשק. אם הגדרה זו אינה נכונה, אדרבה, שתאמר לנו מצרים במה היא איננה נכונה.

אשר לירדן, תוכל לוסר ליארינג כי עוד החודש, אך רק במחציתו השניה, נגיע לידי הבהרה אשר אם תצליח תביא לידי מו"מ גלוי עליו דברו הירדנים ליארינג בראשית מאי. מאידך, סיכוי היסטורי זה יחובל באופן מראגי אם תכונס מועבים בטרם מועד. אנו מתחייבים להודיע ליארינג עד סוף יולי בכנות גמורה אם המגעים עם ירדן העלו סיכוי או לאו.

קראתי שיארינג חושב על ביקור נוסף באיזור. לדעתי אין להתנגד לזה ואולי יש כאן הזדמנות לחסוך זמן, ולעמוד מקרוב על האוירה בארץ. אל תציע הצעה זו ביוזמתך, אך תשאל אותו אם נכון שהוא חושב על כך ואם התשובה חיובית תגלה יחש מעודד.

אבן

שהה3 רוהמ3 דיין מנכל3 ביתן קומיי בזית הלל אבנר שלוש אליאב/מאום ב
פירון/מחפס טיכאל/חקר רם2 ר/אמן
תא/מר 8.7

Draft 12:7:68

Draft Letter to be signed by Director-General of the Ministry of Health to the Regional Director of the Eastern Mediterranean Region of WHO

Sir,

I have the honour to acknowledge receipt of your letter of 7 June 1968, regarding the organization of the Eighteenth Session of the Regional Committee.

Your letter refers to "Resolution WHA 7.33 of the Seventh World Health Assembly, which authorizes the Regional Committee for the Eastern Mediterranean to carry out provisionally its duties through lbeing divided into two sub-committees...."

That resolution was adopted in 1953, and the arrangement referred to above was expressly made provisional in its nature. My Government has reviewed its experience with the arrangement since then, and has come to the conclusion that it has proved unworkable. Sub-Committee B became largely fictitious in character. For a number of years, its meetings have been attended by the representatives of Israel, together with only token participation by one or two other countries in the region. We feel that no useful purpose is served by continuing to maintain the arrangement under these circumstances.

I am, therefore, instructed to state :

(a) That Israel will no longer attend sessions of Sub-Committee B. This applies to the 1968 Session scheduled to be held in Geneva, according to your letter.

(b) My Government is of the opinion that the provisional arrangement set up in 1953 must now be reviewed in the light of experience since then. It is therefore suggested that you, together with the Director-General, should consider, in consultation with the governments concerned, what steps require to be taken, and what proposals can be devised, for a review of the matter at the next World Health Assembly in 1969.

(c) In the meantime, it should be clear that no decisions or recommendations of Sub-Committee A could have any validity in relation to matters concerning Israel; nor could they be regarded as representing the views of the region as a whole.

I have the honour to be,

MSC/PC
for Mr. Lamberti
Lambert

מנהל לשכת שר החוץ

מ.ש. קומיי

הנידון: הצעות ישראליות לירדן -
שאילתא מס' 4698 של
ח"כ אבנרי

להלן הצעתי לתשובת שר החוץ:

"כידוע עדיין לא הביאו מאמצי
יארינג למו"מ ישיר בין ישראל
לירדן. לכן השאלה של הצעות
ישראליות לא התעוררה."

ב ב ר כ ה,

מ.ש. קומיי

10/7/62

ירושלים, י"ד תמוז תשכ"ח
10 ביולי 1968

אל : הקונסול הכללי, ניו-יורק

מאת: מ. קומיי

הנדון: המועצה למען היהדות - סיוע
לפליטים הערבים

[illegible] 3.7.68

לפנייה אפשרית של המועצה למען היהדות תוכל
להשיב כי הטיפול בפליטים בשטחים המוחזקים הוא 13:2
בטיפול סטו"ת, והמעוניינים במתן תרומות למענם
יכולים לפנות לסטו"ת. אשר לנצרכים אחרים בשטחים
המוחזקים, הדאגה להם היא באחריות משרד הסעד ואין
משרד הסעד מקבל תרומות למטרה זו. השירותים של
משרד הסעד ממומנים ע"י התקציב הממשלתי.

בברכה,

מ. קומיי

העתק: מאו"ם 2
מצפ"א
השגריר - הציר, וושינגטון

שמור

ירושלים, י"ד תמוז תשכ"ח
10 ביולי 1968

אל : מר י. תקוע, ניו-יורק

מאת: מ. קומיי

הנדון: פגישת מזכ"לי או"ם ו-פ.א.או.
בדבר סיוע מזון לעקורים בפז"ת
מכתבך מ-27.6.68

בכון שבאופן פורמלי ניתן לשעון שהמושג "עקורים" כולל יהודים שעזבו את ארצות ערב אחרי יוני. עם זאת לא רבים מהם הגיעו לישראל, ואלה שהגיעו קשה להגדירם כנצרכים. לגבי אלה שעזבו את ארצות ערב לסדיבות אחרות לא נוכל אנו להופיע כתובעים. שיקול נוסף הוא עניינו להדגיש כי הבעייה הקיימת היא בעיית היהודים שעודם בסדיבות ערב, ושאת בעייתם ניתן לפתור בעיקר ע"י התרת צאתם. משום כך לא רצויה מצידנו הדגשה של בעיית אלה שכבר עזבו.

לאור האמור לעיל נראה לי שאין עניין מצידנו להעיר במזכירות או"ם בהתאם לסיפא של מכתבך.

בברכה,

מ. קומיי

העתק: מנהל מאו"ם 2

9.7.68

שר התוץ
מנהל הלשכה

הנדון: <u>העצרת הקרובה</u>

עם התקרב מועד העצרת הקרובה רצוי כבר לתכנן התייעצויות בהשתתפות יושף תקוע.

בשבוע שלאחר שובך מחופש תהיה עסוק עם לוצץ ובפקצת עם גולדברג. לכן התאריך הקרוב הנוח ביותר זה השבוע הראשון של אוגוסט.

אם אתה מסכים אני מציע הצעדים הבאים:

(1) לקבוע מספר שעות של התייעצויות בשבוע הראשון של אוגוסט;

(2) להזמין תקוע ארצה לשם כך;

(3) לבקש מקומיי שיתחיל להכין את החומר וכן הצעה לסדר היום לקראת ההתייעצויות.

בברכה,

ע. שמעוני

העתק: המנכ"ל
מר א. לוריא
מר מ. קומיי

DRAFT xxxx 7:7:68

Draft Reply to S. G. 's letter of 27 June 1968.

7 July 1968.

Dear Mr. Secretary-General,

Thank you for your letter of 27 June 1968.

I fully understand that enquiries are being made of you about the status of the mission and its prospects. Indeed many such enquiries have also been made of the Government of Israel. My Government is constantly and urgently asked in Parliament and elsewhere whether the mission will be permitted by the Arab Governments to look into the tragic plight of the Jewish communities against whom cruel measures have been taken as a result of the hostilities.

As you point out in your letter, "the ultimate effectiveness and success of the mission will depend upon the measure of co-operation it will enjoy in its relations with the Governments directly concerned." You have informed me that the new representative will have the same terms of reference as Mr. Gussing had last year. It is not disputed that this aspect of Mr. Gussing's mission was frustrated. He sought unsuccessfully to look into the situation of the Jewish communities in certain Arab countries that had been involved in the hostilities. To the best of our knowledge, you have not received assurances from any ~~&~~ Arab Government that it will now co-operate in this respect. On the contrary, both Syria and Iraq have already indicated their refusal to do so.

The situation of these Jewish minorities in the wake of the hostilities is grave. It would be wrong for any ambiguity to prevail about whether the proposed mission will be allowed to deal with their plight at all. We are convinced that in these circumstances a ~~xxxxxxx~~ sustained and purposeful effort to obtain assurances on this matter from the Arab States is essential. It is dictated by elementary international principle as well as by the specific terms of the mission as correctly interpreted by you when Ambassador Gussing carried out his task.

In recording Mr. Gussing's unsuccessful attempt to investigate the situation of the Jewish communities in Arab States, your report of 15 September 1967 (S/8158, A/6797), refers to them as minorities.

Surely it cannot be suggested that because they are only minorities, less concern should be felt for them. Whatever the numbers, ethnic origin, religion and citizenship of these groups, their human rights deserve precisely the same respect and international concern as the human rights of any other group affected by the hostilities.

Because they are Jews, they are being punished for the failure of the Arab States to bring about Israel's downfall last summer. The Government and people of Israel cannot be indifferent to the treatment meted out to the helpless Jews in the surrounding Arab countries. Indeed their situation is particularly acute. The essential difference between their situation and that of the Arab inhabitants of Israel-held areas is that the Arabs in the administered areas are open to public scrutiny, while the Jews of Arab lands suffer their torment in darkness. These Arab inhabitants are able to express themselves freely, and to criticize the Israel authorities if they wish. Many diplomatic representatives of States, officials of international organizations, press correspondents and visitors of all sorts, come and go in the Israel-held areas all the time. They are able to talk to whom they choose and form their own impressions. Israel has nothing to conceal regarding its record in administering these territories. It has areadily agreed to receive and co-operate with the fact-finding mission proposed by the Secretary-General, as it did with Mr. Gussings mission

If the Arab Governments in the area of conflict have nothing to conceal regarding the treatment of their Jewish minorities, one would expect them also to permit free and open access and enquiry, and in particular a willingness to co-operate with the Secretary-General's fact-finding mission. It is quite apparent that that is not the case. The sensitivity of these governments on the subject, the secrecy with which they surround it, and their refusal to submit it to independent scrutiny, confirm the need to insist on such scrutiny. It would be morally unjustified to acquiesce in the humanitarian objective of relevant United Nations resolutions being fulfilled on the Israel side of the cease-fire lines, and frustrated elsewhere in the area. For reasons of historic solidarity and in the light of tragic memory, the Government of Israel cannot be reasonably asked virtually to proclaim indifference to the plight of these people. Nor in my view can the United Nations bex compelled to endorse the discriminatory doctrine that a humanitarian mission can only be fulfilled in favour of those who are not Jews.

We shall await with much expectation the results of your continuing efforts on these questions with all the Arab States in the area of conflict in which Jews have been subjected since last June to measures of discrimination and oppression. The administered areas are and will remain open to the scrutiny and comment or public world opinion.

Draft Reply to S. G. 's letter of 27 June 1968

See further drafts — last one 7/7/68

3 July 1968.

Dear Mr. Secretary-General,

Thank you for your letter of 27 June 1968.

We fully understand that enquiries are being made of you about the status of the mission and its prospects. Indeed many such enquiries have also been made of the Government of Israel, in particular in respect of whether the mission would be permitted by the Arab Governments to look into the tragic plight of the Jewish communities in the Arab States.

As pointed out in your letter, "the ultimate effectiveness and success of the mission will depend upon the measure of co-operation it will enjoy in its relations with the Governments directly concerned. You have informed me that the new representative will have the same terms of reference as Mr. Gussing had last year. It is not disputed that this aspect of Mr. Gussing's mission was frustrated. He sought unsuccessfully to look into the situation of the Jewish communities in certain Arab countries that had been involved in the hostilities. To the best of our knowledge, you have not received assurances from any Arab Government that it will now co-operate in this respect. On the contrary, both Syria and Iraq have already indicated their refusal to do so.

The situation of these Jewish minorities in the wake of the hostilities is far too grave for it to be left so dubious and uncertain whether the proposed mission will be allowed to deal with their plight at all. The Government of Israel is convinced that in these circumstances an effort on your part to obtain assurances on this matter from the Arab States is most essential.

In recording Mr. Gussing's unsuccessful attempt to investigate the situation of the Jewish communities in Arab States, your report of 15 September 1967 (S/8158, A/6797), refers to them as minorities. Your letter now seems to suggest that because they are only minorities, less concern should be felt for them. Whatever the numbers, ethnic origin, religion and citizenship of these groups, their human rights deserve at all times the same respect and international concern as the human rights of any other group.

Simply because they are Jews, they are being punished and made the scapegoat for the failure of the Arab States to conquer the State of Israel. The Government and people of Israel can on no account be indifferent to the treatment meted out to the helpless Jews in the surrounding Arab countries. The essential difference between their situation and the situation of the Arab inhabitants of Israel-held areas is that the latter is open to public scrutiny and the former is not. These Arab inhabitants are able to express themselves freely, and to criticize the Israel authorities if they wish. Large numbers of diplomatic representatives, officials of international organizations, press correspondents and visitors of all sorts, come and go in these areas all the time. They are able to talk to whom they choose and form their own impressions. The Israel Government has nothing to conceal regarding its record in administering these territories. It readily agreed to receive and co-operate with the fact-finding mission proposed by the Secretary-General, as it did with Mr. Gussing's mission.

If the Arab Governments in the area of conflict had nothing to conceal regarding the treatment of their Jewish minorities, one would expect them also to permit free and open access and enquiry, and in particular a

willingness to co-operate with the Secretary-General's fact-finding mission. It is quite apparent that that is not the case. The sensitivity of these governments on the subject, the secrecy with which they surround it, and their refusal to submit it to independent scrutiny, simply confirm the need to insist on such scrutiny. It would be morally unjustified to acquiesce in the humanitarian objective of the relevant United Nations resolutions being fulfilled on the Israel side of the cease-fire lines, and frustrated elsewhere in the area.

We shall await with much expectation the results of your efforts on these questions with all the Arab States in the area of conflict in which Jews have been subjected since last June to measures of discrimination and oppression.

(1)

סודי ביותר

ירושלים, ס' תמוז תשכ"ח
5 יולי 1968

אל : אל"מ ש. גזית, לשכת שר הבטחון

מאת : ס.ש. קוסיי, יועץ סודיי לשר התוץ

הנדון: <u>הצלב האדום</u>

בצלב האדום מתגברת ההרגשה כי אנו מקשים על עבודתם כאן, והם חוששים שיתבקשו לתת דין על חוסר טעם שלהם בשטחים המוחזקים. כן אין ספק שסדינות ערב לזהצות על הצל"א כדי שיפרסמו את הסקרים בהם לא נתנו לצלב האדום לפעול או שכתם לא נתבגו בהתאם לאמנות. בזמן האחרון התעוררו בעיקר הבעיות הבאות :

א. <u>תחולת האמנה ה-4 על השטחים המוחזקים שבידינו</u>
(נספח א' ב')

כידוע לך פנה אלינו הצלב האדום והבהיר לנו כי לפי עמדתם חלה אמנת ג'נבה ה-4 על השטחים המוחזקים, וביקש שנתייחס לו לפעול בהתאם לאמנה זו. בתשובתנו הבהרנו לצל"א כי אנו מעדיפים לא להגדיר בשלב זה, תחולת האמנה, אלא לאפשר לצלב האדום לפעול בשטחים המוחזקים בצורה פרגמטית כפי שעשו זאת עד כה. אנשי הצלב האדום לא התעלמו את אכזבתם מאי נכונותנו ליישם את האמנה הנ"ל. לגבי דידם האמנה ה-4 שרירה וקיימת, ישראל חתומה עליה, ואינם סבורים את נושתנו שהמצב בשטחים, שנה אחרי נסר הקרבות, אינו מאפשר יישום האמנה. אין בכוונתנו להמשיך, לעת עתה, את הויכוח עם הצלב האדום בסרשה זו, אולם יחד עם זאת אין ספק שגישה עקרונית חיובית ושתוך מעולה סביר לפעילות הצל"א כאן, תגרום גם מצדם לגישה גמישה יותר. השלמת הצל"א עם נישתנו הפרגמטית גם תשתיק שאלת "המעצמה הסגינה" בהתאם לאמנה.

ב. <u>מצב התושבים הערביים בקונפדרציה (נספח ג')</u>

בעניין זה כבר היתה התכתבות בינך לבין הצלב האדום (מכתב סר פרסן מ-19.6 ומכתבה של גב' לסברס מ-26.6). אם המצב הוא שסטיכות בטחוניות אין אפשרות לשמור על הסוסכם (לפי דברי סר פרסן) דגיינו למצוא את התושבים בקונפדרציה, נשארת העובדה שגרוש ערביי קונפדרציה, הנמשך כבר מספר חודשים מעסידה אותנו, כל יום מחדש, בפני סענות וברורים עם הצלב האדום. נראה לנו שאם אין מנוס מסוסב לסלק את הבעיה בבת אחת בצורה ההומנית ביותר.

2/...

ג. ביקור נציג הצלב האדום בכלא יריחו (נספח ד')

תשומת לבך מוסגית למסקנות השלילות של הדו"ח, ומאד נודה לך אם תוכל להטציא לנו הערותיך לסקרה ובצטרך להשיב לשאלות.

בגלל התרשמותנו כאן ובג'נבה, כי יש ללא ספק מקום לשפור היחסים עם הצלב האדום, וששפור זה מאד רצוי מבחינת מאבקנו הסדיני וההסברתי ודמותנו בעיני דעת הקהל העולמית, נשמח לקיים דיון משותף לליבון עמדתנו והוצאת הנחיות מתאימות לנוגעים בדבר.

לושה : נספח א' - תזכירנו לצלב האדום מ-16.6.68
נספח ב' - קטע מהוטיע בעלון הצל"א הבינלאומי
מיום 31.5.68
נספח ג' - מכתב נציגותנו בג'נבה מ-25.6.68
נספח ד' - דו"ח אנשי הצל"א על ביקורם בכלא יריחו.

בברכה,

מ. ש. קומיי

העתק: מר שלמה הלל, מ/מנכ"ל
גב' א.מ. למברט, מ/מנהל מאי"ם א'
מר ר. קדרן, השגריר, ג'נבה
מר י. תקוע, שגריר, גאו"ם, ניו-יורק (לידיעה)

4/7/68
12 noon

Notice Biographique

M. Jean de Stoutz
Ambassadeur de Suisse

Né en 1913 à Tokio, originaire de Genève, M. de Stoutz fréquenta les universités de Berne, Munich et Genève où il obtint la licence en droit. Après avoir travaillé à la Chambre de commerce internationale à Paris, il entra en 1942 au Département politique. Attribué trois ans plus tard à la Légation de Suisse en France où il fut nommé secrétaire de légation 1e classe le 1er janvier 1950, il rentra à Berne en avril de la même année pour assumer les fonctions de suppléant du chef du protocole. En 1952, il fut transféré à Moscou où, le 26 janvier 1954, il fut autorisé à se prévaloir du titre de conseiller de légation pour la durée de ses fonctions dans la capitale soviétique. Il rentra à Berne en 1955 et fut nommé comme chef de la délégation suisse en Corée l'année suivante. En 1957, M. de Stoutz fut désigné en qualité de chargé d'affaires a.i. à Addis Abéba. Depuis le 15 août 1961, il assume la charge de premier collaborateur du chef de mission en tant que Conseiller d'ambassade de première classe à Londres.

M. de Stoutz est marié, sans enfants.

3 July 1968.

Dear Arthur,

Now that you have handed over to George Ball at the United Nations, I am writing this note to send you and Dorothy our most affectionate greetings, and to wish you success and fulfillment in whatever undertakings now lie before you.

Recalling what your friendship, co-operation and sage counsel meant to me when we were colleagues, and to us all in the historic political battles of the last year, I know how deeply we shall miss you on the East River.

However, it is comforting to know that it is now easier for you to come to Israel, and we are very much looking forward to seeing you here shortly.

Yours ever,

(Michael)

MSC/PC

His Excellency Mr. Arthur Goldberg,
Permanent Mission of the United States
of America to the United Nations,
New York.

3 July 1968.

Dear Mr. Cassels,

In reply to your letter OR/C 211/5 of 2 July, I have no objection to the change in the Minutes regarding the last paragraph on page 8 thereof, as you suggest.

Yours sincerely,

Michael Comay
Political Adviser to the Foreign Minister

Mr. G. P. Cassels,
Chief, UNRWA Operations,
West Bank.

5

ירושלים, ז' בתמוז תשכ"ח
3 ביולי 1968

לכבוד
פרופ' ס. גולדסטין
יו"ר הקורפוריון
המכניון
<u>ת י פ ה</u>

פרופ' גולדסטין היקר,

תודה בעד מכתבך מ-10 ביוני המאשר רשמית כי נבחרתי כחבר הועד המנהל.

אעשה כל מה שביכולתי לתרום לעבודת מוסד נכבד זה, והנני מצפה לשיתוף פעולה הדוק עמך ועם יתר חברי הועד.

בכבוד רב,

מ.ש. קופיי

Confidential DRAFT draft 2:7:68

Dear Michael,

I would refer to your letter of 28 June, conveying a message from Mr. Merrett about the vessels stranded in the Suez Canal.

My Government abides by its agreement to the southern exit of the ships. If Mr. Merrett is in a position to inform us that the UAR authorities are now prepared to carry out that agreement, we would be willing to discuss what may be required to facilitate the matter. The Israel Government had no responsibility for originally blocking the Canal with these ships in it, and has no interest in keeping them there. We would be glad to co-operate in getting them out as agreed, and Mr. Merrett's message appears to confirm that such an operation is feasible, particularly if arrangements can be made to meet the difference in expense, as he proposes.

His Excellency.....Hadow

DRAFT 3:7:68

NON-PROLIFERATION TREATY

Proposed text of statement for use of our Missions abroad in answering questions :

In the course of the debate on the proposed non-proliferation treaty at the resumed Session of the General Assembly, the statement of the Israel Delegation on 29 May 1968 expressed the positive attitude of the Israel Government toward the treaty, and announced that Israel would vote for the draft resolution that was later adopted.

At the same time, the Israel representative drew attention to certain shortcomings in the treaty, particularly in the light of Israel's special situation. He added that "these are some of the legitimate concerns that would seem to warrant fuller study and discussion, including the consultation due to take place at the Conference of Non-Nuclear Powers."

The Israel Government is studying the draft treaty in the light of its statement in the General Assembly.

- - --

2 July 1968.

Dear Mr. Van,

Thank you for your letter of 25 June. When Jonathan Rich gets to Jerusalem, maybe he would be good enough to call us (telephone 37978), and we shall be glad to meet him or to assist him in any way.

With our warm regards to Mr. Kramer,

Sincerely,

Michael Comay
Political Adviser to the Foreign Minister
and Ambassador-at-Large

Mr. Joseph J. Van,
Resident Manager,
Hotel Edison,
46th to 47th Street,
West of Broadway,
New York 36.

2 July 1958.

Dear Mr. Van,

Thank you for your letter of 25 June. When Jonathan Kirk gets to Jerusalem, maybe he would be good enough to call us (telephone 37975), and we shall be glad to meet him or to assist him in any way.

With our warm regards to Mrs. Kraemer,

Sincerely,

Michael Comay
Political Adviser to the Foreign Minister
and Ambassador-at-Large

Mr. Joseph L. Van,
Resident Manager,
Hotel Edison,
108 to 47th Street,
West of Broadway,
New York 36.

2 July 1968.

Dear Mr. Cassels,

I return herewith the Draft Minutes of the meeting held in the Ministry on 19 June 1968.

On reading these Minutes I find that the reference on page 6 to an off-the-record, personal statement by me on security problems leaves an odd gap in the record, and may create unnecessary speculation about what I might have said. I would, therefore, prefer to replace this sentence with a brief resume of my remarks, as follows:

" Mr. Comay said that the approach of the Israel security authorities remained as he had previously stated it. They were obliged to discharge fully and effectively their responsibility for maintaining public law and order in these areas, and ensuring the safety and security of the civilian population. In the present circumstances, this involved taking all necessary measures to deal with armed infiltration and acts of terrorism organized and incited from the surrounding countries. UNRWA's operations in these areas were so widespread that its camps, premises or personnel were inevitably involved from time to time, in one way or another, in security operations. It was the policy of the military governments to reduce to the minimum any difficulty or inconvenience that might be caused to UNRWA. He pointed out that fresh instructions given on the West Bank had taken into account practical suggestions made by Mr. Cassels. The position had recently been more complicated in the Gaza Strip, since there had been some disturbances there, and since the majority of its population were UNRWA refugees. What was needed was a relationship of mutual understanding and co-operation between the Israel authorities in the areas and the heads of the UNRWA operations in those areas. The best way to deal with any specific incidents was to raise them at that local level. There was no reason to doubt the goodwill in this matter of the

of the Military Governors and their staffs. If the UNRWA directors felt that those in charge of any local operation had been over-zealous, they were at liberty to raise the matter with the military government. Mr. Comay disavowed any use of third degree or untoward methods in interrogations. Whatever stories of this kind may have reached UNRWA should be discounted. "

For the rest, the changes I have suggested are minor textual ones.

I would appreciate being sent two copies of Draft Minutes of meetings, so that one can be returned promptly and the other retained for our own records.

Yours sincerely,

Michael Comay
Political Adviser to the Foreign Minister

Mr. G. P. Cassels,
Chief,
UNRWA Operations,
West Bank.

2 July 1968.

Dear Mr. Cassels,

Thank you for your letter of 25 June, enclosing a copy of a note sent to the Senior Liaison Officer on 18 June about military exercises in your Nuweimeh Camp. I shall enquire from Rav Seren Nabouth about it.

Sincerely,

Michael Comay
Political Adviser to the Foreign Minister

Mr. G. P. Cassels,
Chief, UNRWA Operations,
West Bank.

2 July 1968.

Miss Muriel Gabriel,
Secretary,
Hitahdut Olei Britannia,
The Western Settlers Association,
Nazareth Elit Branch,
26 Megido St.,
Nazareth Elit.

Dear Miss Gabriel,

Thank you for your letter of 16 June, in which you were kind enough to suggest my speaking to the group in Nazareth Elit. I would be happy to accept but it will be difficult for me to do so for some time to come, owing to pressure of work here and absences from the country.

Wishing your group all success in its activities,

Sincerely,

Michael Comay
Political Adviser to the Foreign Minister

DRAFT 2:7:68

NON-PROLIFERATION TREATY

Proposed text of statement for use of our Missions abroad for press briefing:

In the course of the debate on the proposed non-proliferation treaty at the resumed Session of the General Assembly, the statement of the Israel Delegation on 29 May 1968 expressed the positive attitude of the Israel Government toward the treaty, and announced that Israel would vote for the draft resolution that was later adopted.

At the same time, the Israel representative drew attention to certain shortcomings in the treaty, particularly in the light of Israel's special sensitivity to the security aspect. He added that "these are some of the legitimate concerns that would seem to warrant fuller study and discussion, including the consultation due to take place at the Conference of Non-Nuclear Powers."

Pending further consideration and clarification of the questions concerned, the Government of Israel is not yet in a position to sign the treaty.

ד ח ו ף

סודי

שר החוץ

מ. קומיי

הנדון: אי הפצת נשק גרעיני

1. בגלל ההתענינות הבי"ל בשאלה אם ישראל מוכנה לחתום על האמנה, ברצוני לשגר חוזם קצר לנציגויות כדלהלן:

א. תביטוי האחרון לעמדת ממישראל היה בנאום תקוע בעצרת (שהופץ לנציגויות) ובהצבעת המשלחת בעד הצעת ההחלטה.

ב. ממישראל עוקבת אחרי ההתפתחויות ושוקלת את צעדיה הבאים. טרם היתה הכרעה בקשר לחתימה על האמנה.

ג. חוץ מהנ"ל אין לנציגויות מה להוסיף.

2. כמוכן אני מציע לשלוח העתקי חליפת המכתבים בינך לבין ראסק לכמה שגרירים בבירות מפתח, לידיעתם בלבד ובהדגשת סודיות הדבר. יהיה מאד בלתי נוח לממישראל אם תשובתך לראסק תודלף לעתונות או תגיע לידי הסובייטים והערבים.

אנא אישורך.

ב ב ר כ ה,

מ. קומיי

1.7.68

מר א. קדרון, סמנכ"ל

מ. קומיי

הנדון: הצבת קצין צה"ל בנציגותנו באו"ם

ראה נא מברק חקוע המצ"ב.

אני יודע מנסיוני עד כמה חיוני ליעילות עבודת נציגותנו צרופו של קצין צה"ל לסגל הקבוע. על אחת כמה וכמה דרוש הדבר בתקופה הנוכחית.

אני מסלין על היענות לבקשה. בעבר היה צה"ל מוכן להשאיל קצין מתאים (בדרך כלל היה זה הקצין שעבד קודם במש"ן - סא"ל מונבז, סא"ל כלב), אך המידור הזה היה מבחינה כספית על ~~[illegible]~~ חשבון משה"ח.

ב ב ר כ ה.

מ. קומיי

1.7.68

שמור

מנהל כספים

מ.ש. קומיי

הנדון: <u>הקציב לטיפול בהפסקת האש</u>

הובא בפני תוכן מכתבך למגן מנהל מאו"ם 2 מיום 19.6.68. נוכח השינויים באופי הטיפול בעניני הפסקת האש וחלוקת העבודה הנוכחית בין משרד החוץ וצה"ל סבור אני כי הסידור שהיה קיים עד כה טעון שינוי. הריני סבור כי אין הצדקה שנמשיך לממן הוצאות אנשי צה"ל שהן בתחום עבודת יחידות צה"ל כגון הוצאות אירוח של קציני קשר לאו"ם בטבריה, ראש הנקרה או קנטרה.

כדי שביצוע השינוי ייעשה באופן נאה והולם, אני מציע שנודיע לשלטונות המתאימים בצה"ל על ביטול התקציב המיוחד למעולות בעניני הפסקת האש ונבקשם לעשות הסידורים המתאימים בכל ההקדם. אודיעם כי מצדנו נהיה מוכנים להמשיך ולכסות ההוצאות הנ"ל כמקודם לתקופת מעבר של שלשה חדשים ולא יאוחר מאשר הוצאות שהוצאנה עד סוף חודש ספטמבר 1968.

מאידך, הנני בדעה כי עלינו להמשיך ולהשתתף כמקודם באותן הוצאות של רס"ן לוינסון על החזקת משרדו בירושלים ועל אירוח, כפי שהיינו עושים עד כה, וזה נוכח העובדה שחלק ניכר מעבודת משרדו מוקדש לקיום קשר הדוק עם משרד החוץ. סבורני שאת ההקצבה להוצאות אלה של רס"ן לוינסון יש למסור למאו"ם 2 והיא תאשר בפניכם את ההוצאות בכל מקרה.

ב ב ר כ ה,

מ.ש. קומיי

העתק: מנהל מאו"ם 2

ס ו ד י

מר א. לוריא, מ"מ המנכ"ל

מ. קוסיי

הנדון: <u>העברת כספי מגבית ההירום סרודסית</u>
למזכר כלכלית מ-27.6

אני חושש שהמענה בנמל ביירה עם העודת מקור מלאווית אינה יכולה להבטיח לחלוטין שמירת ההסואה. שמא כדאי לבדוק הטענת משלוחים כאלה מנמל דרום אפריקאי עם העודת מקור דרום אפריקאית?

אני מניח שקשרינו הדיסקרטיים עם גורמי מסחר יהודיים בדרום-אפריקה יאפשרו הסואת בטוחה יותר. עם גורמים יהודיים בדרום-אפריקה נוכל אולי גם להסדיר שנמסור להם המחרה ונקבל תמורתה סחורה דרום-אפריקאית, או במקרים מסויימים כסף במקום המחרה שהם יוכלו לעכור כסחורה שלהם.

נדמה לי שמוסב שכלכלית חבדוק אלטרנטיבות אלה לפני שנחליט על ההצעה הנוכחית.

ב ב ר כ ה,

מ. קוסיי

1.7.68

העתק : כלכלית

מנהל לשכת שה"ח

מ. קומיי

הנדון: הצבת משקיפים בקו הפסקת האש עם ירדן -
שאילתא מס. 4628 של ח"כ אבנרי

1. להלן הצעתי לתשובת שר החוץ:

" קבלנו פניה בנדון ממזכ"ל האו"ם בפברואר 1968, אך ממישראל טרם מסרה דעתה הסגורה והיא עוקבת אחרי ההתפתחויות והמצב בגבול."

2. לבקשת מר אליאב הנני מעביר גם הצעתו כלהלן:

"ממישראל מקיימת מעילות מדיניות עניפה בסגנה להביא להשקטת גבולה עם ירדן ובמסגרת זו היא אף מקיימת מגעים עם פוסדות האו"ם ונציגיו. איני יכול להיכנס כאן לתוכן דיונים אלה ולהצעות לשיפור המצב המועלות בהן מידי פעם. אדגיש רק כי בבואנו לשקול הצעות, העקרון המנחה אותנו הוא שתהיינה יעילות ובעלות סיכויים ממשיים להביא לשיפור המצב היינו להפסקת הלוחמה נגד ישראל המתנהלת משטחי ירדן על ידי ארגוני הטרור, בסיועם הפעיל ולעיתים אף ישירות מצד הצבא הירדני.

כל הצעה שתשרת מטרות אלה הלכה למעשה חזכה לעניין אוהד ולשיתוף פעולה מלא מצידנו."

ב ב ר כ ה,

מ. קומיי

1.7.68